

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
16

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

71. Περὶ κωδίκου τοῦ Κανονικοῦ Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς 1
72. Περὶ ὁριζηθῶν καὶ ἀναλυτικῶν προγράμμάτων τῶν ἐξῶν τινων σχολείων Δευτεροβάθμιας (Μέσης) Ἐκπαίδευσης 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 71

Περὶ κωδίκου τοῦ Κανονικοῦ Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὅτι ὤφειν: 1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 42 καὶ 255 τοῦ Ν.Δ. 3365/1955 περὶ Κώδικος τοῦ Σωματεῖος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, 2) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1671/1951 περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νόμου 3076/1954, 3) τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4426/1964 περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως καὶ 4) τὴν ἐν ἀριθ. 1136/1965 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατίας, προτάσει τοῦ Παιδείου ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαντες καὶ διατάξαντες:

Κωδικοῦν ὁ ὑπὸ ἡμερησίων 17.11.1965 Κανονισμὸς Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ἀποτελούμενος ἀπὸ αἰκοῦ τέσσαρα (24) ἄρθρα.

Τὸ ἀπὸ 30.6.12.7.1957 Β.Δ. περὶ κωδίκου τοῦ Κανονικοῦ Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καταργεῖται: ὡς καὶ πάντα ἑτέρα διατάξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦν, ἀνατίθενται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Προοριτμός—Ἀρμονικὴ σύνθεσις—Ὁργάνωσις.

Ἄρθρον 1.

Προοριτμός.

Ἡ Μουσικὴ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς προοριτὸν ἔχει:

α) Νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν λαμπρότητα, ἀρτιωτέραν ἑμψύκνισιν καὶ παρότρυνσιν τῶν Τμημάτων Χωροφυλακῆς.

β) Νὰ ἀποδίδῃ τιμὰς εἰς τὰς παρελάσεις καὶ παρατάξεις κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἑορτὰς καὶ τελετὰς.

γ) Νὰ ἐκτελῇ μουσικὰ προγράμματα καὶ συνάξεις διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ κοινοῦ κατὰ τὰς ἐκτετατὰς διακτινόμενας ἀπὸ τὴν Χώραν δημοσίας αὐτῆς ἑμψύσεις.

δ) Νὰ συμπιέσῃ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χωροφυλακῆς εἰς ὁργανιστικὰς τελετὰς καὶ ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐν γένει συγκινήσεις διὰ φιλικὴν ἀνταπόκρισιν καὶ κοινωνικὰς σχέσεις.

Ἄρθρον 2.

Ἀρμονικὴ σύνθεσις—Ὁργάνωσις.

1. Ἡ Ἀρμονικὴ σύνθεσις τῆς Μουσικῆς (Μπάντας) περιλαμβάνει: τὰς καθὼς κατ'ἑξῆς κλίμας Μουσικῶν ὁργάνων: α) Σοῦλων πνευστῶν, ἤτοι: Οὔκλει, φλάουτα, κλαρινέτα, αλτορίνα, φαντόν, σαξόφωνα.

β) Χαλκίων πνευστῶν, ἤτοι: Κορνέτες, φλυαίρα, τζένης, κόρνα, ἀλτοκόρνα, εὐφώνια, τομπάκω, μπάσσα.

γ) Κρουστῶν, ἤτοι: Κόμβαλα, τσιταρίνι, τομπάκω, κρουσὶν καὶ ὅμοια.

2. Τὰ λοιπὰ μουσικὰ ὄργανα (ἐντορίνα, πνευστὰ, κρουστὰ καὶ ῥαβδὸς παλιδόσεως) θεωροῦνται ὡς δευτερεύοντα καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀνάγκῃ τῶν ὑπερηλικῶν ἀντακτῶν.

3. Ἡ Ἀρμονικὴ σύνθεσις καὶ ὁργάνωσις τῶν μουσικῶν Τμημάτων Ἀνδρῶν καὶ Ἀποστολικῆς καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μουσικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἄρθρον 3.

Κατάταξις Ἀξιοματικῶν.

1. Ἡ πλήρωσις τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος Χωροφυλακῆς προβλεπομένων κενῶν θέσεων τοῦ Μουσικοῦ καὶ Ὑπομουσικοῦ τῆς Μουσικῆς γίνεται εἴτε διὰ κατατάξεως ἱδιωτῶν εἴτε διὰ μετατάξεως Ἀξιοματικῶν Μουσικῶν τῶν Ἑθνικῶν Ἀντακτῶν.

2. Οἱ ἱδιώται διὰ τὴν κατάταξιν ἱδιωτῶν ἢ τὴν μετατάξιν Ἀξιοματικῶν Μουσικῶν τῶν Ἑθνικῶν Ἀντακτῶν πρὸς κατάληξιν ὁργανικῶν θέσεων Ἀξιοματικῶν τῆς Μουσικῆς Χωροφυλακῆς, δεῖν νὰ κτήνηται:

α) παρὸν ἐνεργώτερος καὶ διαδύνατος Μουσικῆς ᾠδῆς).

β) παρὸν ἀρκενέας ἢ ἡσυχώτερον τοῦτο, καὶ

γ) τοῦλάχιστον ἀπολυτέραν Ἑλληνικὴν ἢ Μίσην Ἑσπερικὴν Συγκλήν ἢ ἄλλων ἰσχυρῶν Συγκλῶν.

3. Προκηρυσσόμεναι περὶ πληρώσεως τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφαις θέσεων ὑπὸ ἰδιωτῶν, ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς προκηρύσσει διὰ διαταγῆς τὸν ἑνὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Κωδικικοῦ Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Κανονικοῦ Στρατοφυλακῆς προβλεπόμενα πρῶτον καὶ ἐπιθυμώμενα καὶ μεταγενέστερα θέματα, ὅπως ὑπεδείχοντο ἐντὶς ταύτης προειρηθείας εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς σχετικῶς αἰτησὶν μετὰ τὸν λοιπὸν ὑπὸ τοῦ Κανονικοῦ Στρατοφυλακῆς ἐκτελούμενον δικαιοδοτηγικόν, ἐπιθυμώμενους ἅμα καὶ ἀπολυτικῶν ἢ διπλοῶνται τὸν μισθικὸν πτωδὸν τῶν.

Ο Ἀρχηγὸς ἀποφαίνεται ἐπὶ τὸν ὑποδείκνυμενον αἰτήσεων ὁριστικῶς καὶ κατατάττει πάλιν τὸν κρινόμενον καταλήκων διὰ τὴν συμμοτοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐν κοινότητι εἰς τὰς ἀρμόδιαις Ὑπερητάς διὰ τὴν ἀνακοινωσὶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐπιτερεῖται δὲ τὰ δικαιοδοτηγικὰ τὸν μὴ κρινόμενον καταλήκων.

Διὰ τῆς αὐτῆς διαταγῆς ὁρίζεται καὶ ἡ χρονολογία τῶν ἐξετάσεων, ἐνεργώμενον κατὰ τὰς οἰκίας διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὅς καὶ τὸ πρόγραμμα διεξαγωγῆς αὐτῶν.

Πρὸ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων ὁ ὑποψήφιος παραπέμπεται, ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγικοῦ Χωροφυλακῆς εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑπενωμοτικὴν Ἐπιτροπὴν, πρὸς ἐξέτασιν. Οἱ ἐκ τούτων μὴ κρίνιμενοι ἰκανοὶ ἀπολείπονται τῶν ἐξετάσεων.

1. Προκηρυσσόμενα πληρώσεως τῶν ἀνωτέρω θέσεων διὰ μετατάξεως Ἀξιωματικῶν Μουσικῆς τῶν τριῶν κλάδων τῶν Ἑσπερικῶν Δυνάμεων, οἱ ἐπιθυμώμενοι ὑποδείκνυνται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς αἰτησὶν μετὰ τὸν ἀποδεικνύμενον ἢ διπλοῶνται τῶν μισθικῶν πτωδῶν τῶν, ὅπου συγκυροῦν καὶ τὰ ἀπομνηστικὰ τῶν ὑπηρεσιῶν, παραπέμπει αὐτοὺς εἰς τὸ Συμβολικὸν Πρωτοφυλακῆς Χωροφυλακῆς, πρὸς ἡρωμεύεσθαι. Τὴν ἡρωμεύεσθαι ταύτην τὸ Ἀρχηγεῖον ὑποδείκνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀσφαλείας Τάξεως πρὸς ἐκδοσὶν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἀσφαλείας Τάξεως καὶ Ἑθνικῆς Ἀμύνης περὶ μετατάξεως τῶν ἐπιθυμώμενων.

Ἀρθρον 4.

Κατατάξεις Χωροφυλακῶν.

1. Ἡ πληρώσις τῶν χρεωστούμενων ὀργανικῶν θέσεων Χωροφυλακῶν Μουσικῆς γίνεται ἀπολύτως ἐξ ἀρκενέας συνθέσεως διὰ μετατάξεως Χωροφυλακῶν ὄντων ὡς ταύτης γνώσεως καὶ μετὰ προηγουμένην αὐτῶν ἐξέτασιν κατὰ τὰς οἰκίας διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Πληθεῖν μισθικῶν Χωροφυλακῶν ἢ πληρώσις τῶν κενῶν θέσεων γίνεται διὰ κατατάξεως ἐπὶ διαταγῇ ὑπερητάτων μισθικῶν, προσηλωμένων τῶν προδραστηριότητων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἢ τὰς Ἑσπερικοὺς Δυνάμεις, μὴ ὑπερβάντων τὸ ἴδιον ἐντὶς τῆς ἡλικίας τὸν καὶ ἐπ' ὅσον κενήται: τὰ ὑπὸ τοῦ Κωδικικοῦ Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Κανονικοῦ Στρατοφυλακῆς αὐτῆς προβλεπόμενα κατὰ πρόστασιν. Ἡ κατατάξις γίνεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγικοῦ Χωροφυλακῆς, μετ' ἐξουχίαν συμμοτοχῆς εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπόμενας διὰ τοὺς Χωροφυλακῆς ἐξετάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I'.

Πρόστασις Πρωτοφυλακῆς.

Ἀρθρον 5.

Πρωτοφυλακῆς Ἀξιωματικῶν.

Διὰ τὰς προηγουμένης τῶν Ἀξιωματικῶν ἐφαρμόζονται: αὐτὰς διατάξεις τοῦ Κωδικικοῦ Χωροφυλακῆς.

Ἀρθρον 6.

Πρωτοφυλακῆς Ἀνδοκταπιστῶν.

1. Ἰνα Ἀνδοκταπιστῶν Μουσικῆς προταγῇ ὅπως μετατάξῃ τὸν προηγουμένην ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνδοκταπιστῆ ὅσον νὰ κενήται: τὰ κάτωθι: πρόστασις:

α) Διεστ' ὑπερητάς ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ μέχρι τέλους τοῦ

β) Πρωτοφυλακῆς ἢ ἡσυχώτερον τοῦτο.

γ) Ὑπερητάτων ἀπολυτέραν Ἑλληνικὴν ἢ Μίσην Ἑσπερικὴν Συγκλήν ἢ ἄλλων ἰσχυρῶν Συγκλῶν.

2. Ἀπαντὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κωδικικοῦ Χωροφυλακῆς προβλεπόμενα ὁριστικὰ πρόστασις πρὸς προηγουμένην εἰς ἀνωτέρω τὰ ἐξ ἐν τῷ παρὸντος Ἀνδοκταπιστῆ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ Ἀρχηγικοῦ πρὸς τὴν ὑποδείκνυμενην αὐτῷ συμφωνίαν τούτων τὸν Ἀρμόδιον, ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς Ἀσφαλείας Τάξεως.

3. Ἀνδοκταπιστῆς μισθικῆς, μὴ συγκυροῦν τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὁρίζεσθαι πρόστασις, προτείνεται, κενήται καὶ κενήται: τὰς ἐξετάσεις εἰς τὰς κατὰ τὰς οἰκίας τοῦ Κωδικικοῦ Χωροφυλακῆς διατάξεις ὡς ἐπικρατοῦσιν, ἐκτὸς καὶ συνεπικυρωσάντων μεταγενεστέρως.

3. Ἀρμόδιος πρὸς σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν προτάσεων τῶν Ἀνδοκταπιστῶν Μουσικῆς ταύτης: ὁ Διοικητὴς ταύτης, ἐν ἐκτελεστικῇ δὲ ἡ ἀπομνηστικὴ τοῦτο ὁ ὅμοιος προϊστάμενος αὐτοῦ.

4. Ο Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς, λαμβάνων ὑπὸ ὄψιν τὰς ὑποδείκνυμενας αὐτῷ προτάσεις, ἡρωμεύεται ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὰ ὑποδείκνει ταύτας εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀσφαλείας Τάξεως, ὅπως διατάξῃ τὴν συμμοτοχὴν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονικοῦ προβλεπόμενας προηγουμένης ἐξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνδοκταπιστῆ τῶν τέλειος κριθέντων ἐκείνων.

5. Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων, τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῶν, τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐξετάσεων καὶ πάντα ἐν γένει: μὴ ὡς τὸ παρὸντος κανονιστικὸν προβλεπόμενον περὶ τούτων, ἐφαρμόζονται αὐτὰς τὰς προηγουμένης ἐξετάσεις τῶν Ἑνωμοτοχῶν διατάξεις τοῦ Κανονικοῦ Πρωτοφυλακῶν Ὑπαιτέρων Χωροφυλακῆς.

Ἀρθρον 7.

Πρόστασις Ἑνωμοτοχῶν.

Ἰνα Ἑνωμοτοχῆς μισθικῆς προταγῇ ὅπως μετατάξῃ τὸν προηγουμένην ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνδοκταπιστῆ ὅσον νὰ κενήται: τὰ κάτωθι: πρόστασις:

α) Ὑπερητάς ἐξουχίαν ὑπερητάς ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ μέχρι τέλους ὑποβολῆς τῶν προτάσεων.

β) Ἐξουχίαν πρὸς τὸν καὶ ἰσαρκεῖται προϊστάμενον τοῦ Ἀξιωματικῶν, ὅτι κενήται ἀπαντὰ τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν ἀπομνηστικῶν ἡλικία καὶ ἐπαγγελματικῶν προτάσεων, ὡς καὶ ἐξαιρετικὸν ἐπίδομα εἰς τὸ ὄργανον ὅπου παύει.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφαίνεται ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς.

γ) Νὰ εἶναι χαρακτηριστικὸν κατὰ τὰς τελευταίας διαδοχικὰς σημειώσεως τοῦλάχιστον ὡς καλὸς Ἑνωμοτοχῆς.

Ἀρθρον 8.

Πρόστασις Ὑπενωμοτοχῶν.

Ἰνα Ὑπενωμοτοχῆς μισθικῆς προταγῇ ὅπως μετατάξῃ τὸν προηγουμένην ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἑνωμοτοχῆ ὅσον νὰ κενήται: τὰ κάτωθι: πρόστασις:

α) Ὑπερητάς ἐξουχίαν ὑπερητάς ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ μέχρι τέλους διακρίσεων τοῦ ἐξουχίαν ὑποβολῆς τῶν προτάσεων.

β) Νὰ εἶναι ἐξουχίαν πρὸς τὸν καὶ ἰσαρκεῖται προϊστάμενον τοῦ Ἀξιωματικῶν, ὅτι κενήται ἀπαντὰ τὰ ἡλικία καὶ ἐπαγγελματικῶν προτάσεων πρὸς ἀκλήρωσιν τῶν καθυρμένων τοῦ Ἑνωμοτοχῆ, ὡς καὶ ἐξαιρετικὸν ἐπίδομα εἰς τὸ ὄργανον ὅπου παύει.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφαίνεται ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς.

γ) Νὰ εἶναι χαρακτηριστικὸν εἰς τὰς τελευταίας διαδοχικὰς σημειώσεως τοῦλάχιστον ὡς καλὸς Ὑπενωμοτοχῆς.

Ἀρθρον 9.

Πρόστασις Χωροφυλακῶν.

Ἰνα Χωροφυλακῆς μισθικῆς προταγῇ ὅπως μετατάξῃ τὸν προηγουμένην ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Χωροφυλακῆ ὅσον νὰ κενήται: τὰ κάτωθι: πρόστασις:

α) Ὑπερητάς ἐξουχίαν ὑπερητάς ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ μέχρι τέλους διακρίσεων τοῦ ἐξουχίαν ὑποβολῆς τῶν προτάσεων.

β) Νὰ εἶναι ἐξουχίαν πρὸς τὸν καὶ ἰσαρκεῖται προϊστάμενον τοῦ Ἀξιωματικῶν, ὅτι κενήται ἀπαντὰ τὰ ἡλικία καὶ ἐπαγγελματικῶν προτάσεων πρὸς ἀκλήρωσιν τῶν καθυρμένων τοῦ βαθμοῦ τοῦ Χωροφυλακῆ, ὡς καὶ ἐξαιρετικὸν ἐπίδομα εἰς

Εν περιπτώσει διαφωνίας αποσπνδίνεται ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακίας.

γ) Νά ἔχη χαρακτηρισθῇ κατὰ τὰς τελευταίας διαδοχικὰς σημειώσεις τοῦλάχιστον ὡς καλὸς Χωροφυλάξ.

Ἄρθρον 10.

Σύνταξις καὶ ὑποβολὴ προτάσεων.

1. Ἀρμόδιος πρὸς σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν προτάσεων τοιαυτῶν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλακῶν Μουσικῆς τυγχάνει ὁ Διοικητικὴς ταύτης καὶ ἐν ἐλλείψει ἡ ἀδελφεὴ τοῦτο ὁ ἄλλος προϊστάμενος αὐτοῦ.

2. Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων Ἑνομοσχευῶν καὶ Ὑπονομοσχευῶν, τὸν χρόνον ὑποβολῆς των, τὴν διενέργειαν των ἐξετάσεων καὶ πᾶσαν ἐν γένει μὴ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένην λεπτομέρειαν, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Προσχωρῶν Ὀπλιτῶν Χωροφυλακίας, αἱ δὲ τοιαῦται διὰ τὰς Ὑπονομοσχεύσεις τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς Χωροφυλάκους τῆς Μουσικῆς.

3. Ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακίας, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις καὶ τὰς γνωματεύσεις τῶν καθ' ἑρραρίαν ἀρχῶν, ἀποσπνδίνεται ἐπ' αὐτῶν ὁριστικῶς καὶ διὰ διαταγῆς τοῦ κοινοποιοῦ εἰς τὴν Σχολὴν Ὀπλιτῶν Χωροφυλακίας ἀνὰ ἓνα πινάκα διὰ τοὺς Χωροφυλάκους, Ὑπαξιωματικὰς καὶ Ἑνομοσχεύτας, εἰς οὓς ἐντρίφεται τὸς πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις κρινόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἱκανός.

Εἰς τὸ τέλος ἐκαστοῦ τούτων ἐντρίφονται οἱ τελικοὶ ἀποκρίσεις.

Οἱ ἐν λόγῳ πίνακες κοινοποιοῦνται ἐγκαιρὸς μερίμνη τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μουσικῆς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 11.

Ἑξατάξις καὶ Ἑπιτροπὴ.

1. Ἡ ἑξατάξις Ἑπιτροπῇ, προκειμένη περὶ τῶν ἐξετάσεων πρὸς πληρωτῶν τῶν κενῶν θέσεων Ἀξιωματικῶν Μουσικῆς ἐξ ἑλκῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, συγκεκριεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐνδεδειγμένης τῆς προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακίας καὶ ὁριστῆς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακίας.

Αὕτη ἀποτελεῖται:

Ἐξ ἑνὸς Συνήρχου Χωροφυλακίας, ὡς Προέδρου καὶ τριῶν ἑλκῶν μελῶν ἢ μὴ τῆς ἑνώσεως Ἑλλήνων Μουσουργῶν, ὅταν καθήκοντων ἀνταρῶν δημοτικῶν μαθητῶν μουσικῆς ἡ Κιβηλοπυργικῶν Δωριφυτῶν Ὀρίων ἡ Δωριφυτῶν Μουσικῆς τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς ἢ καθήκοντων, ὑποτίμων πρὸς ἡμετέραν ὁρίων τῆς Ἀλλεσπῆς, ὡς μελῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑπιτροπῆς θέν ἔχει δικαιώματα ἐπιλογῆς τῶν μελῶν.

Διὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἐξ ἑλκῶν προερχομένων μελῶν τῆς Ἑπιτροπῆς ἐφαρμόζονται αἱ διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακίας διατάξεις.

Κρίσι Γραμματικῶς τῆς Ἑπιτροπῆς ἐκτελεῖται κατωτέρως Ἀξιωματικῶς, ὁρίζομενος διὰ διαταγῆς τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακίας, κατὰ προτίμωσιν διὰ τῆς Μουσικῆς.

2. Διὰ τὰς προαναγκάστους ἐξετάσεις τῶν Ἀνδοπισπιστῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλακῶν συγκεκριεῖται τριμελὴς Ἑπιτροπὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐνδεδειγμένης τῆς προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακίας καὶ ὁμοίας τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν.

Αὕτη ἀποτελεῖται:

α) Ἐξ ἑνὸς Συντηρητῆρχου ἢ Ἀντισυντηρητῆρχου, ὡς Προέδρου.

β) Τὸν Διοικητὴ τῆς Μουσικῆς ὡς Ἀ' μέλους, καὶ

γ) Ἐξ ἑνὸς Ἀξιωματικοῦ Μουσικῆς τῶν Ἐνδελκῶν Ἀνδρῶν ὡς Β' μέλους, ὁρίζομενος διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίας Τάξεως καὶ Ἑλλήνων Ἀρχῶν. Κρίσι Γραμματικῶς τῆς Ἑπιτροπῆς ἐκτελεῖται κατωτέρως Ἀξιωματικῶς ἢ Ἀνδρῶν τῆς Μουσικῆς ὁρίζομενος διὰ διαταγῆς τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακίας.

Ἄρθρον 12.

Ἑξατάξις μαθητῶν ἑλκῶν.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ κρινόμενοι

ἑλκῶν ἑλκῶν, ἐξετάζονται γραπτῶς καὶ προφορικῶς ἐπὶ τῶν κάτωθι μαθημάτων:

Γραπτῶς:

1. Ἐπὶ θέματος ἀρμονίας: α) Ἐπὶ ὁλοκληρῶν τῆς ὕλης τῆς ἀρμονίας, ἐναρμόνισης δοθῆναι μελωδίας 16 ἢ εἰς 32 μέτρων. β) Ἐπὶ ὁλοκληρῶν τῆς ὕλης τῆς ἀρμονίας, ἐναρμόνισης δοθῆναι μέρους θέματος ἐπιτοῦ (μπαύτου) ἑνὶ μέτρῳ. Χρόνος ἀναπτύξεως ἐκαστοῦ θέματος τρεῖς ὥρες. Συντελεστής 10.

2. Ἐπὶ θέματος ἐνοργανώσεως. Ἐνοργανώσεως διὰ στρατιωτικὴν μουσικὴν διδόμενη συνθέσεως ἐκ κλειδοκυμβάλου 16—32 μέτρων. Χρόνος ἀναπτύξεως τέσσαρες ὥρες. Συντελεστής 10.

Προφορικῶς:

Ἐπὶ θέματος διευδύνσεως. Διευδύνσεως Στρατιωτικῆς μουσικῆς (Μπάντας), ἐπὶ μίᾳ μουσικῇ τμηματικῇ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐξεταζομένου καὶ μίᾳ ὁπερὰ ἡ ὁπερὰ, ὁρίζομενος παρὰ τῆς Ἑπιτροπῆς. Διάρκεια ἐκτέλεσεως μέχρι μίᾳς ὥρας. Συντελεστής 10.

3. Ἀποκρίσεις ἡ εἰς τὰς ἐξετάσεις συμμετοχὴ ὑποφθέρου παλαιόντων μόνον δευτέρων Μουσικῶν ὁργάνων.

Ἐὰν ὁ ὑποφθέρου παλαιὸν διὰ Μουσικὰ ὄργανα, ἐξ ὧν τὸ ἐν κύριον καὶ τὸ ἑπὶ δευτέρου, δύναται, ἐπ' ὅσον ἐπιθυμῇ, νὰ ἐξετάσῃ εἰς ἀμφοτέρω. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Ἑπιτροπὴ ἐπιλογαί τὸ κύριον ὄργανον διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἐξεταζόμενος μετέχει τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς (Μπάντας), τὸ δὲ δευτέρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Ἑπιτροπῆς ἐπ' ὅσον ἐπιθυμῇ τὴν ἐπιλογαίαν τοῦ κυρίου, δι' ὅπερ ὑποσπνδεται δέον νὰ ἔχη λάβει τὴν βάση.

Ἄρθρον 13.

Ἑξατάξις μαθητῶν Ἀνδοπισπιστῶν.

1. Οἱ κρινόμενοι ἑλκῶν πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς προαναγκάστους ἐξετάσεις (Ἀνδρῶν) διὰ τὸν ἐκπαιδευτικὸν τῶν Ἀνδρῶν ἐξετάζονται γραπτῶς καὶ προφορικῶς ἐπὶ τῶν κάτωθι μαθημάτων:

α) Γραπτῶς:

ι) Ἐκδόσεις ἑλκῶν, διὰ τῆς ἀναπτύξεως θέματος διδόμενου ὑπὸ τῆς Ἑπιτροπῆς, ἢς ἡ σαφής, ἡ ὁρθογραφία καὶ τὸ ἐνδεδειγμένον ἀποτελεῖται τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων τοῦ ἐξεταζομένου. Χρόνος ἀναπτύξεως δύο (2) ὥρες. Συντελεστής 10.

ii) Ἀρμονία: Ἐναρμόνισης διδόμενης μελωδίας καὶ ἐνὸς ἀναρμόνιου θέματος (ἐπ' ὁλοκληρῶν τῆς ὕλης τῆς ἀρμονίας).

Χρόνος ἀναπτύξεως μέχρις ἐξ (6) ὥρας. Συντελεστής 10.

iii) Ἐνοργανώσεως διὰ Στρατιωτικὴν Μουσικὴν (Μπάντας) διδόμενης συνθέσεως ἐκ κλειδοκυμβάλου.

Χρόνος ἀναπτύξεως μέχρις ἐκτὼ (8) ὥρας. Συντελεστής 10.

β) Προφορικῶς:

i) Ὁργανολογία. (Προέλευσις, ἐξέλιξις καὶ ἰδιότητες τῶν διαφόρων πνευστῶν, ἐγγύθρων καὶ κρουστικῶν ὁργάνων).

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

ii) Μορφολογία καὶ Ἱστορία Μουσικῆς (γενικαὶ γνώσεις). Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 15' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

iii) Μελωδικαὶ ἀπτήσεις (σολεζισμοί) ἐπὶ τῶν γνωστικῶν Σόλ. Φὰ καὶ Ντό ἐπὶ τῆς 1ης, 3ης καὶ 4ης γραμμῆς τοῦ πενταγράμμου, καχυρμένους ἢ μὴ ἐναλλάττον τῶν γνωστικῶν ἐπὶ μίᾳ ἀπτήσεως διὰ τὸν γνωστικὸν Ντό.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 15' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

iv) Ἐκτέλεσις διὰ τοῦ ὁργάνου, ὅπερ παλαιὸν ὁ ἐξεταζόμενος μετέχει καὶ ἐλαττοῦν κλημάων, τριφῶν—τετραφῶν ἀρτισμῶν (ἐπὶ τριφῶν συγχορδιῶν καὶ συγχορδίας ἑξάβητος Ἀρτισμῶν), μίᾳ συνθέσεως ἐκλογῆς τῆς Ἑπιτροπῆς.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 20' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

v) Διευδύνσεως Στρατιωτικῆς Μουσικῆς ἐπὶ ἐνὸς μουσικῶν τμηματῶν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐξεταζομένου καὶ ἐνὸς τοιοῦτου ὁρίζομενος παρὰ τῆς Ἑπιτροπῆς ἐκ μουσικῆς συμφωνίας, ὅπερ ἡ ὁπερὰ.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι μίᾳς ὥρας. Συντελεστής 10.

2. Οἱ ἐκτελεστικὰ κρουστικῶν ὁργάνων ἐξετάζονται εἰς τὸ μᾶλλον τῶν κλημάων γραπτῶς, εἰς δὲ τὸ μᾶλλον τῆς πρακτικῆς μεταφοράς (Τρανσποζιτῶν) αὐτῶν τοῦτο εἰς τὸν μεταφοράς τῇ ὑποδείξει τῆς Ἑπιτροπῆς.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του παρόντος εφαρμόζονται και διά της παραγωγικής εξέτασης των Ανδραγαθιστών.

Άρθρον 14.

Εξετάσεται καθήκιστα Ύπαξιωματικών και Χωροφύλακων.

Τὰ εξεταστικά καθήκιστα των κριθέντων ικανών προς συμμετοχήν εις της παραγωγικής εξέτασεις διά των βαθμών του Ανδότη, του Ένωμη(ρχου και Ύπαν)ρχου, ως και διά την κατάληψιν θέσεως Χωροφύλακος Μουσικής εσίν:

1. Των Ένωμοτορχών:

α) Γραπτώς:

ι) Έκθεσις ιδεών, επί θέματος διδομένου υπό της Επιτροπής, ής ή σαφήνεια, ή ορθογραφία και το εύανάλοστον αποτελούσι τον βαθμό των γραμματικών και εγκυκλοπαιδικών γνώσεων του εξεταζομένου.

Χρόνος ανάπτυξεως μέχρι δύο (2) ώρας. Συντελεστής 8.

ii) Άρμονία. Ένκαρύνσεις διδομένης μελωδίας και ενός αναρίθμου βασίμου εκ της ύλης της Β' τάξεως υποχρεωτικού καθήκιστος άρμονίας, Όλτιου.

Χρόνος ανάπτυξεως μέχρι τέσσαρες (4) ώρας. Συντελεστής 8.

β) Προφορικώς:

ι) Μελωδικά άσκήσεις (σολαρίσμοι) εκ των γνωμώντων Σόλ ή Φά.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 15' της ώρας. Συντελεστής 8.

ii) Πρακτική μεταφορά (τρανποζιτιόν) διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10.

iii) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος μεζόνων και έλασστών κλιμάκων, τριώνων—τετραγώνων άρπιαμών (επί τριώνων συγχορδιών και συγχορδιών Έβδόμης Δεσποσύνης).

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10.

iv) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος κυρίον μέρος μιας μουσικής συνθέσεως ή μιας άπικής της έκλογής της Επιτροπής.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10.

υ) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος συνθεσία Στρατιωτικής Μουσικής ενός εξαγχιόλου μέρους μουσικού τεμαχίου ή ολοκληρού μικρού τεμαχίου ή Σονάτας, Κοντράτο ολοκληρού ή μέρους κτύτων της έκλογής του εξεταζομένου και ενός εκ των τούτων της έκλογής της Επιτροπής.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 30' της ώρας. Συντελεστής 10.

γ) Οι έκτελεσται κρουστών οργάνων εξέταζονται εις το μάθημα των κλιμάκων γραπτώς, εις δε το μάθημα της πρακτικής μεταφοράς (τρανποζιτιόν) άδουν τούτο εις τόνους μεταφοράς τη υποδείξει της Επιτροπής.

2. Των Ύπανωμοτορχών:

α) Γραπτώς:

ι) Έκθεσις ιδεών, επί θέματος διδομένου υπό της Επιτροπής, ής ή σαφήνεια, ή ορθογραφία και το εύανάλοστον αποτελούσι τον βαθμό των γραμματικών και εγκυκλοπαιδικών γνώσεων του εξεταζομένου.

Χρόνος ανάπτυξεως δύο (2) ώρας. Συντελεστής 8.

ii) Άρμονία. Ένκαρύνσεις διδομένης μελωδίας και ενός αναρίθμου βασίμου (μαπάτου εκ της ύλης της πρώτης τάξεως υποχρεωτικού καθήκιστος Άρμονίας.

Χρόνος ανάπτυξεως μέχρι τέσσαρες (4) ώρας. Συντελεστής 8.

β) Προφορικώς:

ι) Μελωδικά άσκήσεις (σολαρίσμοι) εκ των γνωμώντων Σόλ ή Φά.

Διάρκεια εξέτασεως 10' της ώρας. Συντελεστής 8.

ii) Πρακτική μεταφορά (Τρανποζιτιόν) διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10.

iii) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος μεζόνων και έλασστών κλιμάκων, τριώνων—τετραγώνων άρπιαμών (επί τριώνων συγχορδιών και συγχορδιών Έβδόμης Δεσποσύνης).

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10.

iv) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος κυρίον μέρος μιας μουσικής συνθέσεως ή μιας άπικής της έκλογής της Επιτροπής.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10.

γ) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος κυρίον μέρος μιας μουσικής συνθέσεως και ενός γυμνασματος της έκλογής του εξεταζομένου.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10.

γ) Οι έκτελεσται κρουστών οργάνων, εξέταζονται εις το μάθημα των κλιμάκων γραπτώς, εις δε το μάθημα της πρακτικής μεταφοράς (τρανποζιτιόν) άδουν τούτο εις τόνους μεταφοράς τη υποδείξει της Επιτροπής.

3. Των Χωροφύλακων:

α) Γραπτώς:

ι) Έκθεσις ιδεών, επί θέματος διδομένου υπό της Επιτροπής, ής ή σαφήνεια, ή ορθογραφία και το εύανάλοστον αποτελούσι τον βαθμό των γραμματικών και εγκυκλοπαιδικών γνώσεων του εξεταζομένου.

Χρόνος ανάπτυξεως μέχρι δύο (2) ώρας. Συντελεστής 8.

ii) Αντιγραφή μουσικού τινος τεμαχίου δέκα εξ (16) έως τριάντα δύο (32) μέτρων. (Νά διαγράφεται και έκτος του πενταγράμμου διά βοηθητικών γραμμών). Εις τούτο επισημαίνεται εις τρεις (3) καλλιγραφία.

Χρονική διάρκεια μέχρι: δύο (2) ώρας. Συντελεστής 8.

iii) Θεωρία Μουσικής. Εξέταση εις όλης της ύλης της θεωρίας (είδη διατεμάτων, συγχορδιών μετά των ανατροφών κλπ.).

Χρόνος ανάπτυξεως δύο (2) ώρας. Συντελεστής 8.

β) Προφορικώς:

ι) Ρυθμική μουσική άνάγνωσις.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 8.

ii) Πρακτική μεταφορά (τρανποζιτιόν) διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 8.

iii) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος μεζόνων και έλασστών κλιμάκων μετά τριώνων άρπιαμών.

Χρόνος εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10'.

iv) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος κυρίον μέρος μιας μουσικής συνθέσεως ή άπικής της έκλογής της Επιτροπής.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10'.

γ) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος κυρίον μέρος μιας μουσικής συνθέσεως και ενός γυμνασματος της έκλογής του εξεταζομένου.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 10'.

γ) Οι έκτελεσται κρουστών οργάνων, εξέταζονται εις το μάθημα των κλιμάκων γραπτώς, εις δε το μάθημα της πρακτικής μεταφοράς (τρανποζιτιόν) άδουν τούτο εις τόνους μεταφοράς τη υποδείξει της Επιτροπής.

4. Διά την κατάληψιν θέσεως Χωροφύλακος Μουσικής.

α) Γραπτώς:

i) Αντιγραφή μουσικού τινος τεμαχίου δέκα εξ (16) έως τριάντα δύο (32) μέτρων. (Νά διαγράφεται και έκτος του πενταγράμμου διά βοηθητικών γραμμών). Εις τούτο επισημαίνεται εις τρεις (3) καλλιγραφία.

Χρονική διάρκεια μέχρι: δύο (2) ώρας. Συντελεστής 8.

β) Προφορικώς:

ι) Ρυθμική μουσική άνάγνωσις.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 10' της ώρας. Συντελεστής 8.

ii) Έκτέλεσις διά του οργάνου όπερ παικνίζει ο εξεταζόμενος εύκόλου μελωδίας της έκλογής του εξεταζομένου και το κριόν μέρος μιας μουσικής συνθέσεως της έκλογής της Επιτροπής.

Διάρκεια εξέτασεως μέχρι 15' της ώρας. Συντελεστής 10.

5. Αι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του παρόντος εφαρμόζονται και διά τας προαγωγικάς εξέτασεις των Ύπαξιωματικών και Χωροφύλακων, ως και διά την κατάληψιν θέσεως Χωροφύλακος της Μουσικής Χωροφύλακας.

Άρθρον 15.
Ενέργεια εξετάσεων.

1. Αι εξετάσεις διὰ τὴν προαγωγήν εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ὑπαρχοῦ καὶ Ἀνθυποκαυτοῦ καὶ Ἀξιωματικοῦ ἐνεργούνται ἐν τῇ Σχολῇ Ὀφθαλμῶν Χωροφυσικῆς κατὰ τὰς ὁριζούμενας διὰ διατάξεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. Βασιλ. Χωροφυσικῆς ἡμέρας καὶ ὁρᾷ τὴν πρώτην τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς ταύτης. Ὡστόσο κατὰ τὸν αὐτὸν ὥς ἄνω τρόπον διατάσσονται καὶ ἐνεργούνται κατὰ μὴνα Ἀπριλίου ἐκαστοῦ ἐνιαυτοῦ εξετάσεις διὰ τὴν μεταβολὴν Χωροφυσικῆν ἢ κατὰ τὴν ἰδιωτικὴν εἰς τὴν Μουσικὴν Χωροφυσικῆν.

2. Οἱ μὴ ἐπιθυμῶντες νὰ μεταβῶσι τῶν εξετάσεων ὑποβάλλουν δηλώσειν παρατήρησιν πρὸ ἢ καὶ κατὰ ταύτας. Αἱ ὑποβληθεῖσαι δηλώσεις παρατηρήσεις ἀποστέλλονται ἀμέσως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μουσικῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς. Αὗται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ἀνελκθῶσι, συζητησθῶσι καὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλονται μετ' ὀφθαλμικῆς καταστάσεως εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπ. Χωροφυσικῆς, μετὰ τῆς Σχολικῆς Ὀφθαλμ. κατὰ τὸ πέρας τῶν εξετάσεων.

3. Ἡ ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ, συναρμολογῆσα ἑλθὼν χρόνον πρὸ τῆς ἀναρτίσεως τῆς εξετάσεως ἐκαστοῦ μαθητῆτος, καταρτίζει πένταξ καὶ θέματα τῆς ἐγγύστες διανοητικῆς καὶ ἰσχυρῆς τῆς προεραικῆς τοιαύτης, ὅτινα προσδιορίζονται κατὰ τρόπον ἀκριβή, μὴ ἐπιτρέποντα παρανοήσεις καὶ ἀνιχνεύονται κατ' αὐθόρμητον ἀρεσκίαν. Ὁ πένταξ οὗτος ὑπεγράφεται παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ προεκλήσεως τῶν ὑποψηφίων καὶ τὴν τοποθέτησιν αὐτῶν κατὰ τὰς ἐν κληρώσεως, ὡς θέλει καθορίζῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, παρατίθεται εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος, διὰ τὴν ἀντίστροφον τῶν γραπτῶν θεμάτων ὅστις ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. Χωροφυσικῆς, περιλαμβανόμενος δι' ἐξέτασιν, συζητήσεων πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονικοῦ Προτάγματος Ὀφθαλμῶν Χωροφυσικῆς, λαμβανόμενης μερίμενης ὅτις οὗτος διὰ τὰ γενικὰ μέρηματα νὰ εἶναι ὅλως πενταμήνου πρὸς ἀντίστροφον τῶν μουσικῶν θεμάτων.

5. Μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ χρόνου καλεῖται εἰς τὸν ὑποψηφίον, ὅστις λαμβάνει ἕνα κλήρον ἐκ τῆς κληρώσεως, περιλαμβανομένης τῶς ὑπομνημάτων κλήρου ἵσου μετὰ τὸν ἀντίστροφον ὡς ἀνωτέρω θέματα.

6. Μετὰ τὴν κληρώσιν τοῦ ἑαχθῆν θέμα ὑπογράφεται εἰς τὸν ὡς ἄνω καταρτισθέντα πένταξ, τοιούτης τῆς νομογραφίης τοῦ Προέδρου ἐκαστοῦ τοῦτου, καὶ ὑπογράφεται εἰς τὸς ὑποψηφίους πρὸς ἀντίστροφον, ἐφαρμοζόμενον κατ' αὐτὴν τὸν διατάξεσιν τοῦ Κανονικοῦ Προτάγματος Ὀφθαλμῶν Χωροφυσικῆς.

7. Μετὰ τὸ πέρας τῶν εξετάσεων τὰ γραπτὰ συναρμολογούνται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, μεταγράφονται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀνατυπωθέντος θέματος ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἐν συνεχείᾳ βαθμολογούνται, ὡς ἐν τῷ ἐπιμένῳ άρθρῳ ὁρίζεται.

8. Ἡ ἐξέτασις εἰς τὰ προεραικὰ μέρηματα ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἀποδείξεις τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ τῇ βῆτι τῶν ἀνωτέρω.

Άρθρον 16.
Βαθμολογία μαθημάτων.

1. Εἰς ἐκαστοῦ ἐν γραπτῶν θεμάτων τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς βαθμολογῶσιν ἀνεξαρτήτως καὶ ὁμογνώσας καὶ ὑπογράφουσι ἐκαστοῦ τὸ βαθμολ.

Προκρίνεται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παρῆς. 2. τοῦ άρθρου 11 τοῦ παρόντος Κανονικοῦ, πρῶτος βαθμολογία ἢ κατὰ ἑαχθῆν κατώτερος καὶ ἐν ἰσότητι ἢ κατωτέρω. ἀκολουθῶς ὁ ἀνωτέρω αὐτοῦ καὶ τελευταῖος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ βαθμολογία τῶν προεραικῶν μέρημάτων γίνεται ἐπὶ διανομήσιν δι' ἐκαστον μόνον καταστάσεων τῶν ὑποψηφίων, καταρτισμένων μερίμενης τῆς Σχολῆς.

3. Ἡ βαθμολογία εἶναι φανερά καὶ ὑπογράφεται διὰ τῶν ἀρθρῶν ἀπὸ 0 ὡς 20.

Δὲν θεωρούνται ἐπιτυχόντες ἐκείνοι ἐκ τῶν ὑποψηφίων οἵτινες κατὰ τὴν βαθμολογίαν δὲν συγκρατῶμενοι εἰς τὴν σύνολον τῶν μαθημάτων, γραπτῶν καὶ προεραικῶν, γενικὸν μέσον

Άρθρον 17.
Συντάξεις καὶ ἰσχύς Πένταξ.

1. Αἱ ἐξεταστικαὶ Ἐπιτροπαί, εὐθὺς μετὰ τὴν βαθμολογίαν καὶ ἐξήγησιν τοῦ γενικοῦ μέσου βρο, συντάσσονται: α' Πένταξ τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς ἐπιτυχίας, β' Πένταξ τῶν ἀποτυχόντων καὶ γ' Πρακτικὸν περὶ τῶν ἐνεργηθέντων διατυπώσεων.

Ἐν τῷ βαθμολογικῷ μέσῳ βρο προτάσσεται εἰς τὸν πένταξ τῶν ἐπιτυχόντων ὁ ἑρμὴν μὴ μόνον μουσικὰ πρόσημα διατυπώσεως εἰς ἐπιτυχῶν στοιχείων, ἐν ἰσότητι δὲ καὶ τούτων διὰ κληρώσεως, προκρίνεται δὲ περὶ ὑπερασπόντων εἰς τὴν Χωροφυσικὴν ὁ ἀρκετότερος καὶ τέλος διὰ κληρώσεως.

2. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο μετὰ τῶν πένταξων ὑπογεγραμμένων παρ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰ γραπτὰ θέματα καὶ λοιπὰ στοιχεία ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολικῆς Ὀφθαλμ. ὅστις ἀκολουθῶς ὑποβάλλει: ἀπαντα εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπ. Χωροφυσικῆς.

3. Ὁ Ἀρχιεπισκοπ. Χωροφυσικῆς τοῖς μετὰ πένταξας διὰ τοῦς βαθμοὺς τοῦ Ἀντίστοι καὶ Ἀξιωματικοῦ, ὑποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσιῶν Τάξεως πρὸς κώδων καὶ κοινοποιήσιν, τοῖς δὲ τοιούτοις διὰ τοῦς βαθμοὺς τοῦ Ἐνωμοτάρχου, Ὑπομνημάτων καὶ Χωροφυσικῆς τῆς μουσικῆς ἐργασίης καὶ κοινοποιεῖ εἰς τὴν Σχολικὴν Ὀφθαλμ. Χωροφυσικῆς.

4. Οἱ οὗτοι κοινοποιήσαντες πένταξας ἰσχύουσι μέχρι κυρώσεως ἢ ἐγκρίσεως ἀνωτέρων τοιούτων, πλην τοῦ ἀφορούντος τὴν πείρασιν τῶν θέσεων. Μοιράζουσι καὶ Ὑπομνημάτων ὑπὸ ἰδιωτικῶν, ὅστις ἰσχύει ἐφ' ἀπαξ καὶ μόνον διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ἐνεργηθέντας πρῶτον καὶ δεύτερον.

5. Ἐάν ἡ Χώρα εὐρίσκειται εἰς κατάστασιν πολέμου δύναται ὁ Ὑπουργὸς Δημοσιῶν Τάξεως, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. Χωροφυσικῆς, νὰ διατάξῃ τὴν παράτασιν τῆς ἰσχύος τῶν πένταξων τῶν Ἀντίστοι καὶ Ἀξιωματικῶν καὶ Χωροφυσικῶν ἐφ' ἀπαξ καὶ ἐπὶ ἐνός.

6. Ἡ πλήρωσις τῶν κατὰ ἐαχθῆν κενῶν θέσεων ἐνεργεῖται διὰ προαγωγῆς, ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦτων, τῶν εἰς τοὺς ἰσχύοντες πένταξας ἐνεργημένων.

7. Αἱ ὅσας ἐκ τῶν προεκπέντων Ὑπαρχῶν ἐκπεμνοὶν ὑποδείξεις ἀποστέλλονται μόνον προαγωγῆς, ἐφαρμοζόμεναι ὅτι ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ἀρχίλους ὁμοειδοῦσιν των. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ προεκπέντων Χωροφυσικῶν Μουσικῆς.

8. Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσιῶν Τάξεως, προκρίνεται περὶ κληρώσεως τῶν θέσεων Μοιράζουσι καὶ Ὑπομνημάτων εἰς ἰσχύων, προκρίλει τὸ διατάγμα κατατάξεως εἰς τὴν Χωροφυσικὴν τοῖς μετὰ πρῶτον εἰς τὸν ἐν πένταξ ἐπιτυχόντων ἐνεργηθέντων μετὰ τῶν ἐαχθῶν τοῖς Μοιράζουσι, τοῖς δὲ δεύτεροι μετὰ τῶν ἐαχθῶν τοῦ Ὑπομνημάτων.

Τὸ διατάγμα τοῦτο κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἵτινες καὶ προκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν διὰ διατάξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσιῶν Τάξεως ὁριζούμενη Ὑπομνημάτων Χωροφυσικῆς ἐντός αὐτοῦ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. ὅστις θεωρεῖται παραιοῦσιν τοῦ δικαιοῦματος κατατάξεως.

Εἰς περιπτώσιν καὶ ἢ ἐν κατῆξιν δι' ὁμοσπονδία λόγου δύναται ἡ πλήρωσις ἀρκετότερη ἢ καὶ μικρὰ τῶν θέσεων Μοιράζουσι καὶ Ὑπομνημάτων αἱ εξετάσεις ἐπαναλαμβάνονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐπιτροπὴ Ὑπομνημάτων—Λειτουργία—Ἐκπαίδευσις.

Άρθρον 18.

1. Ὁ Διῆς τῆς Μουσικῆς εἶναι ὑπεύθυνος ἀπάντων τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἀρίστην ἐκπαίδευσιν καὶ πείρασιν τῶν Μουσικῶν, τὴν πειθαρχίαν, τὴν ἐμφάνισιν τοῦτων κατὰ τὰς ἑθνικὰς καὶ Θεσμικαῖς τελευταῖας καὶ τὰς ἐν γένει ψυχολογικὰς συντηρήσεις, τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ ὅλως μουσικῆς, ὡς καὶ διὰ τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραφείου τοῦ.

2. Εἰσπράττει καὶ προκρίλει τὰς διατάξεις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολικῆς διὰ πᾶν ἔσσημα ἀρῶν τὰς ἀνάγκας, τὴν πείρασιν καὶ τὴν ἀρετὴν ἐν γένει ἐκπαιδεύσεως τῆς ἀποστολῆς τῆς Μουσικῆς.

3. Καταρτίζει, ἐπὶ τῇ βῆτι τῆς Μουσικῆς ἡλικίας 15 ἐλαφρότερον πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν αὐτῶν Μουσικῶν ἡμετέρων, ὅπως ὑποβάλλει ἐγκρίσεως εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς

4. Διεύθυνση αυτοπροσώπως τὰ ἐν τῷ προγράμματι καθορισμένα μουσικά μαθήματα, πρὸς δὲ ἀναθέσει διαδοχικῶς τὴν διδασκαλίαν τούτων εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἀξιωματικούς καὶ Ἀνδ' ὑπάρχοντες, ὡς καὶ ἐποπτεῖται, διὰ τὴν ἀριστερίαν κατάρτισιν τῶν καὶ ἱκανότητά διευθύνσεως μουσικῶν τμημάτων.

5. Ἐνεργεῖ ἐπιθεωρήσεις καθ' ἑξάμηνον τῶν εἰς ἑτέρας πόλεις ἀρριθύντων μουσικῶν τμημάτων, ἐκτάκτως δὲ ὅσας ἤθελε κρούσθαι ἀναγκαῖον, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐκπαίδευσως καὶ παροχῇ ὁδῶν, διὰ τὴν ἀριστερίαν τούτων κατάρτισιν καὶ ἐμπειρίαν.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκάστης ἐπιθεωρήσεως υποβάλλει εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς σχετικὴν ἐκθέσιν, ἣν κοινοποιεῖ καὶ εἰς τὸν ἐπιτόπιον Διοικητὴν ὑφ' ὃν ὑπάγεται τὸ τμήμα μουσικῆς.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῆς Μουσικῆς καθορίζεται καὶ διενεργεῖται, ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τῶν Λόγων τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς.

2. Οἱ διατεθέντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἄνδρες ἐκτελοῦσι τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς ὁριζόμενα καθήκοντα μὴ ἀπαλλασσόμενοι τῆς ἐκπαίδευσως καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν εἰδικῶν καθηκόντων τῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ Μουσικὴ διὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐμπνεύσεως, εἴτε πλήρης, εἴτε κατὰ τμήματα, ἀνάλογως τῆς ἐμπειρίας τῶν ἐκαστοῦ διατεσσάμενων ὑπηρεσιῶν.

2. Καθ' ἑκάστην ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μουσικῆς τμήμα τὸ ὁποῖον μὲ ἐπιμεταρτὴν τὸν ἐκαστοῦ ὁρίζοντον Ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας. Μουσικῆς ἡ ἑτερον τοιούτων διὰ ἐκτελεῖ τὰς τυχόν διατεσσάμενας ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ὑπηρεσίας.

3. Ἡ ἐναρξίς καὶ ἡ λήξις τῶν ὑπὸ τῆς Μουσικῆς ἐκτελούμενων ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τὸ πρόγραμμα ἐκπαίδευσως ταύτης, ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ προγράμματος ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς καὶ τῶν εἰδικῶν διαταγῶν αὐτῆς.

4. Ὁ Διοικητὴς τῆς Μουσικῆς ἐπιλέγει μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν τοὺς γινώσκοντας καὶ ἐγχορδα ἢ ἄλλα ὄργανα καὶ συγκροτεῖ δι' αὐτῶν ὀρχήστραν διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς εἰς διατεσσάμενας δεξιότητας, χοροσπειρίδας καὶ ἐν γένει θαυμαγωγικὰς συγκυκλώσεις.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἐπιμεταρτὴς τῆς Μουσικῆς, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ὁρίζεται διατίθεται μετ' ἐνὸς τοῦ τμήματος δι' ἐκτελεσιν ὑπηρεσιῶν, συμμορφούμενος πρὸς τὰ παραγγέλματα τοῦ διοικοῦντος τούτου μηχανισμοῦ Ἀξιωματικοῦ.

Ἄρθρον 22.

Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Μουσικὴν ἄνδρες δὲν διατάσσονται εἰς ἑτέρας ὑπηρεσίας, ἐκτὸς ἐὰν ἐκτακτοῖ ἀνάγκῃ ἐπιβάλλωσι τούτο.

Ἄρθρον 23.

1. Διὰ τὴν καλύτερην ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τῶν ἀνδρῶν τῆς Μουσικῆς ἐπιτρέπεται, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν καλύπτουν ὑπηρεσιακῶς, νὰ φοιτήσιν εἰς ἀντιγινωσκόμενα Ὁδῆα.

2. Ὡς ἐπιτρέπεται εἰς τούτους τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς νὰ παύσῃ δι' ἰδιωτικῶν ὀργάνων καὶ μὲ πολιτικῆν περὶ τὴν εἰς ρεζιδοποικίλους σταθμούς, εἰς τὴν Λυρικὴν Σκηνὴν καὶ εἰς συμφωνικὴν ὀρχήστραν, ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτουν ὑπηρεσιακῶς.

3. Οἱ ἐκτελεστικὸν τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ πρέπει νὰ ἀντιγράφουν τὰ μουσικά κείμενα τοῦ ὁριζόμενου τῶν, τὰ ὁποῖα νομιμοποιεῖται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν διὰ τὴν μὴ κατεστρέψαν τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Μουσικῆς.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

Διὰ θέματα ἐν γένει μὴ εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ρυθμιζόμενα ἔχουσιν ἐφαρμογὴν οἱ λοιποὶ Κανονισμοὶ Χωροφυλακῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Νοεμβρίου 1965

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 72

Περὶ ὁρολογίων καὶ ἀναλυτικῶν προγραμμάτων τάξεων τῶν σχολείων Δευτεροβάθμίου (Μέσης) Ἐκπαίδευσως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει: α) Τὴν παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν. Δ. 3971/1959, β) τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ τὴν παράγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ. 4379/1964, γ) γινώσκων τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 55/1965 πράξιν αὐτοῦ καὶ δ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 1118/1965 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρθοπεδικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Τὸ ὁρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τάξεων τῶν τῶν σχολείων τῆς Δευτεροβάθμίου (Μέσης) Ἐκπαίδευσως καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡμερήσιον Γυμνάσιον

Ἄρθρον 1.

Ὁρολόγιον Πρόγραμμα Α' καὶ Β' τάξεως

Μαθήματα:

Ὅροι ἑξῆς (διὰ)λίαις

	Τάξεις	
	Α'	Β'
1. Ὁρθοπεδικὰ	2	2
2. Ἀγαγία Ἑλληνικὴ Γραμματεία	5	4
3. Νέα Ἑλληνικά (Νέα Ἑλληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία)	5	5
4. Ξένη Γλώσσα (Γαλλικὴ—Ἀγγλικὴ)	3	3
5. Ἱστορία	3	3
6. Μαθηματικά	5	5
7. Φυσικὴ Ἐπιστήμη	4	4
8. Γεωγραφία	2	2
9. Γυμναστική	—	1
10. Καλλιτεχνικὸν Σχέδιον	2	2
11. Μουσική	2	2
12. Γυμναστικὴ καὶ Ἑθνικοὶ χοροὶ	3	3
Σύνολον	36	36

13. Στοιχεῖα Οἰκιακῆς Οἰκονομίας, Νοσηλευτικῆς καὶ Παιδοκομίας (διὰ τὰς μαθητρίδας)

Σύνολον **38 38**

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκόμενων μαθημάτων εἰς τὰς Α' καὶ Β' τάξεις τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 3.

Ὁρθοπεδικὰ.

1. Σκοπὸς:

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Ὁρθοπεδικῶν — τῆς Χριστιανικῆς Ἀληθείας — εἶναι ἡ κατὰ τὰ δόγματα καὶ τὰ διδάγματα τῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μόρφωσις τῶν μαθητῶν εἰς ἀρίστην τοῦ Θεοῦ ἀνδραγαθίαν πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐφημερεύοντων (Β' Τμ. γ' 17).

2. Διδακτέα Ἔγλη:

ΤΑΞΙΣ Α'

Α' τετράμηνον. Ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ὁ Θεὸς καὶ ἡ Δημιουργία.

1) Ὁ κόσμος (ἑρμῆς καὶ ἀράτος), δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ.
2) Ἡ δημιουργία τῶν ἀγγέλων.
3) Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου.
4) Πῶσις τῶν Πρωτοπαλάτων.
5) Κατακλιμαρῆς.
6) Ὁ Πόλεμος τῆς Βαβέλ καὶ τὸ ἐκδύστερον νόμῳ τῆς.
7) Γενική κρίσις συμπεριφορῶν.

Η Εκκλησία τῶν Μαρτύρων.

1. Η διάδοσις τῶν Χριστιανισμῶν. 2) Οἱ διωγμοί. 3) Οἱ Μάρτυρες. Περιγραφή μαρτυρολογίων. Ανάγνωσις καὶ ἐρμηνεία μαρτυρολογίων. 4) Τὸ ἐκδοτικὸν νόημα τοῦ «Μαρτυρίου» ἢ «μαρτυρίου» τῆς πίστεως. 5) Ὁ θρίαμβος τῆς πίστεως.

Ὁ Χριστὸς κτὼν τῆς ἐκκλησίας.

1. Αἱ χιρίδες, ὁ ἱστορικὸς ἄνθρωπος τῆς ἐκκλησίας. 2) Αἱ κυριότητες: χιρίδες. 3) Αἱ ἐπὶ Οἰκουμένης Σύνοδοι. 4) Οἱ θεολογικοὶ Φόροι τῆς «Μακαρίων» (Κλήρις) καὶ «Μακαρίων». Ὁρίων, Μίνας «Ἀδελφών». 5) Οἱ Καππαδόκες: (Μίνας Βασιλείου καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός). 6) Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πῶς ἄρσεν τὸ θεολογικόν. 7) Οἱ Μοναχοί, οἱ αὐτοκαθολίται. 8) Ἡ θεία Λατρεία.

Η Εκκλησία τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως.

1. Η διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τοὺς Σλάβους. 2) Σχίσμα καὶ αἵτια αὐτοῦ. 3) Οἱ Βυζαντινοὶ ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς. 4) Χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ὁρθοδόξου καὶ τῆς Δυτικῆς Εκκλησίας. 5) Δούδρος καὶ ἡ ὁρθόδοξη Διακρίσις τοῦ 16ου αἰῶνος. 6) Η Ἀγγλικανικὴ ἐκκλησία.

Η Εκκλησία ἀπὸ τῆς ἀλώσεως ἕως σήμερον.

1) Αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ὁρθοδόξου Εκκλησίας ἐπὶ Τουρκοκρατίᾳ. 2) Τὰ ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς. 3) Ἡ σημασία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. 4) Ὁ σύγχρονος οἰκουμένη κίνησις πρὸς ἐνωσιν τῶν Εκκλησιῶν. 5) Ὁ ἀδιάλυστος μεταξὺ Ὁρθοδόξου καὶ Δυτικῆς Εκκλησίας. 6) Ὁρθόδοξος καὶ Ἀγγλικανικὴ Εκκλησία.

Ἀρθρον 4.

Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία.

1. Σκοπός:

Πρώτη γνωριμία τῶν μαθητῶν με τοὺς Κλασσικοὺς συγγραφεῖς τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαίας καὶ σκοπὸν τὰ μαθητῶν, καὶ ὁ μέτρον ἐπιτρέψει ἡ ἡλικία καὶ ἡ προπαιδεία τῶν, εἰς τὰς ὑψηλὰς ἀξίας, τὰς ὁποίας ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν κόσμον ἡ Ἀρχαία Ἑλλάς, λίαν τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸ μαθητὴν ἐπιθυμῶν νὰ ἐκμεταλλεῖται εἰς τοὺς μαθητὰς τὸν πόθον νὰ μετατρέψουν μόνοι τοὺς Ἀρχαίους Κλασσικοὺς ἐν πλάτει (ὅχι μόνο κατὰ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας ἢ τῆς κατ' οἶκον παρενηλεγμένης ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς) καὶ νὰ μερσώσων τὸ πνεῦμα τῶν με τὴν ἀναστροφήν πρὸς τὰ ἀδελφὰ ἔργα τῶν.

Με τὴν διδασκαλίαν εἰς τὸ Γυμνάσιον οἱ Κλασσικοὶ πρέπει νὰ γίνων διὰ τὸν Ἑλληνα μαθητὴν ὅτι συγγραφεῖς ἐνὸς μακροῦ καὶ καὶ διὰ παντὸς ἐξεδέσμετον παρελθόντος, τοὺς ὁποίους ἀναγινώσκοντες ἀπὸ ἐθνικῇ υπερηφάνειαν ἢ ἱστορικῇ περιέργειαν ἀλλὰ πηρὴ ἀληθινῆς ζωῆς, πάντοτε παρόντες ὁδοὶ πνευματικοί.

Παράλληλως ὅμως πρὸς ταῦτα δι' εἰδικὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ γυμναστικῇ τάξει γραμματικῶν καὶ γραμματικῶν ἀσκήσεων μετ' ἐφαρμογῶν ἐν συλλογῇ καταλλήλων καμμένων θὰ δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἀποφασισμένους τοῦ Γυμνασίου νὰ γνωρίσων στοιχειώδως καὶ τὴν μορφήν καὶ τοὺς νόμους τοῦ ἀρχαίου Ἀττικοῦ λόγου.

2. Διδακτέα εἴδη:

ΤΑΞΙΣ Α'.

Κείμενα: (ὄρα: 5).

Α. Κατὰ τὰ δύο πρώτα διήγημα, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, θὰ διδασκῶν:

1. Ὀμήρου Ὀδυσσεΐα (ὄρα: 3). Μετὰ συντόμην εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ περικλήσαν ἐπὶ τοῦ ὅλου περιεχομένου τῆς Ὀδυσσεΐας, ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατὰ προτάξιν τῶν ραφωδίων Α, Β, Γ καὶ Δ, τῶν ἐνδιαμέσων περιεχομένων ὑπὸ μορφήν συντόμην «ἑλληνικῶν περικλήσεων καὶ μὴ ἀποκλειστικῆς τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας καὶ ὁρισμένων ἐξαρτητικῶν ἐξ αὐτῶν σκευῶν, αἱ ὁποῖαι συμπληρῶν ἢ καὶ προσδέσων νέαν εἰς τὰ ἥδη διδασκόμενα οὐσιαστικὰ στοιχεῖα.

2. Ἡρόδοτος Ἱστορίαι (ὄρα: 2). Μετὰ συντόμην εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς τῆς Ἱστορίας καὶ περικλήσαν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ὅλης συγγραφῆς του, ἀνάγνω-

σις καὶ ἐρμηνεία ὑποθετικῶν περιεχομένων, αἱ ὁποῖαι ἀπαρτίζον μικροτέρως ἢ καὶ μεγαλυτέρως ἐνότητες καὶ αἱ ὁποῖαι συνδυάζονται, ὅπου δεῖ, δι' ἐνδιαμέσων συντομογραφῶν «ἑλληνικῶν περικλήσεων».

Β'. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα διήγημα, ἥτοι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους, θὰ διδασκῶν:

1. Ὀμήρου Ὀδυσσεΐα (ὄρα: 3). Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατὰ προτάξιν τῶν ραφωδίων Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η καὶ Θ, τῶν ἐνδιαμέσων περιεχομένων ὑπὸ μορφήν συντομογραφῶν «ἑλληνικῶν περικλήσεων καὶ μὴ ἀποκλειστικῆς τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας καὶ ὁρισμένων ἐξαρτητικῶν ἐξ αὐτῶν σκευῶν, αἱ ὁποῖαι συμπληρῶν ἢ καὶ προσδέσων νέαν εἰς τὰ ἥδη διδασκόμενα οὐσιαστικὰ στοιχεῖα.

2. Σωφοκλῆς Κύρου Ἀνάστησις (ὄρα: 2). Μετὰ συντόμην εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως γενικῶς καὶ εἰδικῶς εἰς τὸ διδασκόμενον καὶ περικλήσαν ἐπὶ τοῦ ὅλου περιεχομένου αὐτοῦ, ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καθόδου τῶν Μυρίων καὶ πέραν μέρους (Β, 2, 13) καὶ τῆς τῶν μερῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὑπογράφονται τὰς σταθμὰς διὰ μετα τῶν ἐκείνων ἐλλεικτικῶς ἀρτὰς, ὡς ἡ γενική, ἡ φιλοπατρία, ἡ πρωτοβουλία, ἡ ἀεριστικότητα καὶ ἡ.

3. Ἡ διδασκαλία τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γραμματείας γίνεται ἐν ἐκείνῳ νεοελληνικῶν μαθητῶν τῶν ἀρχαίων κειμένων.

Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν καὶ ὥρην ἀνάγνωσιν αὐτοτελῶν πάντων περιεχομένων καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νόηματος, πρέπει νὰ ἐκπολιτοῦ ἡ λατρευτικὴ ἀνάγνωσις τοῦ περιεχομένου πρὸς τὴν σκοπὸν νὰ ἐπιστημονικῶς καὶ νὰ ἀναγινώδων τὰ μορφοτικὰ στοιχεῖα καὶ κατὰ τὴν ἀναγνώσιν οἱ μαθητὴν νὰ συμπληρῶν ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ διδασκόμενου ἔργου καὶ νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν πολλὰ πηρὴ ἀξίαν αὐτοῦ.

Εἰδικωτέρων πρέπει νὰ ἀναγινώσκονται καὶ νὰ ἐρμηνεύονται:

α) Τὰ πραγματολογικὰ στοιχεῖα (γεωγραφικὰ, λατομικὰ, μετρητὰ καὶ μετρητικὰ μετὰ, ἱστορικὰ γεγονότα, ἔθνη καὶ ἥδη τῆς κοινωνίας τῆς ἐποχῆς, ὁ δημοτικὸς καὶ ἱστορικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀρχαίας καὶ ἀρχαίας καὶ μετὰ, μετὰ τῆς οἰκονομίας, τέχνης τοῦ πολέμου, ἐπικοινωνία καὶ ταξίδια κλπ.).

β) Τὰ μορφολογικὰ στοιχεῖα (ἀρχαϊστικὴ τῆς συγγραφῆς ποιητικὴ κλίσις, ἀρετὴ τοῦ ὅρου, ὁρισμὸς ἀρχαϊστικῆς, ἀρχαϊστικῆς ἐνστάσις, τακτικῆς ἀρχαϊστικῆς, ἀρχαϊστικῆς, ἀρχαϊστικῆς κλπ.).

γ) Τὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα (ἀρχαϊστικῆς, ἥλικας, πολιτικῆς ἐκείνῃ ἀποκαταστατικῆς ὑψηλῶν πολιτισμῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων γενετικῆς ἱστορικῆς ἀρχαϊστικῆς). Ἀνάγνωσις εἰς τὴν τάξιν μεγαλυτέρως ἀρχαϊστικῶν ἀρτῶν ἢ περιεχομένων ἐν τοῖς πρώτοις περὶ κειμένων, διὰ τὰ ἀνάγνωσιν καὶ ἐρμηνείαν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ νὰ ἐξελθῶν εἰς αὐτὴν.

ΤΑΞΙΣ Β'

Κείμενα: (ὄρα: 1).

Α. Κατὰ τὰ δύο πρώτα διήγημα, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, θὰ διδασκῶν:

1) Ὀμήρου Ἰλιάς (ὄρα: 2). Μετὰ περικλήσαν ἐπὶ τοῦ ὅλου περιεχομένου τῆς Ἰλιάδος ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατὰ προτάξιν τῶν ραφωδίων Α, Γ, Ε, Ζ, Η καὶ Θ, τῶν ἐνδιαμέσων περιεχομένων ὑπὸ μορφήν συντόμην «ἑλληνικῶν περικλήσεων καὶ μὴ ἀποκλειστικῆς τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας καὶ ὁρισμένων ἐξαρτητικῶν ἐξ αὐτῶν σκευῶν, αἱ ὁποῖαι συμπληρῶν ἢ καὶ προσδέσων νέαν εἰς τὰ ἥδη διδασκόμενα οὐσιαστικὰ στοιχεῖα.

2) Πλούταρχος, Ὀμηροποιήσεις καὶ Περικλέους διὰ: (ὄρα: 2). Μετὰ συντόμην εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως γενικῶς καὶ εἰδικῶς εἰς τοὺς Παράλληλους βίους, ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τῶν ἀναφερόμενων ἀνωτέρω δύο βίων τῶν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι καὶ κατ' ἐξοχὴν ὑπῆρξαν οἱ δημιουργοὶ τοῦ αἰῶνος αἰῶνος.

Β. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα διήγημα, ἥτοι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους, θὰ διδασκῶν:

1) Ὀμήρου Ἰλιάς (ὄρα: 2). Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατὰ προτάξιν τῶν ραφωδίων Σ, Φ, Χ, Ψ καὶ Ω, τῶν προ-

την και διάκριση αὐτῶν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν γλωσσικῆς συγχύσεως.

α) Γραμματική: Μετὰ σύντομον ἀναφοράν εἰς τὸ φθογγολογικὸν ἀκολουθεῖ συστηματικὴ ἀλλὰ καὶ ὁποῦσον περιληπτικὴ διδασκαλία τοῦ τυπικοῦ μέρους καὶ διὰ τῶν τριῶν κλάσεων τῶν ὀυσιαστικῶν καὶ τῶν ἐπιθέτων, τῶν συνηθετέρων ὀυσιαστικῶν, τῶν ὀυσιαστικῶν ἐπιθέτων, τῶν παραθετικῶν καὶ συντομωτέρων τῶν ἀντωνυμιῶν, τῶν ἀριθμητικῶν, τῶν ἐπιρρημάτων, τῶν συνδεσμῶν, τῶν ἐπιφωνημάτων καὶ τῶν προθέσεων. Συστηματικώτερον διδάσκεται τὸ ῥήμα μετὰ τῶν παρεπόμενων καὶ τῶν συστατικῶν αὐτοῦ μερῶν (θέμα-χαρὰ-κτλ) μετὰ προηγουμένην ἐκμάθησιν τῶν δοθητικῶν ῥημάτων ὧς καὶ εἶμαι.

Ἀκολουθεῖ ἡ διδασκαλία τῶν βαρυτόνων, τῶν συνηγμένων, τῶν εὐχρηστοτέρων εἰς —μαί καὶ τῶν συνηθετέρων ὀυσιαστικῶν ῥημάτων.

β) Συνακτικόν: Διδάσκονται κυρίως τὰ ἰδιόζοντα συντακτικὰ φαινόμενα τῆς καθαρὰ προφορᾶς, ὥς εἶναι ἡ σύνταξις τῶν ῥημάτων, ἡ σύνταξις τῶν προθέσεων καὶ αἱ ἐκ τούτου διάφοροι αὐτῶν συντάξεις, ἡ καθ' ὅπως ὑπάρχει σύνταξις, ἡ μετοχικὴ σύνταξις, ὁ μακροπερίοδος λόγος, κ.τ.δ.

γ) Λεξιλογικὰ ἀσκήσεις: Συστηματικὴ προφορικὴ καὶ γραπτὴ λεξιλογικὴ ἐξάσκηση δι' ἰσχυτέρων καταλλήλων καὶ εἰδικῶν ἀσκήσεων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀπορρήν τῶν ἐκαστοῦ διδασκόμενων κειμένων, ὥς καὶ ἐν τῇ Α' τάξει. (Συνώνυμα καὶ ἀντίθετα, κυριολεξίαι καὶ μεταφοραί, περιφράσεις, παροιμιοεῖς, ὁρμητοί, παροιμιακαὶ ἐκφράσεις, παρώνυμα, ἀρχαῖοι, ἰδιοτυπιοί, ἰδιωματικοί κ.τ.δ.).

2. Κείμενα ἐκ τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας (ὥραι 2).

Ἀναγνώσκειν καὶ ἐρμηνεῖα ἐκ καταλλήλων συλλογῆς ἐκλεκτῶν νεοελληνικῶν λογοτεχνικῶν κειμένων, ὥς καὶ ἐν τῇ Α' τάξει, ἀνασκοπομένων πάντοτε εἰς τὴν ἀντιληπτικὴν ἱκανότητα τῶν μαθητῶν καὶ ἀναφερομένων εἰς τὸν φθαρτικὸν, οἰκονομικόν, κοινωνικὸν καὶ ἐν γένει τὸν ἐθνικὸν βίον, τὴν φύσιν καὶ τὸν χῶρον τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ κείμενα καὶ ἐν τῇ τάξει ταύτῃ εἶναι εὐληπτα ποιήματα καὶ πελογραφήματα ὑπὸ μορφῇ περιγραφῶν, ἐντυπώσεων, ἐπιστολῶν, ἀναμνηστικῶν, χρονογραφημάτων, αὐτοβιογραφιῶν, βιογραφιῶν, ἀφηγήσεων καὶ ἱστορικῶν κυρίως διηγημάτων, μὴ ἀπολλυμένων καὶ τῶν αὐτοτελῶν ἔργων τῶν ἀναλόγων πάντοτε πρὸς τὴν ἥλικαν καὶ τὴν ἀντιληπτικὴν ἱκανότητα τῶν μαθητῶν τῆς τάξεως.

Μετὰ ζωντανὴν καὶ ἐκφραστικὴν ἀνάγνυσιν, ἀνάγνωσιν καὶ ἐπεξηγήσεις τοῦ περιεχομένου τῶν κειμένων, ὥς καὶ ἐν τῇ Α' τάξει.

Θὰ παρέχονται ἐνταῦθα καὶ κατὰ περίπτωσιν σύντομοι καὶ ὀυσιαστικὴ πληροφόρησις περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τῶν διδασκόμενων συγγραφέων, ὥς καὶ γενικαί συνάψεις περὶ τῶν συνηθετέρων εἰδῶν τοῦ πελοῦ καὶ τοῦ ποιητικοῦ λόγου.

Ἐκ τῆς Μετρικῆς, ἐκπληρώσεως καὶ ἐμπειρίας τῶν ἐν τῇ Α' τάξει κτηθέντων σχετικῶν γνώσεων δι' ἐφαρμογῆς αὐτῶν καὶ ἐπαληθεύσεως ἐπὶ τῶν ἀναγνωστικῶν ποιημάτων, Συμπληρώσεως μὲ τὴν ἀποληπτικὴν τῶν διδασκόμενων καὶ διδασκαλίαν τῶν τρισυλλαβίων μέτρων.

3. Ἐκθέσεις ἰδεῶν (ὥρα 1).

Καὶ ἐν τῇ τάξει ταύτῃ ἰσχυρὸν γενικὸς τὰ ἐν τῇ Α' ἐκτεθέντα. Εἰδικῶς ὁ κύκλος τῶν θεμάτων πλουτίζεται καὶ διὰ τῶν κάτωθι:

α) Περιλήψεις, ἀναπτύξεις καὶ συμπληρώσεις, ἀναδηγήσεις, μεταφράσεις ἡ διασκευαὶ καὶ ὁρμητοποιήσεις ἀναγνωστικῶν κειμένων.

β) Πρώτονης πρὸς ἐκτενέστεραν καὶ πως συστηματικώτερον ἐκφράσιν ὀυσιαστικῶν καταστάσεων (δινωμάτων, συναισθημάτων καὶ βουλημάτων) ἐξ ἀπορρήν περιγραφόμενων ὀυσιαστικῶν, φαινομένων, τόπων, γεγονότων, σκηνῶν καὶ πράξεων.

γ) Ἀπλὰ συγχερίσματα ἀντικειμένων, φαινομένων, γεγονότων καὶ καταστάσεων ἀμέσως ἐμπειρίας ἡ αὐτοφύτου πρὸς ἐπίσημὸν καὶ ἐαυμίζαν μεταβάσιν ἐκ τῆς βιωματικῆς εἰς τὴν πραγματολογικὴν ἀντικειμενικὴν ἐκθέσιν.

δ) Ἀσκήσεις περὶ τὴν σύνταξιν ἐγγράφων πρακτικῶν περιεχομένων, ὥς εἶναι αἱ ἀτήσεις, ἀναφοραί, κοιναὶ ἐπιστολαί,

Ἄρθρον 6.

Ἱστορία.

1. Σκοπός:

Τὸ μόνημα τῆς Ἱστορίας σκοπὸν ἔχει: α) Νὰ διδάξῃ μὴ ποῖους ἀνῶνας καὶ διὰ μέτου πᾶσαν ζῆσιν ὁ ἀνθρώπος κατέκρινεν εἰς τὴν φύσιν τὴν δεσποῦσαν τὴν, τὴν ὅποιαν καίγει στήθεον καὶ διεμύρρωσε τὸν κοινωνικὸν καὶ πνευματικὸν κόσμον τοῦ, β) νὰ διηγήσῃ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων διὰ τὸν συγχετισμὸν αὐτῶν πρὸς τὰς παρούσας καταστάσεις καὶ διὰ τῆς ἀναλύσεως τῶν βαυτετέρων αἰτίων, τὰ ὅποια προκαλοῦνται ἐκαστοῦ τῆς ἱστορικῆς ζωμωσίας καὶ ἐξελίξεως.

Τὴν φαντασίαν καὶ τὴν κρίσιν πρέπει κατὰ κύριον λόγον νὰ καλλιεργῇ τὸ μόνημα καὶ διὰ νὰ πλουτίζῃ ἀπὸ τῆς τὴν ἰσχύος.

2. Διδακτέα ὕλη.

ΤΑΞΙΣ Α'

Ἱστορία τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τοῦ 146 π.Χ.

Ἀναλυτικώτερον:

1. Χρονολογικὸν Περὶγραμμα: Ὁ ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς τῆς Προϊστορίας, Ἱστορία, Πηγάι. Περίοδος τῆς Προϊστορίας.

2. Ὁ Ἀνατολικὸς Λόος: Αἰγύπτους, Σουμερίους, Βαβυλώνιους, Ἀσσυρίους. Οἱ Σμυταὶ τῆς Σωρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης (Ἑβραῖοι, Φοινίκες). Οἱ Χετταῖοι.

3. Ὁ Πολιτισμὸς τοῦ Αἰγίου: Ἡ ἐποχὴ τοῦ λίθου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ σύντομον γεωγραφικὴν ἐπισκόπησιν τῆς Χώρας. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Χαλκοῦ εἰς τὸ Αἶγιον. Πρώτοι χρόνοι 2600—1600. Κρητικὸς, Κυπριακὸς, Κολαδικὸς, Ἑλλαδικὸς Πολιτισμὸς. Ἡ ἀφίξις τῶν πρώτων Ἰνδοευρωπαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Μυκηναϊκὸς Πολιτισμὸς (1600—1400 π. Χ.).

4. Τὸ τέλος τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ ἐποχὴ τοῦ Σιδήρου: Αἰῶνες ἀναταρχῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα 1100—800 π.Χ. Ἡ καθόδος τῶν Δωριέων καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῆς.

5. Περίοδος τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τῆς πολιτιστικῆς ἐξελίξεως 800—500 π.Χ. Ἡ διαμείωσις τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. Ἡ Σπάρτη. Αἱ Ἀθήναι. Ὁ πολιτισμὸς τῆς περιόδου (Γράμματα, Τέχνη, Θρησκεία).

6. Ὁ Κλασσικὸς χρόνος 5ος καὶ 4ος π.Χ. αἰών: Ἡ Σπάρτη καὶ ἡ Πελοποννησιακὴ Σομωρία. Αἱ Ἀθήναι μέχρι τῶν Μηδικῶν. Ὁ Αὐδὸς καὶ οἱ Πέρσαι. Ὁ Περσικὸς πόλεμος. Ἡ Ἀθηναϊκὴ ἡγεμονία. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Περικλέους (ὁ πολιτισμὸς τοῦ 5ου π. Χ. αἰῶνος). Ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σπάρτης. Ἡ ἡγεμονία τῶν Θεβῶν. Ἡ παραμὴ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. Ἡ Κύπρος. Ὁ Ἑλληνικὸς τῆς Δέσεως. Ὁ πολιτισμὸς κατὰ τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα.

7. Ὁ Μακεδονικὸς καὶ ἡ ὑπόλοιπος Ἑλλάς 360—217 π.Χ. Ἡ Μακεδονία. Ὁ Φίλιππος. Ὁ Ἀλέξανδρος. Ὁ Διδοχὸς μέχρι τοῦ 217 π.Χ. Αἱ Συμμεπολιτεῖαι. Ἡ Σπάρτη καὶ αἱ Ἀθήναι. Ὁ Πύρρος καὶ οἱ Ἑλληνες τῆς Δέσεως. Ἑλληνιστικὸς Πολιτισμὸς.

8. Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Ἑλλάς 217—146 π.Χ. Ἡ παλαιότερη Ἱστορία τῆς Ρώμης. Περίοδος τῆς Βασιλείας. Περίοδος τῆς Δημοκρατίας. Ἱστορία τῆς Ἱταλίας. Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Καρχήων. Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Ἀνατολή. Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος.

ΤΑΞΙΣ Β'.

Ρωμαϊκὴ καὶ Μεσαιωνικὴ Ἱστορία

ἀπὸ τοῦ 146 π.Χ. μέχρι τοῦ 1453 π.Χ.

1. Τὸ τέλος τῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ περίοδος τῆς Αυτοκρατορίας εἰς τὴν Ρώμην. Αἱ Ρωμαϊκαὶ κατακτήσεις τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος. Αἱ συνέπειαι τῶν μεγάλων κατακτήσεων. Ἡ ἀφίξις καὶ τὸ τέλος τῆς Δημοκρατίας. Ἡ αυτοκρατορία κατὰ τὸν 1ον καὶ 2ον π.Χ. αἰῶνα. Ὁ 3ος π.Χ. αἰών. Προσπάθειαι ἀντισυγκριτικῶν (Διολυτικῶν). Ὁ Ρωμαϊκὸς πολιτισμὸς κατὰ τοὺς αυτοκρατορικοὺς χρόνους.

2. Ἡ μετακτικὴ περίοδος ἀπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς εἰς τὴν Βυζαντινὴν Αυτοκρατορίαν 4ος—7ος αἰών. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ἡ ἐποχὴ τοῦ. Ὁ Θεοδοῖος ὁ Μέγας, οἱ διδοχοὶ τοῦ καὶ τὸ βαρβαρικὸν πρόβλημα. Ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους. Ὁ διαδοχὸς τοῦ. Ὁ Βυζαντινὸς πολιτισμὸς κατὰ τὴν μετακτικὴν

3. Τὸ Βυζάντιον ἀπὸ τοῦ 7ου μέχρι τοῦ 11ου αἰῶνος. Ὁ Ἡράκλειος καὶ οἱ ἐξελικτικαὶ τῆς Αυτοκρατορίας. Οἱ Ἀραβικοὶ. Τὸ Βυζάντιον κατὰ τὸ δεύτερον ἡμίστιον τοῦ 7ου αἰῶνος. Περίοδος 717--867 μ. Χ. Ἡ Μικρασιατικὴ Δυναστεία.

Ὁ Βυζαντινὸς πολιτισμὸς ἀπὸ τοῦ 7ου μέχρι τοῦ 11ου αἰῶνος.

4. Πρὸς τὴν διάσπασιν τῆς Αυτοκρατορίας. Ἡ δύνασις τῶν Κομνηνῶν. Αἱ πρώται Στρουφοφορίαι. Ἡ Τετάρτη Στρουφοφορία καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς Φορφυροκρατίας.

5. Ὁ Μεσσιανὸς τῆς Δύσεως. Πρώτη περίοδος 12ος--11ος αἰών. Γενικὰ χαρακτηριστικά. Ἡ αυτοκρατορία τοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου. Τὸ Φεουδαρχικὸν καθεστῶς. Ἡ θρησκεία τῆς Ἁγίας Ρωμικῆς Αυτοκρατορίας τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους.

6. Ὁ Μεσσιανὸς τῆς Δύσεως. Δευτέρα περίοδος 12ος--15ος αἰών. Αἱ Στρουφοφορίαι καὶ ἡ ἀρχὴ ἀναπτύξεως πόλεων καὶ ἀστικῆς τάξεως. Ὁ Ἑκατονταετής πόλεμος.

7. Ἡ ἀνασυστάσις τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας καὶ ἡ πτώσις.

Ἄρθρον 7.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

1. Σκοπός.

Ὁ νοῦς διὰ τῆς μαθηματικῆς σκέψεως, προσδιορίζων μεγέθη, συλλαβάνων καὶ διατυπώσεων μὲ ἀκριβέσι σχέσεσι ποσοτικὰς καὶ ποιοτικὰς, διασπείρει ἐπὶ τῆς πραγματικότητος καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον ἀναπτύσσων καὶ καλλιέργει τὴν ἀναλυτικὴν καὶ συνθετικὴν δύναμιν τοῦ.

Σκοπὸς τῶν Μαθηματικῶν ὡς μαθήματος πραγματολογικοῦ καὶ εἰδολογικοῦ ἐστὶν αὐτὸ διδάξαι καὶ τὴν ἀκρίβει τῶν μαθητῶν εἰς τὴν μέθοδον τοῦ μηχανικοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς μαθηματικῆς σκέψεως.

2. Διδακτέα ὄλη.

ΤΑΞΙΣ Α'

Α) Ἀριθμητικὴ.

Περὶ Συνόλων. Ἐννοια τοῦ συνόλου καὶ καθορισμὸς τοῦ συνόλου. Ὑποσύνολα συνόλου. Τὸ κενὸν σύνολον. Βέβαια διχαράμματα. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικὰ σύνολα. Ἐνωσις συνόλων. Τομή συνόλων. Συμπερίληψις συνόλων. Τὸ σύνολον τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν. Τὸ μέγεθος. Πληθύνει ἀριθμὸς συνόλου. Σύνολον μὲ πεπερασμένον πλῆθος στοιχείων. Σύνολον μὲ μὴ πεπερασμένον πλῆθος στοιχείων (ἄπειροσύνολον).

Θὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ σύμβολα τῶν ἀνέχουσιν, αὖται ὑποσύνολον, ἔνωσις, τομή, ἀντιστροφή, αὖται αὖτε μὲν.

Τὸ σύστημα τῶν ἀκεραίων τῆς Ἀριθμητικῆς. Προκαταρκτικὰ ἐννοια. Δεκαδικὸν σύστημα ἀριθμῆσεως, προφορικὴ καὶ γραπτὴ ἀριθμῆσις. Σύντομος μνῆσι τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ρωμικῆς γραφῆς τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν. Ὅσους καὶ ἀνίστους ἀκεραίους καὶ ἰδιότητας αὐτῶν (ἀντικαταστήσις, συμμετρικὴ, μετακινητικὴ). Διάταξις τῶν ἀκεραίων τῆς ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρικῆς ἀπεικονίσεως αὐτῶν ἐπὶ ἡμισυνθετικῆς.

Αἱ πράξεις μὲ ἀκεραίους τῆς Ἀριθμητικῆς:

1. Πρόσθεσις. Γεωμετρικὴ ἐρμηνεία τῆς προσθέσεως. Κατάδειξις (διὰ ἀριθμητικῶν παραδειγμάτων) τῶν βασικῶν ιδιοτήτων τῆς προσθέσεως, ἥτοι α) ἀντιμεταθετικῆς ιδιότητος: $\alpha + \beta = \beta + \alpha$, β) προσεταιριστικῆς ιδιότητος: $(\alpha + \beta) + \gamma = \alpha + (\beta + \gamma)$, γ) τὴν μηδὲν ὡς οὐδέτερον στοιχείον τῆς προσθέσεως, δ) ἡ ιδιότης: $\alpha + 0 = \alpha$, εἰς $\alpha = \beta$, τότε $\alpha + \gamma = \beta + \gamma$ καὶ ἀντιστρόφως, ε) ἡ ιδιότης: $\alpha + 0 = \alpha$, τότε $\alpha + \gamma = \beta + \gamma$ καὶ ἀντιστρόφως. Ἄλλα ἰδιότητες τῆς προσθέσεως ὑπὸ μορφῇ ἀσκήσεων. Ἡ ἔξισις $\gamma - \alpha = \beta$. Σύντομος ἐξήγησις τοῦ κανόνος ἐκτελέσεως τῆς προσθέσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βασικῶν ιδιοτήτων. Ἀσκήσεις εἰς τὸν νοῦν (τὸν ἀπὸ μνήμης) λογισμῶν. Προβλήματα ἀνυπόμνησις εἰς τὰς ιδιότητας τῆς προσθέσεως καὶ λυόμενα μὲ χρῆσιν ἑνὸς ἀγνώστου x .
2. Ἀφαιρέσις: Γεωμετρικὴ ἐρμηνεία τῆς ἀφαιρέσεως μὲ ἀκεραίους τῆς Ἀριθμητικῆς. Ἡ ἀφαιρέσις ὡς ἀντίστρο-

φὸς πρᾶξις τῆς προσθέσεως. Ἐκτέλεσις ἐξισώσεων τῆς μορφῆς $\chi + \beta = \alpha$, $\chi + \beta = \alpha$, $\beta + \chi = \alpha$. Ἡ ιδιότης $\alpha + \beta = (\alpha + \gamma) + (\beta + \gamma)$. Ἀλλὰ ἰδιότητες τῆς ἀφαιρέσεως ὑπὸ μορφῇ ἀσκήσεων. Σύντομος ἐξήγησις τοῦ κανόνος ἐκτελέσεως τῆς ἀφαιρέσεως. Δοκιμὴ τῆς ἀφαιρέσεως. Ἀσκήσεις εἰς τὸν νοῦν λογισμῶν. Ἀύσις ἀπλῶν προβλημάτων συνδυάζοντων πρόσθεσιν καὶ ἀφαιρέσιν ὡς καὶ ἀσκήσεων, τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἀνάγεται εἰς συνδυασμὸν ἰδιοτήτων προσθέσεως καὶ ἀφαιρέσεως. Προβλήματα λυόμενα μὲ χρῆσιν ἑνὸς ἀγνώστου x . Ἀριθμητικὸν πολύνυμνον.

3. Πολλαπλασιασμὸς: Γεωμετρικὴ ἐρμηνεία τοῦ πολλαπλασιασμοῦ. Κατάδειξις (διὰ ἀριθμητικῶν παραδειγμάτων) τῶν βασικῶν ιδιοτήτων τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, ἥτοι $\alpha \cdot \beta \cdot \gamma$ εἶναι ἀκέραιος τῆς ἀριθμητικῆς, τότε:

α) ἀντιμεταθετικὴ ιδιότης: $\alpha \cdot \beta = \beta \cdot \alpha$,
β) προσεταιριστικὴ ιδιότης: $(\alpha \cdot \beta) \cdot \gamma = \alpha \cdot (\beta \cdot \gamma)$,
γ) ὁ 1 ὡς οὐδέτερον στοιχείον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ,
δ) ἡ ιδιότης: $\alpha \cdot \beta = \beta \cdot \alpha$, τότε $\alpha \cdot \gamma = \beta \cdot \gamma$ καὶ $\alpha \cdot \gamma = \beta \cdot \gamma$ μὲ $\gamma \neq 0$, τότε $\alpha = \beta$,
ε) ἐπιμεταθετικὴ ιδιότης (τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ὡς πρὸς τὴν πρόσθεσιν):

$\alpha(\beta + \gamma) = \alpha\beta + \alpha\gamma$.

Σύντομος ἐξήγησις τοῦ κανόνος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μεγέθων τοῦδε γνωστῶν ιδιοτήτων. Ἰνόμενον τριῶν ἡ περισσώτερων παραχόντων καὶ αἱ κυριώτεροι ιδιότητες αὐτοῦ δι' ἀπλῶν ἀριθμητικῶν παραδειγμάτων ὑπὸ μορφῇ ἀσκήσεων. Ἀσκήσεις εἰς τὸν νοῦν λογισμῶν. Προβλήματα συνδυάζοντα πράξεις περισσώτερας τῆς μίας. Ἀσκήσεις λυόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει γνωστῶν ιδιοτήτων. Προβλήματα λυόμενα διὰ τῆς χρήσεως ἑνὸς ἀγνώστου x .

4. Διαίρεσις: Ἡ διαίρεσις μὲ ἀκεραίους τῆς Ἀριθμητικῆς ὡς ἀντίστροφος πρᾶξις τοῦ πολλαπλασιασμοῦ. Σαφὴς διακρίσις μεταξὺ τῶν ἐννοιῶν «μερισμὸς» καὶ «μέτρησις». Αἱ κυριώτεροι ιδιότητες τῆς διαίρεσεως βάσει ἀριθμητικῶν παραδειγμάτων καὶ ὑπὸ μορφῇ ἀσκήσεων. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διαίρεσεως καὶ ἡ δοκιμὴ αὐτῆς (διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ). Ἀπλὰ προβλήματα συνδυάζοντα πράξεις περισσώτερας τῆς μίας. Εἰσαγωγή τοῦ ἀγνώστου x κατὰ τὴν λύσιν διαφόρων ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ὁρισμὸς τῶν δυνάμεων α^1 , α^2 (α διαφόρων τοῦ 0). Διαμετότης. Ἀνάλυσις ἀκεραίου εἰς τὸς πρώτους αὐτοῦ παράγοντας. Εὐρεσις τοῦ ΕΚΠ καὶ ΜΚΔ ἀκεραίων. Δοκιμὴ τῶν ἐξαγόμενων τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῆς διαίρεσεως μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ 9. Ἐννοια διαιρετέμου ζεύγους. Σύνολα διαιρετέμων ζευγῶν. Χρησιμοποιῶν γινόμενον δύο συνόλων. Ἄλλα συστήματα ἀριθμῆσεως. Δοκίμιον σύστημα. Μετάβασις ἀπὸ τοῦ δεκαδικοῦ συστήματος εἰς τὸ δεκαδικὸν καὶ ἀντιστρόφως.

Τὸ σύστημα τῶν ρητῶν ἀριθμῶν τῆς Ἀριθμητικῆς.

1. Τὸ κλάσμα α/β , ὅπου α ἀκέραιος καὶ β ἀκέραιος $\neq 0$. Τὸ κλάσμα ὡς διαιρετέμον ζεύγος (α, β) . Ἰσοδυναμικὰ κλάσματα. Διάταξις τῶν κλασμάτων κατὰ μέγεθος. Ἡ γῆ (ἡ συμμετρικὴ) ἀριθμοί. Γεωμετρικὴ παράστασις τῶν ρητῶν ἐπὶ ἡμισυνθετικῆς.
2. Αἱ πράξεις εἰς τὸ σύνολον τῶν ρητῶν ἀριθμῶν: Ἰσχυρὸν τῶν γνωστῶν θεμελιωδῶν ιδιοτήτων, ἥτοι τῆς ἀντιμεταθετικότητος καὶ προσεταιριστικότητος εἰς τὴν πρόσθεσιν καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν ὡς καὶ τῆς ἐπιμεταθετικότητος τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ὡς πρὸς τὴν πρόσθεσιν. Σύντομος θεωρήσις τῶν 4 πράξεων μὲ ἀκεραίους, κλάσματα καὶ μικτοὺς. Ἐξίσωσις $\alpha x = \beta$, ὅπου α ρητὸς $\neq 0$ καὶ β ρητὸς ἀριθμὸς. Ἐκτέλεσις ἀπλῶν προβλημάτων μὲ τὴν βοήθειαν ἑνὸς ἀγνώστου x . Δυνάμεις μὲ βάσιν κλάσματα καὶ ἐκτέλεσις ἀκεραίων. Ἐπέκτασις τῶν γνωστῶν ιδιοτήτων τῶν δυνάμεων.
3. Οἱ δεκαδικοὶ ἀριθμοί: Δεκαδικὰ κλάσματα. Δεκαδικοὶ ἀριθμοί. Αἱ τέσσαρες πράξεις μὲ δεκαδικοὺς ἀριθμούς. Ἡ ἐννοια τοῦ δεκαδικοῦ περιθωριοῦ ἀριθμοῦ.

Λόγοι καὶ ἀναλόγια: Ἐννοια τοῦ λόγου. Σύγκρισις δύο ποσῶν διὰ τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ λόγου αὐτῶν. Ἀνα-

γίαι και κυριώτεραι ιδιότητες αὐτῶν. Ἐφαρμογαὶ τῶν ἀναλογιών εἰς τὴν ἐπίλυσιν προβλημάτων ἄλλης μεθόδου τῶν τριῶν καὶ ποσοστῶν.

Τετραγωνικὴ εἰς: Τετραγωνικὴ εἰς ἀκέραιον καὶ πρακτικὴ κατὰ προσθέσεις εἰς αὐτὴν. Ἔννοια τοῦ ἀσυνμμετροῦ ἀριθμοῦ. Εἰσκαγωγή εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ γεωμετρικοῦ συνεγούρου.

Β) Γεωμετρία

Τὰ κυριώτερα ἐπιπεδα σχήματα (σημεῖα, γραμμαί, γωνίαι, εὐθυγράμματα σχήματα, κύκλος) καὶ ἀντικειμένου αὐτῶν εἰς τὰ γνωστὰ γεωμετρικὰ στερεά. Τὰ ἐπιπεδα σχήματα ὡς σύνολα σημείων (σημειοσύνολα) τοῦ ἐπιπέδου. Κυρτὰ καὶ μὴ κυρτὰ ἐπιπεδα σχήματα. Παράλληλα. Μέτρσις γεωμετρικῶν μεγεθῶν (εὐθυγράμμων τμημάτων, γωνιῶν, τόξων περιφερείας). Βασικαὶ μονάδες μετρήσεως. Ἔννοια τοῦ συμμμετροῦ καὶ ἁπλᾶ πράξεις μὲ συμμμετρίαν. Ἀπλὰ γεωμετρικὰ προβλήματα λύσιμὰ διὰ κανόνων, γνώμονος, μοιρογαυονίου, διαβήτου. Συμμετρία ὡς πρὸς σημείον εἰς τὸ ἐπίπεδον καὶ ιδιότητες αὐτῆς (πρακτικῶς διαπιστοῦμεναι). Κἀθετοι εὐθεῖαι καὶ ἁπλὰ σχετικὰ προβλήματα λύσιμὰ διὰ κανόνων καὶ διαβήτου. Συμμετρία ὡς πρὸς εὐθεῖαν εἰς τὸ ἐπίπεδον καὶ ιδιότητες αὐτῆς (πρακτικῶς διαπιστοῦμεναι). Ἰσα τρίγωνα. Γεωμετρικὴ μετασχηματισμὸς (συμμετρία, παράλληλος μετατόπισις, στροφή) καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῶν. Χρήσις τετραγωνιζομένου χάρτου. Ὁμοῖα εὐθυγράμματα σχήματα. Ὁμοῖα τρίγωνα. Κλίμαξ. Σχεδιασμὸς ὑπὸ κλίμακας εὐθυγράμμων σχημάτων. Μέτρησις εὐθυγράμμων ἐπιπέδων χωρίων (σχημάτων). Ἐμβαδὸν ὁρθογωνίου παραλληλογράμμου, πλαγίου παραλληλογράμμου, τριγώνου, τραπεζίου, πολυγώνου. Μέτρησις κύκλου.

ΤΑΞΙΣ Β'

Ι. Σχετικὸν ἀριθμὸς:

Προσανατολισμένη εὐθεῖα. Διάνυσμα ἐπὶ εὐθείας. Αἱ πράξεις τῆς προσθέσεως καὶ ἀφαιρέσεως εἰς τὸ σύνολον τῶν διανυσμάτων ἐπὶ εὐθείας. Βασικαὶ ιδιότητες τῶν πράξεων τούτων. Ἡ ἔννοια τοῦ σχετικοῦ ρητοῦ ἀριθμοῦ ὡς πολλαπλασιασμοῦ (ἐκτελεστοῦ) ἐφαρμοζομένου ἐπὶ διανυσμάτων ἀνήκοντος εἰς τὸ σύνολον τῶν διανυσμάτων ἐπὶ εὐθείας. Γεωμετρικὴ παράστασις τῶν σχετικῶν ρητῶν ἀριθμῶν ἐπὶ προσανατολισμένης εὐθείας. Ἰσότης καὶ ἀνεστέρως εἰς τὸ σύνολον τῶν σχετικῶν ρητῶν ἀριθμῶν καὶ ιδιότητες τῶν σχέσεων τούτων. Αἱ τέσσαρες πράξεις εἰς τὸ σύνολον τῶν σχετικῶν ρητῶν ἀριθμῶν καὶ αἱ βασικαὶ ιδιότητες τῶν πράξεων τούτων. Πρακτικαὶ ἐφαρμογαὶ τῶν σχετικῶν ρητῶν ἀριθμῶν. Ἐξίσωσις $\gamma + \beta = \gamma$, ὅπου β καὶ γ σχετικὸν ρητὸν ἀριθμὸν. Γενικότερον: ἔξισωσις $\alpha\gamma + \beta = \gamma$, ὅπου α, β, γ σχετικὸν ρητὸν ἀριθμὸν, $\alpha \neq 0$. Ἀπλὰ προβλήματα λύσιμὰ διὰ τὴν βοήθειαν ἐξίσωσεων τῶν δῶ ἀνωτέρω μορφῶν. Προσδιορισμὸς μὲ ἓνα διατεταγμένον ζεύγος σχετικῶν ἀριθμῶν τῆς θέσεως ἑνὸς σημείου εἰς τὸ ἐπίπεδον. Προσανατολισμένον τόξον καὶ προσανατολισμένη γωνία, σχετικὸν μέτρον αὐτῶν.

II. Ἐπαλληλῶσις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὰ περι συνόλων.

Διμελεῖς σχέσεις. Ἀπεικονίσεις καὶ συναρτήσεις. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικὰ (= ἰσοδύναμα) σύνολα. Σχέσις ἐκλειστικῆς. Τομὴ συνόλων καὶ σύζευξις ἰδιοτήτων. Ἔννοια συνόλων καὶ διαζεύξεως ἰδιοτήτων. Καρτεσιανὸν γινόμενον δύο συνόλων καὶ γραφικὴ παράστασις τοῦ. Διαμερισμὸς συνόλου. Διμελεῖς σχέσεις. Ἀπεικονίσεις καὶ συναρτήσεις.

III. Συμπληρώσεις εἰς τὰ περι ἀναλογιών καὶ ἐφαρμογαί.

Κατ' εὐθεῖαν ἀνάλογα ποσὰ (μεγέθη). Γραφικὴ παράστασις τῆς σχέσεως μεταξύ δύο κατ' εὐθεῖαν ἀναλόγων ποσῶν. Ἀναλογίαι καὶ κύρια ιδιότητές των. Ποσὰ μὲ μεταβολὰς κατ' εὐθεῖαν ἀναλόγων. Γραφικὴ παράστασις τῆς σχέσεως μεταξύ δύο ποσῶν μὲ μεταβολὰς κατ' εὐθεῖαν ἀναλόγων. Ἀντιστρόφως ἀνάλογα ποσὰ. Γραφικὴ παρά-

στασις τῆς σχέσεως μεταξύ δύο ἀντιστρόφως ἀναλόγων ποσῶν. Ἐφαρμογαὶ εἰς τὰς μεθόδους τῶν τριῶν, εἰς τὰ ποσοστὰ, τὰ προβλήματα τῶν καὶ ἐξωτερικῆς ὑπαρέσεως, εἰς τὸν μερισμὸν ἑνὸς ποσοῦ εἰς μέρη ἀνάλογα πρὸς δοθέντας ἀριθμούς, εἰς τὰ μείγματα καὶ κράματα. Ἀριθμητικὸς μέσος ὁρος.

IV. Συμπληρώσεις εἰς τὴν Ἐπιπεδομετρίαν.

Παράλληλοι εὐθεῖαι. Συγκρίσεις εὐθείας εἰς τὸ τρίγωνον (μεσοκάθετος, διχοτόμος, ὅψις τριγώνου). Παράλληλογράμμοι, ὁρθογώνιοι, ῥόμβοι, τετράγωνα. Ἀθροίσμα γωνιῶν τριγώνου, ἀθροίσμα γωνιῶν πολυγώνου. Σχετικὴ θέσις εὐθείας καὶ κύκλου. Σχετικὴ θέσις δύο κύκλων. Γωνία ἐγγεγραμμένη εἰς κύκλον.

V. Διανύσματα εἰς τὸ ἐπίπεδον.

Ἐφαρμοστὰ διανύσματα. Ἐλεύθερα διανύσματα. Πρόθεσις διανυσμάτων εἰς τὸ ἐπίπεδον. Ἀφαιρέσις διανυσματος ἀπὸ διανύσματος εἰς τὸ ἐπίπεδον. Πολλαπλασιασμὸς διανύσματος μὲ σχετικὸν ρητὸν ἀριθμὸν. Θεώρημα τοῦ Θαλή.

VI. Ὁμοθεσίαι καὶ ὁμοιότητες εἰς τὸ ἐπίπεδον.

Ὁμοθεσίαι εἰς τὸ ἐπίπεδον. Ὁμοθετοὶ εὐθείας, ἐφαρμοστῶν διανυσμάτων, ἐπιπέδου σχήματος. Συγκρίσεις εὐθείας τεμνόμεναι ὑπὸ παράλληλων. Ἐφαρμογὴ εἰς τὰ τραπέζια. Ὁμοιότητες ἐπιπέδων σχημάτων. Ἀναστροφῆς τῶν περὶ ὁμοιότητος τριγώνων, περὶ ὁμοιότητος πολυγώνων καὶ περὶ σχεδιάσεως ὑπὸ κλίμακας.

VII. Συμπληρώσεις εἰς τὴν Ἐπιπεδομετρίαν.

Ἐμβαδὰ ἐπιπέδων εὐθυγράμμων σχημάτων. Σχέσις μεταξύ τῶν ἐμβαδῶν δύο ὁμοίων εὐθυγράμμων σχημάτων. Πυθαγόρειον Θεώρημα καὶ ἐφαρμογαί αὐτοῦ. Ἔννοια τοῦ μῆ ρητοῦ (τοῦ ἀσυνμμετροῦ) ἀριθμοῦ. Κανονικὰ πολύγωνα (4-γωνον, 8-γωνον, 16-γωνον κλπ., 6-γωνον, 12-γωνον, 24-γωνον, κλπ.). Μήκος κύκλου (= περιφέρειας) καὶ ἐμβαδὸν κυκλικῶν δίσκων.

Ἄρθρον 8

Φυσικὴ Ἐπιστήμη

Σκοπὸς.

Α. Γενικὴ σκοπὸς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι:

α) Νὰ καταστή ἡ γνώσις εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ θέσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Φύσιν καὶ νὰ καταδείξη τὴν ἀνάγκη τῆς μελέτης τῆς φύσεως. Νὰ καταστή εἰς τὸν μαθητὴν οἰκείον ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι καὶ αἱ μέθοδοι ἐργασίας κατὰ τὴν ἐρευναν τῶν φαινομένων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

β) Νὰ ἀποβῇ φανερὸν εἰς τὸν μαθητὴν, ὅτι αἱ Φυσικαὶ Ἐπιστήμαι (ἀμέσως ἢ διὰ τῶν τεχνικῶν ἐφαρμογῶν των) συνέβαλον εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνικῆς, πολιτιστικῆς καὶ οικονομικῆς διαβιώσεως τῶν λαῶν γενικῶς καὶ ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων μεμονωμένως. Νὰ κατανοήτῃ ὁσάυτῃς ἀπὸ τὸν μαθητὴν ὅτι αἱ Ἐπιστήμαι αὗται παρέχουν εἰς τὸν ἀνθρώπον τὴν ἐκπαιδεύσιν νὰ θέτῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως.

γ) Νὰ ἀντιληφθῇ ὁ μαθητὴς, κατὰ τὴν μελέτην τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ὅτι οἱ μεγάλοι ἐρευνῆται δὲν ἐρείθισαν κόπων καὶ μόχλων διὰ τὴν σπουδὴν τῆς Φύσεως καὶ ὅτι αἱ πρὸδοι εἰς τὰς Ἐπιστήμης μόνον διὰ θυσίαν ἐπιτυγχάνονται.

δ) Νὰ κατανοήτῃ ὁ μαθητὴς τὴν φύσιν ὡς ἐνιαῖον σύνολον, νὰ θαυμάζῃ τὴν ἐπικρατούσαν εἰς αὐτὴν τάξιν καὶ ἁρμονίαν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ θεσπαστικοῦ φρονήματος τοῦ.

ε) Νὰ ἀντιληφθῇ τέλος ὁ μαθητὴς, ὅτι εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐρευναν ὑπάρχουν ὅρια, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερβληθῶν.

Β. Ειδικότεροι σκοποί των Βιολογικών Ἐπιστημῶν.

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν Βιολογικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι :

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ : α) γνώσις τῶν φαινόμενων ἀπὸ λαμβάνων χρόαν εἰς τὴν ζωὴν φύσιν καθὼς καὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῶν λειτουργιῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς τῶν ὄντων (φυτῶν, ζώων, ἀνθρώπων), καὶ β) κατανόησις τῶν σχέσεων μεταξὺ κατασκευῶν τοῦ σώματος καὶ τῶν λειτουργιῶν τῶν ὄντων καθὼς καὶ τῆς ἐξαρτήσεως αὐτῶν ἀπὸ τὰς συνθηκὰς τοῦ περιβάλλοντος.

2. Ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἀγάπης τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὴν ζωὴν φύσιν καὶ τὸν ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ πρὸς μελέτην καὶ προστασίαν αὐτῆς.

3. Ἡ υποχρέωσις τοῦ μαθητοῦ πρὸς ἐπιθετικὰς προσωπικὰς παρατηρήσεις καὶ κρίσεις.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ κατανόησις τῆς σημασίας, ἣν εἶχει ἡ μελέτη τῶν ἐμβίων ὄντων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν γνώσεων μας περὶ τῆς περιβαλλούσης ἡμῶς φύσεως καθὼς καὶ ἡ ἐκ τῆς σπουδῆς αὐτῆς πρακτικὴ ὠφέλεια ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν φυτῶν καὶ ζώων διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ἀνθρώπινου βίου.

Γ. Εἰδικότεροι σκοποὶ τῆς Φυσικῆς καὶ Χημείας.

Εἰδικότεροι σκοποὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Φυσικῆς καὶ Χημείας εἶναι :

α) Ἡ ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ γνώσις τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν φαινομένων, ἡ κατανόησις τῶν διεπόντων αὐτὰ νόμων καὶ τέλος ἡ διερευνήσις καὶ ἐρμηνεὶα τῶν φαινόμενων τούτων.

β) Ἡ ἀσκήσις τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὴν παρατήρησιν καὶ τὴν χρῆσιν τῆς πειραματικῆς μεθόδου καὶ τοῦ λογισμοῦ κατὰ τὴν μελέτην τοῦ ἀνοργανικοῦ κόσμου, ἐπὶ δὲ ἡ κατὰ τὴν ἐρευναν ταύτην ἀνάπτυξις τῆς ἀντικειμενικῆς κρίσεως, τῆς φαντασίας καὶ τῆς ἐφευρετικότητος τοῦ μαθητοῦ.

2. Διδακτέα ὕλη.

ΤΑΞΙΣ Α'.

Α. Ζωολογία.

1. Ἡ Γαλῆ (Γαλῆ ἡ οἰκοδιαιτός).

α) Περιγραφή, β) ἀναπνοή, γ) κυκλοφορία τοῦ αἵματος, δ) πεπτικά ὄργανα, ε) πολλαπλασιασμός καὶ στ) ὠφέλεια.

Εἰς τὴν πρῶτον μέθην περὶ τῆς γαλῆς, θὰ πρέπει νὰ ἀναπαραχθῶν τὰ διάφορα συστήματα τῆς λειτουργίας τῆς θέρμεως, πέψεως, ἀπορρῳζήσεως καὶ ἀπορροιατικῆς ὡς καὶ ἡ περιγραφή τοῦ ζώου τούτου ἀπὸ ἀπόψεως μορφολογικῆς, ἀνατομικῆς καὶ φυσιολογικῆς εἰς τῆρπον ὥστε τὸ ζῶον τοῦτο νὰ ἀποτελέσῃ ὑπόδειγμα ζωολογικὸν ὡς καὶ εἰς τὴν φυσιολογίαν τοῦτο γίνεται μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ φαινομένου.

2. Ὁ Κύνων (Κύνων ἡ οἰκοδιαιτός).

α) περιγραφή, β) τροφή, γ) ἰδιαιτέρου χαρακτηρῆς, δ) ἀσθένεια.

3. Ὁ Κόνιλος.

α) περιγραφή, β) ἐλθροί, γ) πολ. σμῆς, δ) ἀσθένεια, ε) χρησιμότης.

4. Τὸ πρόβατον (Πρόβατον τὸ οἰκοδιαιτόν).

α) περιγραφή, β) πεπτικὰ ὄργανα, γ) πολ. σμῆς, δ) ὠφέλεια, ε) ἐλθροί, καὶ στ) προφυλάξεις.

5. Ἡ Αἰξ (Αἰξ ἡ γνήσια).

α) περιγραφή, β) ποικιλία, γ) τροφή, δ) πολ. σμῆς, ε) χρησιμότης.

6. Ὁ Χοῖρος (Χοῖρος ἡ οἰκοδιαιτός)

α) περιγραφή, β) τροφή, γ) πολ. σμῆς, δ) ἀσθένεια, ε) χρησιμότης.

7. Ὁ Ἴππος (Ἴππος ἡ ἡμερος).

α) καταγωγή, β) περιγραφή, γ) ἐλθροί, δ) πολ. σμῆς, ε) ἰδιαιτέρου χαρακτηρῆς, στ) χρησιμότης.

8. Ὁ Ὄνος (Ὄνος ἡ κατοικίδιος).

α) περιγραφή, β) προέλευσις, γ) διαστρωρώσεις, δ) πολ. σμῆς, ε) χρησιμότης.

9. Ἡ Ὀρνίς (Ὀρνίς ἡ κατοικίδιος).

α) προέλευσις, β) περιγραφή, γ) ἀναπνοή, δ) τροφή, ε) ἰδιαιτέρου χαρακτηρῆς ὀρνίθων, στ) πεπτικὰ ὄργανα.

ζ) πολ. σμῆς, η) τεχνητὴ παραγωγή, θ) ὠφέλεια, ι) πρῶτος ὀρνίθων, ια) ἀσθένεια, ιβ) τὰ περὰ, ιγ) χρησιμότης.

10. Ἡ Περὶστέρη (Περὶστέρη ἡ ἡμερος).

α) προέλευσις, β) περιγραφή, γ) τροφή, δ) πολ. σμῆς, ε) χρησιμότης.

11. Ἡ Χελιδὼν (Χελιδὼν ἡ ἀποδημητικὴ).

α) περιγραφή, β) μετακινήσεις, γ) πολ. σμῆς, δ) χρησιμότης.

12. Ἡ Νῆσση (Νῆσση ἡ ἡμερος).

α) περιγραφή, β) τροφή, γ) πολ. σμῆς, δ) χρησιμότης.

13. Ἡ Χελώνη (Χελώνη ἡ χειρταί).

α) περιγραφή, β) τροφή, γ) ἀναπνοή, δ) πολ. σμῆς, ε) ἰδιου χαρακτηρῆς, στ) γεμερίος ὕπνος, ζ) ὠφέλεια, η) χρησιμότης.

14. Ἡ Ἐχιδνα (Ἐχιδνα ἡ κύνη).

α) περιγραφή, β) τόπος διαμονῆς, γ) τροφή, δ) πολ. σμῆς, ε) τὸ δηλητήριον τῆς ἐχιδνῆς, στ) γεμερία νάρκη, ζ) προστασία καὶ προφυλάξεις, η) ἰδιαιτέρου χαρακτηρῆς.

15. Ὁ Βάτραχος (Βάτραχος ἡ κοινὸς ἡ τοῦ κήπου)

α) περιγραφή, β) ἀναπνοή, γ) τροφή, δ) βιολογικὸς κύκλος, ε) ὠφέλεια.

16. Λάβραξ ἡ λύκος.

α) κατασκευὴ τοῦ σώματος καὶ περιγραφή αὐτοῦ, β) ἀναπνοή, γ) τὰ βράγχια, ε) πλαγία γραμμὴ, στ) νηκτικὴ κύστις, ζ) λέπια, η) πολ. σμῆς, θ) χρησιμότης.

17. Ἐγγελλὸς ἡ κοινός.

α) περιγραφή, β) τροφή, γ) βιολογικὸς κύκλος καὶ πολ. σμῆς, δ) ἀσθένεια καὶ προφυλάξεις, ε) χρησιμότης.

18. Ὁ Καρχαρίας (Καρχαρίας ἡ γλυνός).

α) κατασκευὴ καὶ περιγραφή τοῦ σώματος, β) ὄργανα ἀναπνοῆς, γ) γενικὰ χαρακτηρηστικὰ τῶν ἐλθρῶν.

19. Ὁ Μύτιλος (Μύτιλος ἡ ἐδάδιμος).

α) τόπος ζωῆς, β) κατασκευὴ τοῦ σώματος, γ) νευρικὸν σύστημα, δ) τρόπος καὶ εἶδος τροφῆς, ε) πολ. σμῆς, στ) ὠφέλεια καὶ χρησιμότης, ζ) ταξινόμησις.

20. Ὁκταπύγιος ἡ κοινός.

α) τόπος καὶ τρόπος ζωῆς, β) κατασκευὴ τοῦ σώματος, γ) τροφή καὶ πέψις, δ) ἐλθροὶ καὶ προφυλάξεις, ε) κυκλοφορία τοῦ αἵματος, στ) ταξινόμησις, ζ) γενικὰ χαρακτηρῆς τῶν μελαχρινῶν, η) χρησιμότης.

21. Μελίσσα ἡ μελιττοπόρος.

α) Μελισσοποιία, β) μορφή καὶ κατασκευὴ τοῦ σώματος, γ) κοινωνία τῆς μελισσῆς, δ) τὸ μέλι, ε) ἡ κηρήθρα, στ) ὠφέλεια, ζ) ἐλθροί, η) πολλαπλασιασμός, θ) ἡ νέα κυνέτις.

22. Ἡ Μύκη (Μύκη ἡ οἰκοκί).

α) κατασκευὴ τοῦ σώματος, β) τροφή, γ) πολ. σμῆς, δ) ἀσθένεια.

23. Ἡ Μετῆσσις (Μετῆσσις ἡ σερπενς).

24. Περὶ τὴν φύσιν τῆς μετῆσσεως.

α) βιολογικὸς κύκλος, β) πολ. σμῆς, γ) τροφή, δ) ἰδιαιτέρου χαρακτηρῆς, στ) χρησιμότης.

24. 1) Ἀράχνη ἡ σταυρόστικτος ἡ τὸ διάδημα.

α) κατασκευὴ, β) ἰσθὺς τῆς ἀράχνης, γ) τροφή, δ) ἀναπνοή, ε) πολ. σμῆς, στ) ἡμικ ἐντομία, ζ) ὠφέλεια.

25. Ἡ Ὑδραράχνη.

α) κατασκευὴ, β) μέγεθος σώματος, γ) κίνησις, δ) τροφή καὶ ἀπορρῳγίσις, ε) κυκλοφορία, στ) πολλαπλασιασμός, ζ) ἐλθροί, η) ὠφέλεια, θ) ταξινόμησις.

26. Σκόληξ ἡ ῥήνιος.

α) κατασκευὴ, β) τόπος διαμονῆς, γ) τροφή, δ) κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ε) νευρικὸν σύστημα, στ) πολ. σμῆς, ζ) σημασία διὰ τὴν γεωργίαν, η) ταξινόμησις.

27. Ἀντομία ἡ κοινὴ ἢ σταθερὰ τῆς θάλασσης.
α) κατασκευή, β) κίνησις, γ) πρῶτη, δ) κυκλοφορία τοῦ ὕδατος καὶ αἵματος, ε) πολλοὶ μῶς, στ) ταχύνθησις.
28. Ὑδρα ἡ πρᾶσις.
α) τρόπος ζωῆς, β) πρῶτη, γ) ἀντομικὴ ἐξέτασις, δ) καταμερίσματος τοῦ φυσιολογικοῦ ἔργου, ε) πολλοὶ μῶς, στ) χρησιμότης.
29. Κοράλλια.
α) τύπος ζωῆς, β) σχηματισμὸς ἀντικίνας, γ) καταμερίσματος τοῦ φυσιολογικοῦ ἔργου, δ) χρησιμότης, ε) ἀντίκλιν.
30. Ἡ Μέδουσα (Μέδουσα ἡ ὠπτοστία).
α) τύπος ζωῆς, β) κατασκευή, γ) βιολογικὴ κύκλος, δ) καταμερίσματος τοῦ φυσιολογικοῦ ἔργου, ε) γενικὰ γνωρίσματα τῶν κοιλανθέρων.
31. Ὁ Σπόγγος (Σπόγγος ἡ κοινός).
α) τύπος ζωῆς, β) ἀντικίνας τῶν σπόγγων, γ) πολλοὶ μῶς, δ) ἀντικίνας, ε) χρησιμότης, στ) εἰς τὴν σπόγγων, ζ) καταμερίσματος τοῦ φυσιολογικοῦ ἔργου.
32. Ἀμοιβάδας 1) Ἀμοιβᾶς ἡ Πρωτεύς.
α) τύπος ζωῆς, β) λειτουργία, γ) πρῶτη, δ) πολλοὶ μῶς, ε) σχηματίζει καὶ ὠπτοστία, στ) παρόνομα πρωτοζώων, ζ) ἀντίκλιν.
- 2) Παλαμώδων τῆς ἑλαιοειδούς ἡ LAYERAN.
α) τύπος ζωῆς, β) τρόπος μεταβολῆς, γ) πολλοὶ μῶς καὶ βιολογικὴ κύκλος.

Β'. Φυτολογία.

Ιον Γενικὴ Φυτολογία.

Ὁ φασίολος ὡς ὑπόδειγμα μελέτης τῆς Γενικῆς Φυτολογίας.

Τὸ σπέρμα του, συνθήκες τῆς ἐλαστικῆς, ὄργανα τῶν φυτῶν.

I. Ἡ ρίζα: Μορφολογία, αὔξησις, διεκτασις, ἀντομία καὶ φυσιολογία τῆς ρίζης.

II. Ὁ ἐλαστός: Μορφολογία, μέτρο τοῦ ἐλαστοῦ, αὔξησις, διεκτασις, ἀντομία καὶ φυσιολογία τοῦ ἐλαστοῦ.

III. Τὰ φύλλα: Μορφολογία, σχῆμα καὶ μέγεθος, ἀντομία, φυσιολογία, χλωροφυλλοκκοκκοί, διαπύκη, ἀπορροήσις, φωτοσύνθεσις, μεταβολισμός, ἀναπνοή.

IV. Σχέσις λειτουργικῶν ζώων—φυτῶν: σχέσις ἀναπνοῆς καὶ ἀπορροῆς, ὅλκις ἀπαιτούμενα ὑπὸ τοῦ φυτοῦ, ὁ ρόλος τῶν τροφικῶν τοῦ ἐλαστοῦ, λίπανσις τοῦ ἐλαστοῦ, ὁ ρόλος τοῦ ἐλαστοῦ διὰ τὸ φυτόν.

V. Τὸ ἄνθος: μέτρο τοῦ ἄνθους, χρησιμικὴ παράστασις, ὁ ρόλος τοῦ ἄνθους, ὁ τύπος τοῦ ἄνθους, ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ, τὸ σπέρμα, οἱ καυλῶνες, ἡ μητρικὴ πρῶτη.

VI. Ἡ σπέρμα τῶν φυτῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον.

2ον) Συστηματικὴ Φυτολογία.

Ἡ Μηλέα, ἡ Ἀμυγδαλέα, ἡ Κερατάα. Ροδὴ ἡ ἀρχὴ ἡ ἀγριοτριανταφυλλία. Βάμβαξ ὁ ποώτης, Κράμβη ἡ κεραυλωτή. Ἀμπέλος ἡ οἰνφόρος, ἡ Πορτοκαλλέα, τὸ Γεωμήλον, ὁ Καπνός, ἡ Ἑλαία, ὁ Ἄλυσος ἡ Ὀρεβάγγη, ἡ Κολοκύνθη ἡ ἡμέρος, ἡ Ἀνθεμία (μαργαρίτα), Ἡλίανθος ὁ ἑτήσιος (ἡ-λιος), ἡ Συτὴ, Ἀρὺς ἡ Ἑλληνική (βαλάντις), ὁ Σίτος, ὁ Ἀραβόσιτος, Ἀλείριον τὸ Λευκὸν (κρίνος), Πιτὺς ἡ χαλκίσιος (πικνὴ), ὁ Κυπαρίσσιος, ἡ Πτέρις, τὸ Πολύδενδρον, Φύκος τὸ καυτοειδές, Ἀγαρίκον τὸ παλινὸν (μανιτᾶρι), Λειψύγιος (συμβίσιος φύκος—μυκήτος).

Ἀνακεφαλαιώσεις: Τὰ σπουδαιότερα εὐτὰ τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅσος καὶ ἡ συμβολὴ τῶν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως.

Σημειώσεις: Μετὰ τὸ πέρας τῆς διδασκαλίας ἐκαστοῦ ζώου ἡ φυτοῦ ὡς ἀντιπροσώπου ἐνὸς μεγάλου ἀβροίματος, θὰ γίνεταί ταχύνθησις τῶν κυριωτέρων ὁμοίων εἰδῶν καὶ θὰ ἐξέγονται τὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν ὁμοίων γίνεταί ἡ συστηματικὴ ταχύνθησις αὐτῶν.

ΤΑΞΙΣ Β'.

A. Φυσική.

Εἰσαγωγή: Μονάδες μετρήσεως. Καταστάσεις τῆς ὕλης. Ὑδρῶν (ἐξέτασις τοῦ ὕδατος δι' ἐξαγωγήν τῶν ιδιοτήτων τῶν ὑγρῶν, τῆς ἁνοίας τοῦ καθαρῶν σώματος καὶ τῶν με-

γμάτων). Διχλωμικὴ ἰκανότης τοῦ ὕδατος. Ἀἴρ (ἐξέτασις τοῦ ἀέρος δι' ἐξαγωγήν τῶν ιδιοτήτων τῶν ἀερίων σωμάτων). Συστάσις τοῦ ἀέρος.

Δυναμικὴ: Βάρος τῶν σωμάτων ἐξέτασις τοῦ βάρους δι' ἐξαγωγήν τῆς ἁνοίας τῆς δύναμους. Κατακόρυφος. Μέτροις τοῦ βάρους. Ὑψὺς ἐλαστικῶν. Ἀποτελέσματα τῆς δύναμους. Χαρακτηριστικὰ τῆς δύναμους. Ἰσορροπία δύο ἀντιθέτων δυνάμεων. Δυναμικὴ παράλληλος. Συνισταμένη. Κέντρον Βάρους. Πειραματικὴ εἰσαγωγή τοῦ κέντρον βάρους. Ἰσορροπία σώματος στρεφόμενου ἐπὶ δοκίμιον ἐπιπέδον. Ἀντίθεσις τοῦ ὑποστηρικτῆτος. Ἀντίθεσις τοῦ καυλόμενου ἐπιπέδον. Ροπή δύναμους ὡς πρὸς ἄξονα. Μοχλοί. Ἐργαλεία-μοχλοί.

Μῆξαι: Ὑψὺς καὶ ἴσους ὀρθογώνους. Στάθμισις σταθμά. Ὑψὺ καὶ ἁνοίας καὶ μετεβολισμὸς ὀρθογώνων. Ἰδιότητες τῆς τοῦ. Διπλὴ στάθμισις. Μῆξαι σώματος. Πυκνότης. Εἰδικὸν βάρος. Σχετικὴ πυκνότης στερεῶν, ὑγρῶν καὶ ἀερίων.

Πίσεις: Ἔννοια τῆς πίσεως. Μονάδες πίσεως. Ὑδροστατικὴ πίσις. Θερμολογικὴ ἀρχὴ τῆς ὕδροστατικῆς. Δυνάμεις ἀποκλίνουσι εἰς τὴν πυθμένη καὶ εἰς τὰ τοιχώματα τοῦ δοχείου. Μετάδοσις τῶν πίσεων. Ὑδροστατικὸν πιεστήριον. Πειραματικὴ ἀπόδειξις τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀρχιμήδους. Ἐπιπλόντα σώματα. Ἰσορροπία ἐπιπλόντων σωμάτων. Πυκνόμετρα. Ἀρμόμετρα. Ἀτμοσφαιρικὴ πίσις. Βαρομέτρα ὑδραργυρικὰ καὶ μεταλλικὰ. Μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίσεως μετὰ τὸ ὕψος. Ἐφαρμογαὶ τοῦ βαρομέτρου. Πίσεις περιωρισμένων ἀερίων. Ἰδιότητες τῶν ἀερίων. Ἡ ἁνοσία τοῦ Ἀρχιμήδους εἰς τὰ ἀέρια. Πειραματικὴ καὶ φαινομενικὴν βάρος. Ἀερίστατα. Ἀνωστρεφτικὴ δύναμις. Νόμος τοῦ BOYLE-MARIOTTE.

Θερμότης: Ὑδρογερμικὸν θερμόμετρον. Οἰονομειματικὸν καὶ ἀεροβόδιον θερμόμετρον. Ἔννοια τῆς θερμότητος. Διπλοῦς. Σχηματισμοὶ τῆς θερμότητος. Προέτις θερμότητος. Θερμὸς. Θερμίδομετρον ὕδατος. Ἀρχὴ τοῦ θερμιδόμετρου. Μέθοδος τῶν μειγμάτων. Εἰδικὴ θερμότης στερεῶν καὶ ὑγρῶν καὶ προειρητισμὸς αὐτῆς. Θερμικὴ ἰσχύς καυσίμων. Προειρητισμὸς τῆς θερμικῆς ἰσχύος. Πίσις καὶ τῆσις. Νόμοι. Μεταβολὴ τοῦ ὅγκου κατὰ τὴν τῆσιν καὶ πῆσιν. Ἐπίθεσις τῆς πίσεως εἰς τὴν τῆσιν τοῦ πάγου. Θερμότης τῆς ἔξωσις τοῦ πάγου. Ὑπολογισμοὶ τάξεως. Ἐξάμετρος—ἐξάμετρος. Τυχνὴ ἐξάμετρος. Κοινομετρίαι ἀπὸ τοῦ. Ἰδιότητες τῶν ἀερίων. Ὑγρασία τοῦ ἀέρος. Ὅργανα μετρήσεως τῆς ὑγρασίας. Βαρομῆς. Νόμοι τοῦ βαρομῆ. Ὑγρασία πίσεως. Θερμίδομετρον ἐξαερίωσης. Διάδοσις τῆς θερμότητος.

B. Χημεία

Ὁξείκον ἐξῶ. Ὑδροχλωρικὸν ἐξῶ. Θεικὸν ἐξῶ. Νιτρικὸν ἐξῶ. Ὁξεία, Καυστικὴ τὴν. Ἀστέλιος. Ἀμμωνία. Βάσεις. Ὁξεία καὶ βάσεις. Ἀλάτι. Ἀνάλυσις τοῦ ὕδατος. Συνθεσις τοῦ ὕδατος. Ὁξυγόνον (παρσκευαί, φυσικὴ ἰδιότης) Ὁξυγόνον (ἐπίθεσις ἐπὶ τὸν μεταλλοειδῶν). Ὁξυγόνον (ἐπίθεσις ἐπὶ τὸν μέταλλον. Φαινόμενα φυσικὰ καὶ χημικὰ. Μόρια καὶ άτομα. Γερμωμῶν καὶ γερμωμῶν. Χημικὸς τύπος τοῦ ὕδατος. Χημικὴ δυνατολογία. Ἀπὸκρίσις ἀριθμητικῆς. Χημικὴ ἐξισώσις. Ὁ Γενιδόρμαξ. Προϊόντα τοῦ λιθιδόρμαξ. Ἀνδράξ. Διεισθύνει τὸν ἀνδράκος (παρσκευαί, φυσικὴ ἰδιότης).

Κυριώτατοι χημικὴ ἰδιότητες τοῦ διεισθύνει τοῦ ἀνδράκος. Ἀναγωγικὴ ἰδιότης τοῦ ἀνδράκος. Ἀναγωγικὴ ἰδιότης τοῦ μονοεισθύνει τοῦ ἀνδράκος. Ἀστέλιος, ἀνδράκων ἀστέλιος καὶ διαπανδράκων ἀστέλιος.

Γ'. Ἀνθρωπολογία.

α) Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ αἱ αἰσθήσεις:

- 1) Ἡ λεπτὴ ὀργάνωσις τοῦ σώματος. Κύτταρα - Ἴστοι - Ὀργανικὰ συστήματα.
- 2) Τὸ ἐρεστικὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ ἐρεστικοῦ συστήματος.
- 3) Ὁ σκελετὸς τῆς κεφαλῆς.
- 4) Ὁ σκελετὸς τοῦ κορμοῦ.
- 5) Ὁ σκελετὸς τῶν ἀκρῶν.
- 6) Τὸ μυϊκὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ μυϊκοῦ συστήματος.

- 7) Τὸ νευρικὸν σύστημα. Τὰ ἀντανακλαστικά. Ὑγιεινὴ τοῦ ν. τ.
- 8) Τὸ σύστημα τῶν κινητήριων ὁργάνων. Ὑγιεινὴ τῶν αἰσθ. ὁργάνων.
- 9) Τὸ κινητήριον τῆς ἀρτῆς.
- 10) Τὸ κινητήριον τῆς ὁράσεως.
- 11) Τὸ κινητήριον τῆς ακοῆς.
- 12) Τὸ κινητήριον τῆς ὁσφίσεως.
- 13) Τὸ κινητήριον τῆς γαστρίδας.

- β) Ἡ ὁρεμία καὶ αἱ λειτουργίαι τῆς:
 - 1) Ἡ συντήρησις καὶ ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ὁργανισμοῦ.
 - 2) Ἡ διατροφή τοῦ ἀνθρώπου.
 - 3) Τὰ ὄργανα καὶ αἱ λειτουργίαι τῆς πέψεως. Ὑγιεινὴ τῆς πέψεως.
 - 4) Τὸ κυκλοφορικὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ κυκλοφορικοῦ συστήματος.
 - 5) Τὸ ἀναπνευστικὸν σύστημα καὶ ἡ ἀναπνοή. Ὑγιεινὴ τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.
 - 6) Τὸ ἀπεκκριτικὸν σύστημα καὶ αἱ ἀπεκρίσεις. Ὑγιεινὴ.
 - 7) Οἱ ἀδένες.

Ἄρθρον 9.

Γεωγραφία.

1. Σκοπός :

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας εἶναι:

- α. Νὰ παράσχῃ εἰς τὸν μαθητὴν γερὰ, κατὰ τὸ δυνατόν, εἰκόνας τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς ἐν τῇ συνόλῳ τῆς καὶ τῶν εἰς μέρος περιοχῶν αὐτῆς.

- β. Νὰ καταστήσῃ γνωστὴν εἰς τὸν μαθητὴν τὴν ἀλλήλογεῖαν τῶν γεωγραφικῶν στοιχείων ἐκείνης περιοχῆς καὶ νὰ διέξῃ τὴν σχέσιν μεταξὺ τῶν φυσικῶν δεδομένων αὐτῆς ἀρ' ὅπως καὶ τὸν ἀρχαίων τῶν κατοίκων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τὸν ἀρ' ἐξέστη.

- γ. Νὰ δημιουργήσῃ τὰς ἀπαραίτητας προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης τοῦ μαθητοῦ, νὰ προκαλέσῃ τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ τέλος νὰ καλλιεργήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν.

- δ. Νὰ διαφύλῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ μαθητοῦ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἀναβλάσιν τῆς διαιτητέρας μορφῆς τοῦ τόπου τῆς Πατρίδος ὡς φυσικὸ ὑπελίκιον τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ τοῦ.

2. Διδακτέα Ὑλῃ :

Τάξις Α'.

Α) Στοιχεῖα Γενικῆς καὶ Φυσικῆς Γεωγραφίας: Ἡ Γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα, σχῆμα, μέγεθος, κινήσεις τῆς Γῆς. Γεωγραφικὰ συνταχόμενα ἐνὸς τόπου. Ἐνδογενεὶς καὶ ἐξωγενεὶς γεωλογικὰ φαινόμενα. Σύστημα γεωλογικῆς ιστορίας τῆς Γῆς. Τὸ κλίμα καὶ οἱ παράγοντες αὐτοῦ. Οἱ κυριώτεροι τύποι κλίματος. Τὰ θαλάσσια ρεύματα. Ἀναπράξεις τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς. Γεωγραφικαὶ χάρται. Ἀνθρώποι καὶ χρήσις τῶν χαρτῶν. Ἡ ἀνάγκη εἶναι τῆς Γῆς (πεδιάδες, ὁροπέδια, ὕψηλα). Τὰ ὄρη καὶ οἱ σχηματισμοὶ τῶν. Αἱ ἡπείροι καὶ οἱ ὠκεανοί. Αἱ ἀρκτοὶ καὶ ἡ διένεσις ὄρη.

Β) Ἡ Εὐρώπη: Ἡ Εὐρώπη ἐν τῇ συνόλῳ τῆς (φυσικογεωγραφικῇ ἐξέτασις αὐτῆς). Τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης (ἐκτὸς τῆς Βαλκανίας καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσίας) κατὰ μεγέθος γεωγραφικὰς περιοχάς (Βαλκανικὴ Νερόντιος, Νότιος, Δυτικὴ, Κεντρικὴ καὶ Ὀρεινὴς Εὐρώπη). Ἀνακόνησις τῆς Εὐρώπης ἀπὸ Ἐνδογενεῖας καὶ Οἰκονομικῆς ἀπώσεως.

Τάξις Β'.

Αἱ ἡπείροι ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης. Ἀσία καὶ Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία. Ἀερικὴ, Ἀμερικὴ, Ὠκεανία καὶ Πολικαὶ Περιοχαί. Ἐκείνη ἡπείρος ὅθι ἐξέτασθῃ ἐν τῇ συνόλῳ τῆς ἀνεξαρτητικῆς τῆς πολιτικῆς διαστάσεως τῆς, εἰς τρέπον ὅπως νὰ ἐξαχθῶν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ αὐτῆς καὶ τῶν γεωγραφικῶν φυσικῶν περιοχῶν τῆς.

Ἡ ἐπακόλουθον κατ' ἐκαστον ἐξέτασις τῶν κρατῶν ἀπὸ ἀποφύσεως πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς Γεωγραφίας δὲ περιο-

ρισθῇ εἰς τὰ σπουδαιότερα τούτων καὶ εἰς τὰ σχέσιν ὄντων μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ ὑπόλοιπα κράτη, ὅθι ἐξετασθῶν ὁμαδικῶς κατὰ Φυσικὰς Γεωγραφικὰς περιοχάς, ὅπως νὰ ἐξαχθῶν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ καὶ αἱ ὁμοειδῆς ἰδιότητες αὐτῶν. Τὰ σπουδαιότερα χαρακτηριστικὰ προϊόντα ἐκείνης ἡπείρου. Τὰ μεγάλα κέντρα ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Αἱ οἰκονομικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν. Αἱ σπουδαιότεραι ὁδοὶ συγκοινωνίας κλπ.

Ἄρθρον 10.

Ὑγιεινὴ.

1. Σκοπός :

α. Ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς ἐπιστημονικὴ ἐξήγησις τῶν ἀποκτηθειῶν ἐν αὐτῶν ὕγιωνων συνθεῶν καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν ὑγιεινολογικῶν αὐτῶν γνώσεων, τῶν ἀπαραίτητων διὰ τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν κοινωνικὸν τῶν βίον.

β. Ἡ αὐξήσις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν πρὸς διαμόρφωσιν τῶν γνώσεων τούτων εἰς πελάρεις συνθέσεις τῆς ζωῆς τῶν.

γ. Ἡ μεταβολὴ εἰς τοὺς μαθητὰς πρακτικῶν ὑγιεινολογικῶν γνώσεων διὰ τὴν ἀπομύκνιν τῶν προβλημάτων ἐν σωματοκινῶν ἀσχημάτων καθὼς καὶ ἡ καθοδήγησις καὶ ἀναγκασαὶ αὐτῶν διὰ τὴν πρόχειρον μὲν. ἄμεστον δὲ καὶ ἀποτελεσματικὴν ἀνταποκρίσιν τῶν κυριωτέρων καὶ συνθετικῶν ἐν τῷ ἀτομικῷ καὶ κοινωνικῷ βίῳ ἀπαντωμένων ἀσχημάτων.

2. Διδακτέα Ὑλῃ :

Τάξις Β'.

Α' τετράμηνον (Γενικὴ Ὑγιεινὴ).

1. Εἰσαγωγή: Ἀντικείμενον τῆς Ὑγιεινῆς. Ὑγίαι καὶ σημασία αὐτῆς διὰ τὸν ἀνθρώπον.

2. Γενικὴ Ὑγιεινὴ: α) Ἡ κατοικία (ἀναγκαῖοι χώροι, βοηθητικαὶ ἐγκαταστάσεις, ὕδρευσις, ἀποχέτευσις, ἀερισμός, φωτισμός).

β) Ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ (ἐπιδράσεις τῆς θερμοκρασίας, τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως, τῆς ὑγρασίας, τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ φωτός, τοῦ κλίματος καὶ τῆς συνθέσεως τοῦ ἀέρος ἐπὶ τῆς ὑγείας).

γ) Τὸ ὕδωρ (Γενικὰ περὶ ὕδατος, σύστασις καὶ ἰδιότητες τοῦ ὑγιεινοῦ ὕδατος, δεικτικαὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ).

δ) Ἡ διατροφή τοῦ ἀνθρώπου (ὁδοὶ καλῆς διατροφῆς, διατήρησις τροφίμων, θερμικὴ ἀξία τῶν ζωτικῶν καὶ φυτικῶν τροφίμων).

ε) Ἡ ἐνδυμασία (Ἡ περιβολὴ τοῦ σώματος ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως).

στ) Κίνησις διατηρήσεως τῆς ὑγείας: Λοιμωδὴ καὶ παρασιτικὰ νοσήματα. Τρόποι μεταδόσεως αὐτῶν. Μικροβία, παρὰ τὰ καὶ ἴδι. Τάξις μικροβίων. Προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῶν μικροβίων (ἀπολύμανσις, ἀποστείρωσις, ἐμβολία). Καταπολέμησις τῶν μικροβίων (ἀντισηπτικά, ἀντιβιοτικά, φάρμακα).

Β' τετράμηνον (Πρακτικὴ Ὑγιεινὴ).

Πρώτη βοήθεια:

Τὴ εἶναι πρώτη βοήθεια:

Κυώσεις μηχανικαί. Θλάσις, διάτρησις, ἐξάρθρωσις, κάταγμα, τραύμα, χιρουργίαι ἐκ τραυμάτων. Πρώτη βοήθεια. Εὐαίτησις. Ἐγκλητικὴ διάταξις.

Τραύματα ἐξ ἰσοδυνάμου ὁδῶν. Ἀσχημα λυσιγόντων ζώων.

Κυώσεις θερμαντικαί. Ἐγκαυμα, κρουπαγγέλματα, καθολικὴ φθίσις, ἡλίστις.

Κυώσεις ἐξ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἐσωτερικαὶ χιρουργίαι. Ρινικὴ ἐπίσταξις. Πνευμονικὴ χιρουργία. Στεφανικὴ χιρουργία.

Αποφύξις. Ἐπιληψία, ἐπαισι.

Ἀσφυξία. Τεχνητὴ ἀναπνοή. Πρακτικὴ ἀσκήσις τεχνικῆς ἀναπνοῆς. Διάταξις πυρηνόμων.

Διλητηριάσεις ἐξ οἰκονομικῆς, ἐκ προφῶν, ἐκ μονοψιβίου τοῦ ἀνθρώπου.

Μεταφορά τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν.

"Αρθρον Π.

Γαλλικά.

1. Σκοπός :

Σκοπός της διδασκαλίας της Γαλλικής γλώσσας είναι :

α) Νά καταστή ο μαθητής ικανός όπως κατοική την ομιλούμενη Γαλλικήν γλώσσαν, αναγνωρίσκει ὁρώς και κατανοή τὰ γραπτά ταύτης καίνα να ἐπισκοπείς ἢ μετά μικράς και χρησιμοποιοῦ ὁρώς ταύτην προφορικῶς και γραπτῶς.

β) Νά ἀναπτύξῃ ὁ μαθητής τὰς πνευματικὰς και βουλητικὰς του δυνάμεις διὰ τῆς κατανόησεως τῆς ὁψῆς τῆς Γαλλικῆς γλώσσας και τῆς συγχρίσεως αὐτῆς μετὰ τῆς ἑλληνικῆς.

γ) Νά ἀποκτήσῃ συνείδησιν τῶν διὰ τῆς γλώσσας κοινῶς ἐκφραζομένων στοιχείων και ἰδιωτικῶν τοῦ Γαλλικοῦ πνευματικοῦ βίου και πολιτικοῦ και νά κατοικήσῃ τὴν ἐπιβρασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν σύγχρονον πολιτικῶν.

δ) Νά ἀποκτήσῃ διακρίσιν πρὸς ἀνάντησαν και ἐκτίμησιν ἔργων τῶν κυριωτέρων ἀντιπροσώπων τῆς κλασσικῆς και νεωτέρας Γαλλικῆς λογοτεχνίας και ἐπιστήμης.

2. Διδακτέα ὕλη :

ΤΑΞΙΣ Α'.

Α'. Προοράς : Φωνητικαὶ και συλλαβικαὶ ἀκρίσεις ἀποδιέσπουσι ὅπως ὁ μαθητής ἀκούῃ ἀκριβῶς και προφέρει ὁρώς και μὴ τὸν πρῶτοντα τόνον τὰς λέξεις και φράσεις τῆς Γαλλικῆς γλώσσας.

Β'. Ἀνάγνωσις και ἐρμηνεία : α) Φράσεων και ἀπλουστάτων περιγραφῶν και διηγήσεων ἐν ἀμέσῳ και ἐποπτικῇ τῶν πραγμάτων διδασκαλίᾳ και β) ἀναγνωσμάτων και ποιημάτων ἐκ καταλλήλου βιβλίου. Τὸ περιεχόμενον τοῦ διδακτομένου ὕλικου θὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ γράλιν καὶ τὴν γράλιν ζωὴν, τοὺς ἀριθμοὺς, τὰ χρώματα, τὰς διατάξεις, τὴν διαίτησιν τοῦ χρόνου, τὰς ἐποχάς, τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, τὴν πρῶτην, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν οἰκίαν, τὰ ἐπιπλά, τὴν οἰκονομίαν και τὰς ἀπλουστέρως κοινωνικὰς σχέσεις. Τὰ ἀναγνωσμάτα θὰ εἶναι συντακτικῶς εἰς γλώσσαν ὁμαλήν και σύγχρονον, τὰ δὲ ποιήματα και ἄσματα θὰ ληφθῶσι ἐκ τῆς παιδικῆς και νεανικῆς λογοτεχνίας.

Γ'. Λεξιλόγιον : Ἀπομνημονεύσεις τῶν ἐκείστοτε ἀπαντωσῶν νέων λέξεων και φράσεων και ἀπαγγελία ἀπὸ στήθους ἐνθὺν ἐκ τῶν ποιημάτων. Συζητήσεις τῶν λέξεων κατὰ τὴν ἐτυμολογικὴν και ἐννοιολογικὴν τῶν συγγενῶν.

Τὸ λεξιλόγιον τῆς τάξεως ταύτης δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ πλέοντας τῶν 500 - 600 λέξεων (οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων, ρημάτων κλπ.) ἐκλεγομένων ἐκ τῶν μᾶλλον εὐχρηστων.

Δ'. Γραμματικὴ και Συνακτικόν : Θὰ διδασκῶσι τὰ ἐκ τοῦ ὁμαλοῦ ἱθὺς τυπικοῦ τῆς Γραμματικῆς ἀπαραίτητα στοιχεία (ἄρθρον, κλίσις ὀνομάτων, βαθμοὶ συγχρίσεως, τὰ μᾶλλον εὐχρηστα ρήματα εἰς τὸν ἐνστώθεα, μέλλοντα και παρελθόντα, αἱ κυριώτεραι ἀντωνυμιαὶ, αἱ προθέσεις) και ἐκ τοῦ συντακτικοῦ ἡ ὁψῆς τῶν λέξεων ἐν τῇ φράσει ἐπὶ τῇ ἑαίσει τῶν ἐκείστοτε ἀναγνωστικῶν.

Ε'. Προφορικαὶ ἀκρίσεις : Συγγαὶ ἀκρίσεις εἰς τὸ Γαλλιστὶ διαλέγεσθαι, διὰ συνουσίας ἀναφερομένης εἰς τὰ ἐκείστοτε διδασκόμενα.

Ἀπομνημονεύσεις ἐκλεκτῶν χωρίων τῶν διδασκτομένων κειμένων και ἱστορικῶν γαλλικῶν φράσεων. Χρήσις ἐρωτηματικῶν και ἀρητικῶν προτάσεων. Διάλογοι μαθητῶν, ἀπαγγελία, ἄσματα.

ΣΤ'. Γραμτικὴ ἀκρίσεις : Ἀντιγραφή κειμένου κατ' οἶκον, συμπλήρωσις ἢ προποσέσεις φράσεων, ἀντικαταστάσεις λέξεων, ἀπαντήσεις εἰς στοιχειώδεις ἐρωτήσεις σχετικῶς πρὸς τὰ ἀναγνωστικόμενα, γραφὴ κατ' ὑπαγόρευσιν.

ΤΑΞΙΣ Β'.

Α'. Προοράς : Ἀκρίσεις εἰς τὴν ὁψῆν, προφορᾶν τῶν φράσεων τῆς Γαλλικῆς γλώσσας, τὸν ὁρῶν τονισμόν και τὴν ρυθμικὴν ἐκφῶσιν τῶν προτάσεων.

Β'. Ἀνάγνωσις και ἐρμηνεία : Ἐκ καταλλήλου βιβλίου περιγραφῶν, διηγήσεων και ποιημάτων ἀναφερομένων εἰς τὸ

περιεχόμενον τοῦ μαθητοῦ γράλιν, οἰκίαν, οἰκονομίαν, κτήρα, ζωὰ και φυτὰ, ἐξῶτερ, φύσις, ὄρη, θαλάσσια, ταξίδια, ἡ πόλις και τὸ χωρίον, ὁ ὁρώς και τὰ ἐπαγγέλματα. Μεταξὺ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἄσκηθὰ θὰ εἶναι συντακτικῶς εἰς γλώσσαν ὁμαλήν και σύγχρονον, θὰ περιλαμβάνονται και μῦθοι, διηγήσεις, ιστορίαι, ζωὸν, ἄσματα και παροιμίαι.

Γ'. Λεξιλόγιον τοῦ ἀνωτέρου ὕλικου πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τοὺς ἀπαιτούμενους λέξεις πέραν τῶν τοῦ διδασκτομένου βιβλίου τοῦ προηγούμενου ὅπου. Ἀπομνημονεύσεις τῶν ἐκείστοτε ἀπαντωσῶν λέξεων και ἰδιωτικῶν γαλλικῶν ἐκφῶσεων και ἀπαγγελία ἀπὸ στήθους ἐνθὺν ἐκ τῶν ποιημάτων. Κατάστις ὁμαλῶν λέξεων ἐτυμολογικῆς και ἐννοιολογικῆς συγγενείας και συλλογικῆς ἐκφῶσεως. Εἰς ἐρωτηματικῶν ἐκ τῶν ἰθὺν συνθῶν και ἀπαραίτητων διὰ τὴν διεξαγωγὴν συνηθιστῶν ἐπὶ θεμάτων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου.

Δ'. Γραμματικὴ και Συνακτικόν : Ἀναδωρτικῆς, συμπλήρωσις και ταξινόμησις τῶν προκείμενων γλωσσῶν. Διδασκαλία τῶν μᾶλλον εὐχρηστων ρηματικῶν τύπων εἰς τοὺς ἄλλους χρόνους. Ἐπιθέτια, ἐπηρεάματα. Ἐκ τοῦ συντακτικοῦ διδασκαλία τῶν ἀπλουστέρων συντακτικῶν φαινομένων ἐπὶ τῇ ἑαίσει τῆς προφορικῆς διδασκαλίας και τῶν ἐκείστοτε ἀναγνωστικῶν.

Ε'. Προφορικαὶ ἀκρίσεις : Ὡς ἐν τῇ προηγούμενῃ τάξει, ἐπὶ δὲ ἀπόδοσις ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ ἀπλουστάτης περιλήψεως ἀναγνωστικῶν τεχνικῶν.

ΣΤ'. Γραμτικὴ ἀκρίσεις : Ὡς ἐν τῇ προηγούμενῃ τάξει.

"Αρθρον ΙΖ.

Αγγλικά.

1. Σκοπός :

Σκοπός τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσας εἶναι :

α) Νά καταστή ὁ μαθητής ὅπως κατοική τὴν ομιλούμενην Ἀγγλικὴν γλώσσαν, αναγνωρίσκει ὁρώς και κατανοή τὰ γραπτά τῆς καίνα και χρησιμοποιοῦ ὁρώς ταύτην προφορικῶς και γραπτῶς.

β) Νά ἀναπτύξῃ ὁ μαθητής τὰς πνευματικὰς και βουλητικὰς του δυνάμεις διὰ τῆς κατανόησεως τῆς ὁψῆς τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσας και τῆς συγχρίσεως αὐτῆς μετὰ τῆς ἑλληνικῆς.

γ) Νά ἀποκτήσῃ συνείδησιν τῶν διὰ τῆς γλώσσας ἐκφραζομένων στοιχείων και ἰδιωτικῶν τοῦ πνευματικοῦ βίου τῶν ἀγγλικῶν λαῶν και εἰς τὸ Ἀγγλικόν και τοῦ Ἀμερικανικοῦ και νά κατοικήσῃ τὴν ἐπιβρασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν σύγχρονον πολιτικῶν και

δ) Νά ἀποκτήσῃ ἐκτίμησιν πρὸς ἀνάντησαν και ἐκτίμησιν ἔργων τῶν κυριωτέρων ἀντιπροσώπων τῆς κλασσικῆς και νεωτέρας Ἀγγλικῆς λογοτεχνίας και ἐπιστήμης.

2. Διδακτέα ὕλη :

ΤΑΞΙΣ Α'.

Α'. Προοράς : Φωνητικὴ ἀκρίσεις εἰς ἃ ἀπορῶσι συνουμίας εἰς θεμάτων τῆς καθόριστης ζωῆς τῶν μαθητῶν, ἀπελθέσπουσι ὅπως ὁ μαθητής ἀκούῃ ἀκριβῶς και προφέρει ὁρώς και μὴ τὸν πρῶτοντα τόνον τοὺς ἰσάζοντας εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλώσσαν φθόγγους και τὰς λέξεις και φράσεις αὐτῆς. Δυνατὶς νὰ γίνῃ χρήσις και ρηματικῶν συμβόλων.

Β'. Ἀνάγνωσις και ἐρμηνεία : α) Φράσεων και ἀπλουστάτων περιγραφῶν και διηγήσεων, ἐκφραζομένων εἰς ἀμέσῳ και ἐποπτικῇ τῶν πραγμάτων διδασκαλίᾳ και

β) ἀναγνωσμάτων και μικρῶν ποιημάτων ἐκ καταλλήλου βιβλίου. Τὸ περιεχόμενον τοῦ διδακτομένου ὕλικου θὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ γράλιν και τὴν γράλιν ζωὴν, τὴν οἰκονομίαν, τὰς ἀπλουστέρως κοινωνικὰς σχέσεις, τοὺς ἀριθμοὺς, τὰ χρώματα, τὰς διατάξεις, τὴν διαίτησιν τοῦ χρόνου, τὰς ἐποχάς, τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, τὴν πρῶτην, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν κατοικίαν και τὰ ἐπιπλά. Τὰ ἀναγνωσμάτα θὰ εἶναι συντακτικῶς εἰς γλώσσαν ὁμαλήν και ὁμαλήν, τὰ δὲ ποιήματα και ἄσματα θὰ ληφθῶσι ἐκ τῆς παιδικῆς και νεανικῆς λογοτεχνίας.

Γ'. Λεξιλόγιον : Ἀπομνημονεύσεις τῶν ἐκείστοτε ἀπαντωσῶν λέξεων και φράσεων, μικρῶν ἱστορικῶν, διαλόγων, ἱστορικῶν ἐκφῶσεων και ἐνθὺν ποιημάτων και ἄσμάτων.

Τὸ λεξιλόγιον τῆς τάξεως ταύτης θὰ περιλαμβάνῃ περὶ τὰς πεντακτῶν λέξεις (οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων, ρημάτων κλπ.) ἐκλεγόμενης ἐκ τῶν μᾶλλον εὐχρηστων.

Δ'. Γραμμικὴ καὶ Συντακτικὴ: Θὰ διδασκῶσιν ἐκ τοῦ ὁλοῦ βίου τυπικὴ τῆς Γραμμικῆς τὰ κυριότερα στοιχεῖα ῥήσεων, ὑποτακτικῶν, ἰσοτόνων, ἀντωνυμιῶν, προθέσεων, ἐπιρρημάτων, τὰ εὐχρηστότερα σχήματα καὶ τὰ δορυθητικά καὶ ἐκ τοῦ Συντακτικῆς ἡ θέσις τῶν λέξεων ἐν τῇ προτάσει. Ἡ ἀφοριστικὴ δὲ γίνεται πάντοτε ἐκ τοῦ διδακτικοῦ διελίου.

Ε'. Προσερχὴ ἀσκήσεις: Συρρίψι ἀσκήσεις εἰς τὴν ἀγγλιστὶ διδασκόμεναι διὰ συνυμνίων ἀναγραφόμενων εἰς τὰ ἐκδόσεις διδασκόμενα. Χρησιμοποιήσῃ ἐρωτηματικῶν καὶ ἀρνητικῶν προτάσεων. Διακρίνει μαζικῶν καὶ ἀπαγγελίας. Συνθέσι ἀπλῶν φράσεων, ἀποδομένης βιαιότερας σημασίας εἰς τὴν θέσιν τῶν λέξεων ἐντὶς τῆς προτάσεως καὶ ἀσκήσι εἰς τὴν σχηματικὴν ἀναγνώσιν. Αἱ ἀσκήσι τῆς συνυμνίας εἰς ἀφορισμοὺς εἰς τὰ συνῆθη θέματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ εἰς τὰ διδασκόμενα ἀντικείμενα.

ΣΤ'. Γραμματικὴ ἀσκήσι: Ἀναγραφὴ καίμενων κατ' ὅλον, συμπληρώσεις ἢ προσπορήσι φράσεων, ἀντικαταστάσεις λέξεων καὶ τύπων, μεταβολὴ προτάσεων εἰς ἀρνητικὰς καὶ ἐρωτηματικὰς, ἀπαντήσεις εἰς στοιχειώδεις ἐρωτήσεις, σχετιζόμενες πρὸς τὰ ἀναγνωσόμενα ἐν τῇ τάξει, γραφὴ καὶ ὑποφύσεις.

ΤΑΞΙΣ Β'

Α'. Προσερχὴ: Ἀσκήσι εἰς τὴν ὀρθὴν προσφορὰν τῶν λέξεων καὶ εἰς τὸν ὀρθὸν τοῦτον τῶν προτάσεων καὶ τὴν ρυθμικὴν ἐκφορὰν αὐτῶν, συσχετισμὸς πρὸς τὸν βιαιότερον χαρακτὴρ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσας.

Β'. Ἀναγνώσις καὶ ἐρμηνεία: Θὰ ἀναγνωσῶσιν ἐκ κατὰλληλου διελίου ἀπλὰ περιγραφὰ, διηγήσεις καὶ ποιήματα ἀναφερόμενα εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ μαθητῶν (σχολείου, οἰκίας, οὐκηνείας, ἡ πόλεως καὶ τοῦ χωρίου, τὰ ἐνδύματα, ὁ ὁρμος, τὰ ἐπιγέματα, ὁ κηρὸς κλπ.). Μεταφῶ τῶν ἀναγνωσμάτων, ὅσων δεῶν νὰ εἶναι συνεπαρμένα εἰς γλώσσαν ὁλοκλήρ καὶ σύγχρονον, δὲ περιλαμβανόμενα καὶ μύθου, διηγήσεων, ἱστορικῶν λόγων, ἄσματα καὶ παροιμίας. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀναγνωσμάτων ἀποδίδεται ἀγγλιστῶν.

Γ'. Τὸ λεξιλόγιον τοῦ ἀνοστήου ὅλου πρέπει νὰ κινῆται ἐντὶς χιλίων λέξεων, ὧν 500 αἱ διδασκόμεναι κατὰ τὸ περιεχόμενον ἐκείναι 500 λέξει.

Ἀπονηρόμενοι τῶν ἐκάστοτε ἀπαντωσῶν λέξεων καὶ ἰσοτόπων ἐκφορῶν, ἱστορημάτων καὶ ποιημάτων. Κατάρτισι ὁμάδων λέξεων ἐτυμολογικῆς καὶ ἐτυμολογικῆς συγγραφῆς.

Δ'. Γραμμικὴ καὶ Συντακτικὴ: Συντακτικότερα διδασκαλίᾳ τῆς Γραμμικῆς ἐν τῇ τάξει ταύτῃ καὶ τοῦ Συντακτικῆς καὶ ἐκ τοῦτον ἐνδείκνυται, ἀντιπροβαλὼν πρὸς τὰ ἀντιστοιχῶν φαινόμενα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας. ἵνα γίνῃ τὰς ἡ κατασκευὴν ἐκτέρας τῶν γλωσσῶν. Ἐκπαιδευτῶν τὸν διδασκόμενον καὶ συμπληρώσι τοῦ ὁλοκλήρου τυπικῆς, χρήσι τῶν σχημάτων εἰς ὅλους τοὺς χρόνους τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς φωνῆς, χρήσι τῶν ἀπλῶν λέξεων καὶ ἀσκήσι εἰς τὰς ἰσοτομικὰς ἐκφορὰς τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσας καὶ εἰς τὰς ἰσοτομικὰς τῆς Ἀγγλικῆς συγγραφῆς.

Ε'. Προσερχὴ ἀσκήσι: Ἀπόδοσι περιλήψεων ἀντικειμένων περιλήψεων, ἀσκήσι εἰς τὴν ρυθμικὴν ἐκφορὰν τοῦ λόγου, συνθέσεις ἐπὶ φωνῶν καὶ διδασκόμενων θεμάτων καὶ ἐρμηνεία ὁμαλίας ἐκ τῆς καθ' ἑαυτὴν ζωῆς, ἀπαντήσι εἰς πειθεμένους ἐρωτήσεις, ἀπαγγελίας ποιημάτων, ἀπονηρόμενοις ἐκλεπτῶν χωρίων καὶ ἄσκησι.

ΣΤ'. Γραμματικὴ ἀσκήσι: Γραμματικὴ περιλήψις ἀναγνωσόμενης ὁλῆς, γυνάσματα ἐπὶ τῆς διδασκόμενης Γραμμικῆς καὶ Συντακτικῆς, ἀπλὰ γραμματικὴ συνθέσι ποιητικῶν περιγραμμένων, περιλαμβανόμεναι ἀπόδοσι διδασκόμενης καίμενης, σύνταξις ἀπαντήσεων εἰς ἐρωτήσεις, συμπληρώσι προτάσεων, μετατροπὴ ἀποφατικῶν εἰς καταφατικὰς, ἀντιστοίχισις μὲνόν διηγημάτων, μετατροπὴ καίμενων ποιημάτων εἰς πεζὴν ἀπόδοσι, μεταφράσις ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Ἀγγλικήν. Συνθέσι ἐπιστολῶν καὶ συνῆθη περιγραφῶν καὶ διηγήσεων ἐπὶ θεμάτων τῆς κατ' ἡμέραν ζωῆς.

Ἀρθρον 13.

Καλλιτεχνικὸν σχέδιον.

1. Σκοπός:

Τὸ μάθημα τῶν Τεχνικῶν σκοπὸν ἔχει: α) Νὰ διευκρίνῃ, καλλιέργησι, πλούσι καὶ προαγάγῃ τὰς δημοφιλῆς καλλιτεχνικὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν, ἀφίνεσι διὰ τὸ μάθημα

τοῦ τούτου τίθενται εἰς ἐνεργεσίαν κατὰ τρόπον ἄριστον. Τούτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς καθ' ἑαυτὴν τοῦ μαθητῶν τοῦ ὁλοκλήρου καὶ τῆς χειρὸς τῶν μαθητῶν, διὰ τῆς ἐξασκήσεως αὐτῶν περὶ τὰς ποικιλίας τῆς μορφῆς καὶ τοῦ χρώματος, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς φαντασίας καὶ διὰ τῆς καλλιέργειας τῶν πλαστικῶν καὶ ἐκφραστικῶν αὐτῶν χαρακτηρησῶν. β) νὰ ἀρτυρίσῃ καὶ καλλιέργησιν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μαθητῶν πρὸς πρακτικὰς καὶ ἐν ταύτῃ καλλιτεχνικὰς κατασκευὰς, χρησιμωτάτας εἰς τε τὰς θεωρητικὰς—ἐπιστημονικὰς ἀρχολίας καὶ εἰς τὰς τοῦ κατ' ἡμέραν βίου.

2. Διδακτέα ὕλη.

ΤΑΞΙΣ Α'

Α'. Καλλιγραφία (μία ὥρα κατὰ 150ῆμερον).

Διδασκαλίᾳ τῶν στοιχειωδῶν κανόνων μὲ σκοπὸν τὴν διὰ τῆς ἀσκήσεως καλλιέργησιν τοῦ ἀνοστήου γραμμικοῦ χαρακτηρησῶν τῶν μαθητῶν, διακρινόμενον διὰ τὸ καθαρόν, ἀπλόν, συμμετρικὸν καὶ εὐανάγνωστον. Μέριμνα πρὸς ἀναπτύξιν τῶν τυχόν ἐμφύτων ἱκανότητων καλλιγραφικῆς διεπιστοχίας. (Ἀσκήσι κυρίως πρὸς τὴν ἱσοπυκνῆ, ὀρθήν, στερομήν, Ἑλληνικὴν γραφὴν). Ἐρ' ὅσον ἐκτίσις διατίθεται χρόνος, δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ ἡ διδασκαλίᾳ καὶ τῶν διακοσμητικῶν γραμμικῶν στοιχείων.

Β'. Σχεδίων (μία ὥρα ἐβδομαδιαίως).

Εἰσαγωγή: Ἡ ἐννοία τοῦ σχεδίου.

Ἀσκήσις καταλλήλου, ἵνα οἱ μαθητῶν ἀποκτήσουν τὴν ἱκανότητα νὰ εὐέλπουν σχεδιαστικῶν, νὰ μετρώσιν καὶ νὰ παρατηροῦν τὸν χαρακτὴρ τῶν μορφῶν. Βασικὰ χρώματα: Τρόπος χρησιμοπορήσεως αὐτῶν. Ἡ σημασία τῶν χρωμάτων εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν τέχνην.

α) Ἐλευθερὸν ἐγχειρῶμα σχεδίου:

Ἐλευθερὸν σχεδίασις εἰς ἀφορισμῆς περιγραφῶν, μύθων, ποιημάτων, ἐρωτηματικῶν ἐκπληρώσεων, αὐτῶν τοῦ κατ' ἡμέραν βίου κ.τ.δ. Τοποθετήσι σχημάτων καὶ χρωμάτων κατὰ τὴν προσωπικὴν ἀρέσκειαν τοῦ μαθητῶν.

β) Σχεδίων ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν προτύπων: Σχεδίασις τῶν χαρακτηρηστικῶν καὶ ἀπλουσιτέρων μνημείων τῆς τέχνης ἐκ τῆς ἐν τῇ τάξει διδασκόμενης ἱστορίας, ὡς κινῶν, τυπῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν νομῶν κλπ.

Γ'. Χειροτεχνία (μία ὥρα κατὰ 150ῆμερον).

α) Χειροτεχνία (χαρακτοποιή — χαρακτοποιή): Κατασκευὴ γεωμετρικῶν σχημάτων, ἐν τῇ τάξει διδασκόμενων, ἐπὶ ἐγχειρῶμα χάρτου (γλάσσ) καὶ ἐπιπόλῃσις αὐτῶν ἐπὶ φύλλων τοῦ BLOCK ἢ ἐπὶ βαθέος χρώματος χαρτονίου, ὥστε νὰ σχηματίζεσιν ἐν ἀρμονικῶν συνόλων. Συνθέσις ὑποτυπώσεως διὰ συναρμολογήσεως καὶ ἐπιπολῆσεως ἐγχειρῶν τεμαχίων χάρτου εἰς φύλλον τοῦ BLOCK ἢ ἐπὶ χαρτονίου βαθέος χρώματος πρὸς κατασκευὴν μωσαϊκῶν πλυστροτόπων, προσόψεων οἰκῶν, κλαστικῶν μετ' ἀνδρῶν καὶ φύλλον κλπ.

Κατασκευὴ στοιχειωδῶν στερεῶν διὰ συναρμολογήσεως τεμαχίων χαρτονίου ἢ διαρκῶν πλαστικῶν φύλλον. Γεωμετρικῆς κατασκευῆς οἰκιστικῶν.

β) Πλαστικῆ: Εἰσαγωγή: Ἐννοία πλαστικῆς — Σκοπὸς καὶ σημασία αὐτῆς. Γινὰ καὶ ἐργασίαι.

Κατασκευὴ κατ' ἀνάγκην ἢ ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἀπλῶν ἀντικειμένων διὰ πλῆρῃ ἢ δι' ἄλλον ἐν χρήσει πλαστικῶν ὕλων.

ΤΑΞΙΣ Β'

Α'. Καλλιγραφία (μία ὥρα ἐβδομαδιαίως κατὰ τὸ Α' τετράμηρον).

Ως ἐν τῇ Α' τάξει. Ἀσκήσι καὶ εἰς τὴν ἱσοπυκνῆ ὀρθήν —στερομήν Ἀλτινικὴν γραφὴν.

Β'. Σχεδίων. (Α' καὶ Β' ἐξάμηρον 1 ὥρα).

Εἰσαγωγή: Ἀνάγκη χρώματος, διακρίσις διὰ διαμέτρων τῶν τῶν χρωμάτων. Ἀσκήσι εἰς τὴν στοιχειώδη διακρίσιν καὶ ἀπόδοσιν τῆς συμμετρίας τῶν μερῶν καὶ τῆς σχέσεως τῶν διαστάσεων τῶν ἀντικειμένων. Στοιχεῖα ἐλευθερίας σχεδιασμοῦ προσώπων.

α) Ἐλευθερὸν σχέδιον: Ἐλευθερά ἐγχειρῶμα σχεδίασις σκηνῶν συνθετικῶν ἐπὶ ἀφορισμῆς ἱστορημάτων, ποιημάτων, περιγραφῶν κλπ. ὡς ἐν τῇ Α' τάξει. Ἀσκήσι πρὸς διακρίσιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ κυριάρχου αὐτῶν χαρακτηρησῶν.

β) Σχέδιον επί τῇ βάσει εἰδικῶν προτύπων: Σχεδιάσις ἄλλων μνημείων τέχνης ἐν τῶν ἐν τῷ μαθηματικῇ τῆς ἱστορίας διδασκαλίᾳ. Σπουδαίον ψυχολογίας.

γ) Γραμμιογραφία: Σχεδιάσις μὲν BIC μελανοῦ χρώματος ἢ γραμμιογράφου τῇ βοήθειᾳ χάρακος ἢ διαβήτη καὶ ἐν συνεχείᾳ χροματισμοῦ γεωμετρικῶν ἐκτετακτικῶν σχημάτων (διαφάνεια), ὡς ῥόμβων, παραλληλογραμμίων, τετραγώνων, τριγώνων, πολυγώνων, κύκλων, ἐλλείψεων καὶ ὑπὸ τοιαύτῃν διατάξει, ὥστε νὰ σχηματίζεται ἐντός τοῦ περιθωρίου ἐν ἀρμονικῶν συνθετικῶν σύνολον.

Διὰ δὲ τὰς ἐγγράμματα διακοσμητικὰ σχέδια μὲν γεωμετρικὰ σχήματα ὑπὸ τύπων λαϊκῶν ὕψων, κιγλιδωμάτα, κίονες, ἀπλὰ γέφυρα κατὰ μέτωπον, καθωνοστάσια κλπ. εἰς ἐλευθερίᾳ καὶ ἀνὰ μετρήσεων ἀπὸδοται.

Γ'. Χειροτεχνία. (Β' τετράκηνον μίᾳ ὥρᾳ καθ' ἑξομάδα). α) Χειροτεχνία: Κατασκευαὶ στερεῶν διὰ διαφανῶν πλαστικῶν ὕλων (ἐν ζελατίνῃ), αἰκίστων ἐν γαρτίνῳ κ.ά.

Κατασκευαὶ κλαδίσκων ἀνθέων ἐν τῶν διδασκαλιῶν ἐν τῇ τάξει κατὰ τὸ μᾶλλον τῆς φυτολογίας δι' εἰδικῶν ἐγγράμων τεμαχίων καὶ σύρματος.

Χειροτεχνία — Πανοκολλητική. Κατασκευὴ κυτίων, καλυμνῶν ἐξελίγων (COUVRE-LIVRE) διὰ κολλητικῶν ὁδῶν καταλλήλων διακοσμητικῶν ἐπὶ χονδρῶν τεμαχίων.

Κατασκευὴ γαρτυριῶν, ἀπλῆ δέσις ἐξελίγων.

β) Πλαστική: Ἐλευθερία ἐργασίας ἀπὸ μνήτης: Κατασκευὴ ἀντικειμένων ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ καὶ τοῦ φυτικοῦ κόσμου ὡς καὶ γεωφυτικῶν μορφῶν.

*Ἀρθρον 14.

Μουσική.

1. Σκοπός:

Τὸ μᾶλλον τῆς Μουσικῆς ἔχει σκοπὸν νὰ ἀναπτύξῃ τὰς μουσικὰς προδιαθέσεις τοῦ μαθητοῦ καὶ νὰ καταστήσῃ τοῦτον ἱκανόν, ὥστε κατανοῇ τὴν γλῶσσαν τῆς μουσικῆς καὶ οἰκειωθῇ αὐτήν. ἵνα διηγηθῇ νὰ ἐκφράσῃ ὅχι μόνον μὲν τὴν ἐθνικὴν τὴν γλῶσσαν τῆς ἡμετέρας, ἀλλὰ καὶ μὲν τὴν παλαιὰν ὁριζωνίαν τῆς Μουσικῆς, εἰς ἣν ἐξερράσθη ὁ λαὸς διὰ τῶν ἀσμάτων τῶν καὶ οἱ μεγάλοι μουσικοὶ διὰ τῶν ἀσμάτων ἔργων τῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐμφοροῦνται οὗτοι τοῦ βίου τῶν ἀνθρωπίνων διανοημάτων καὶ τῶν συναισθημάτων.

Οὗτω ἡ Μουσικὴ καλεῖ τὸν μαθητὴν νὰ στραφῇ πρὸς τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐσωτερικὰς δυνάμεις, νὰ ἐκπληρῇ τὰς αἰσθητικὰς τὸν καταβολὰς καὶ ἀντιλήψεις καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν προτιμήσιν τὸν πρὸς τὸ ὥρατον καὶ ὅχι πρὸς τὸ κοινὸν καὶ τὸ ἀγοραστὸν. Διὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἡ Μουσικὴ βοηθεῖ εἰς ὁλοκληρώσιν τῆς μορφώσεως, ἣν ὁ μαθητὴς λαμβάνει διὰ τῶν λοιπῶν μαθημάτων, καὶ δημιουργεῖ ἀντιστάθμισμα αἰσθητικῶν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν μηχανοποιήσιν τῆς ζωῆς.

2. Διακρίσεις Ὑλῆς:

ΤΑΞΙΣ Α'

Α'. Θεωρία τῆς Μουσικῆς—Μελωδικοὶ ἀσκήσεις:

Ὁρισμός τῆς Μουσικῆς. Ἦτοι καὶ φθόγγου. Ὑψος φθόγγου. Ὀνόματι φθόγγου. Μουσικὴ ἐκτασις. Πεντάγραμμα, βοήθειαν γράμμι. Ὑψος, Ὑψος, Ὑψος τοῦ σὺλ. Ὀνομασία φθόγγου. Διακρίσεις ἡ ἀξία τῶν φθόγγων. Σχήματα φθόγγου. Ρυθμός, μελωδία, Μουσικὴ ἀνάγνωσις. Ρυθμικὴ καὶ μελωδικὴ ἀνάγνωσις ἀσκήσεων εἰς μέτρον 2) 4) ἐπὶ διακρίσεων 2 (τῆς μεζόνης κλίμακος τοῦ Ντὸ) μὲν ἡμετέρας καὶ τέσσαρα. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις ἐπὶ διαστημάτων 3ης καὶ 4ης. Παισιεῖς. Σύνθεσις διακρίσεων. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις. Περὶ μέτρον ἐν γένει. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις εἰς μέτρον 4) 4. Τὸ εἶναι: κλίμαξ, κλίμαξ τοῦ Ντὸ. Μεζόν κλίμαξ (τόναι καὶ μιανόνα). Ἐκτετακτικὸν μέτρον. Ρυθμικὴ ἀγωγή καὶ συνθέσεις: βροὶ αὐτῆς. Κόρωνα. Στιγμὴ διακρίσεων. Παρατεταμένη φθογγή. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις μὲν παρατεταμένη ἡμετέρας. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις εἰς μέτρον 3) 4. Χρωματισμοὶ καὶ συνθέσεις βροὶ αὐτῶν. Προσφύα. Ὅροι καὶ σημεία τῆς προσφύας. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἀσματα μονόφωνα. Ὅρθον καὶ καύσεις ὁρθῶν. Περὶ

στιγμὴν τέταρτα. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἀσματα. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἀσματα μονόφωνα, ἐπὶ διαστημάτων 3ης. 4ης καὶ 8ης. Κόρωνα: βροὶ αὐτῶν. Δέκατα: ἐκτα καὶ καύσεις δέκατων ἑκτων. Ὅρθον: παρατεταμένη. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἀσματα μονόφωνα μὲν συνθετικῶς ὁρθῶν καὶ ἐκτατων ἑκτων.

Β'. Ἀσματα — Ἀκροάσεις δίσκων κλπ.: Ἐκμάθησις ἀσμάτων ἐθνικῶν, φθονοεικτικῶν καὶ φθονοεικτικῶν ἐν γένει περιεχομένων καθιερωμένων ἑξόνων καὶ Ἑλλήνων μουσικῶν ἢ μουσικῶν πιπταγῶν. Ἐκμάθησις ἀσμάτων ἀνθρώπων εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐθνικῆς ἡλικίας παρθέτων, ὡς καὶ λαϊκῶν ἀσμάτων ἄλλων χωρῶν. Ἀκροάσεις ἐν δίσκων, μαγνητοφωνητικῶν ἐκτελέσεων ἢ ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, συνοδοιματικῶν ὑπὸ συντόμων ἀναλύσεων, ἔργων δι' ἀσμα (μονοφωνῶν, γαρτυρικῶν ἔργων, ἀποσπασμάτων μελοδραμάτων καὶ ὁρατορίων, δημοτικῶν ἀσμάτων κλπ.).

ΤΑΞΙΣ Β'

Α'. Θεωρία τῆς Μουσικῆς—Μελωδικοὶ ἀσκήσεις: Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἀσματα ἐπὶ τῆς διδασκαλίας κατὰ τὸν προηγούμενον σχολικόν ἔτος 5ης. Σημεῖα ἐπαναλήψεως καὶ παραπομπῆς. Μεσαιὶ φθόγγου τῶν τόνων. Σημεῖα ἀλλοιώσεως. Ἐνάρμοδι φθόγγου. Χρωματικὴ κλίμαξ τοῦ Ντὸ. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἀσματα μονόφωνα καὶ δίφωνα μὲν ἡλιωμένους φθόγγους. Διπλὴ στιγμὴ διακρίσεων. Συγκοπὴ καὶ ἀντιφροντισμοί. Μεζόν κλίμαξ τοῦ Σὺλ. Ὀπισθίος τῶν γνῶμονος τῆς κλίμακος. Σχηματισμοὶ τῆς μεζόνος κλίμακος τοῦ Ρέ. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἀσματα μονόφωνα καὶ δίφωνα εἰς τὰς μεζόνους κλίμακας Σὺλ καὶ Ρέ. Τρίτην. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἀσματα. Σχηματισμοὶ τῆς μεζόνος κλίμακος τοῦ Λά. Μέτρον 3) 8 καὶ 6) 8. Αἱ μεζόνες κλίμακες τοῦ Φά καὶ Σὺ ὅρ. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἀσματα μονόφωνα καὶ δίφωνα. Μετατροπὴ καὶ μεταφορά.

Β'. Ἀσματα — Ἀκροάσεις ἐν δίσκων κλπ.: Ἐκμάθησις ἀσμάτων, ὡς ἐν τῇ Α' τάξει. Ἀκροάσεις ἐν δίσκων ἢ ἀπὸ μαγνητοφώνου ἐκτελέσεων SOLO ἐνὸς ἐκαστοῦ τῶν ἑργῶν τῆς συμφωνικῆς ὁρχήστρας μετὰ καταπονητικῶν πληροφοριῶν ἐπ' αὐτῶν. Ἀκροάσεις ἐν δίσκων λαϊκιστικῶν, ἁπλῶν καὶ εὐλήπτων συμφωνικῶν ἔργων.

*Ἀρθρον 15.

Γυμναστική καὶ Ἑθνικὸν Χορόν.

Δ: 2 κ. τ. α. 5 ἡ.

ΤΑΞΙΣ Α'

Ἡ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Γυμνασίων Α' βαθμίδος προβλεπόμενη ὕλη τοῦ μαθήματος τούτου (Β. Δ. 672) 1961 Φ.Ε.Κ. 160) διζομένης ἐμφάσεως εἰς τὴν Ἀγωνιστικὴν καὶ τὰς Παισιεῖς.

ΤΑΞΙΣ Β'

Ἡ διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν Γυμνασίων Α' βαθμίδος προβλεπόμενη ὕλη τοῦ μαθήματος τούτου (Β. Δ. 672) 1961 Φ.Ε.Κ. 160) διζομένης ἐμφάσεως εἰς τὴν Ἀγωνιστικὴν καὶ τὰς Παισιεῖς.

*Ἀρθρον 16.

Στοιχεῖα Οἰκονομικῆς Οἰκονομίας

Νοσηλευτικῆς καὶ Παιδικῆς.

(Διὰ τὰς μαθητρίδας)

1. Σκοπός:

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ καλύτερευσις τῶν δυνάμεων διδασκῶν τῶν αὐτῶν ἐν γένει καὶ εἰδικῶς τῆς οἰκονομικῆς διὰ τῆς μεταδόσεως εἰς τὰς μαθητρίδας τῶν ἀπαραίτητων θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων τῶν σχετικῶν μὲν τὴν διατροφῶν, τὴν παιδικὴν, τὴν ἐνδομυσίαν, τὴν νοσηλευτικὴν καὶ τὴν παιδικὴν.

2. Διακρίσεις Ὑλῆς:

ΤΑΞΙΣ Α'

Ἐνδομυσία: — Ὑψος, — Πρώται ὕλη.

Ι. Θεωρητικὴν μέρος.

Α) Βαθμίδας: Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἀνήκουν ἀπὸ ἀπόψεως γενικῆς ἐπεξεργασίας τὰ διὰ καὶ τὰς τοιαύτας (παρατηρήσεις).

α) Μηχανική επεξεργασία: Έκκομιστήρια, επεξεργασία εις χάντρες, προγεννητήρια, κλωστήρες, νημαποιήσεις, κολλήματα σπινθηρός, θραύσεις.

β) Χημική επεξεργασία: Αποκολλάρια, υδροφιλία, λευκανισμός (διά τα λευκά με υπεροξειδίου του υδρογόνου ή υποχλωριδούς νάτρου), διά βε τα προσφύζοντα διά βαφών, προλευκανισμός — βαφή — φινίρισμα (δηλαδή στερέωμα χρώματος και σιδήρωμα).

γ) Μηχανική και απορρυπαντική κάθαρσις: Σάπων ή απορρυπαντικά κοκκώδη, αλκαλικοί σάπων, θερμὸν ὕδωρ, σιδήρωμα διά θερμοκρασίας οιαδήποτε ἐντός τῶν ὁρίων.

δ) Ὑγιεινὴ τῶν θραυσμάτων — Παϊδικὰ ἐσώρουχα: Βαφή διά βιοχημικὰ προϊόντων ἄντικα προστίθουν μακροχρόνιους βακτηριοκτόνους ιδιότητας καὶ προφυλάττουν αὐτὰ ἀπὸ τὸν σκώρον.

Σημειώσεις: Τὰ τεσσάρων δὲν δέχονται οὕτε ἀποκολλάρια οὕτε εἶναι ἀνάγκη νὰ κατὰσθον ὑδρόφιλα.

Β) Ἐξόν: Ἀποβολὴ λευκονίνης, διαχωρισμός α) εἰς Καννιτὴ καὶ β) εἰς Πεννιτὴ. Διαχωρισμός ξένων ρυτιδῶν ὕλων (βοο) διὰ δὴμα φεικτοῦ ὕδατος, λίπανσις τῶν α) δι' ὀρυκτολαίου τῶν β) διὰ ἐλαίου πρὸς ἀπόκλισιν μηχανικῆς ἀντοχῆς διὰ τὴν νημαποίησιν. Πορεία ὡς τὰ διεκδικητὰ καὶ λινά.

Βαφή: Βαφή μονοχρώμων καὶ πρὸ τῆς νημαποιήσεως (χαλὶ στρατός, γὰρ κλπ.). Βαφή ποικίλων ἀποκλιθεὶς τὴν διαδικασίαν τῶν διεκδικητῶν — λινῶν (ἀπολίπανσις διὰ σόδας ἢ γαλακτώματος — βαφή — φινίρισμα).

Μηχανικὴ καὶ απορρυπαντικὴ κάθαρσις: Σάπων μόνον απορρυπαντικῶν κοκκώδους, ἐλαστικῆς ἀλκαλικότητος ἢ μᾶλλον ὕδατος, ὕδωρ θερμοκρασίας 60°—80° C. Θερμοκρασία σιδηρώματος ποικίλλουσα ἐκ τοῦ πάχους καὶ τοῦ χρώματος.

Γ) Μέταξις: Συνδυασμός επεξεργασίας ἐδάμκεας καὶ ἐρίου. Λευκανισμὸν δι' ὑπεροξειδίου τοῦ υδρογόνου, βαφή ὡς καὶ τὸ ἔριον, κάθαρσις καὶ θερμοκρασία ὡς καὶ τὸ ἔριον.

Δ) Μέταξις τετηγμένη (Ζέρου). Ἡ μέθοδος ἐγκαταλείπεται. Πρώτη ὕλη ἑυλοθώμενη, βαφή εἰς μέλας, επεξεργασία ὡς ἔριον ἢ ἐδάμκεα, νημαποιήσις δι' ὧν εἰς ἀπαμεινῶν μετὰ μεγάλης πίεσεως.

Ε) Νάυλον. Πολυμερίζοντα ἀνυλινικά ρητίναι: μικρὰ μηχανικὴ ἀντοχὴ, λίπανσις, ἐξουδετέρωσις στατικού ἡλεκτρισμοῦ διὰ γαλακτώματος μονωτικοῦ (γαλακτοποιημένη παρρηγίνη), νηματώσις — στρέψις — πολλαπλασιασμὸς — βαφή — θραύσις.

Μηχανικὴ καὶ απορρυπαντικὴ κάθαρσις: Ἐκπολῆσις δι' ὕδατος 25°—30° C, δι' απορρυπαντικοῦ ὕδατος σάπωνος. Θερμοκρασία σιδηρώματος εἰς 48° C.

ΣΤ) Γούτα: Λίπανσις, επεξεργασία εἰς χάντρες. Σχρηνοποίησις — νημαποιήσις (παγγύρι) — θραύσις (τάκτικα κλπ.).

Αισθητικὴ ἐνδυμασία: Τί πρέπει νὰ ἐπιθυμοῦμεν καὶ νὰ προσέχωμεν εἰς τὴν ἐνδυμασίαν. Τὸ χρῶμα εἰς τὴν ἐνδυμασίαν — συνδυασμοί, ἀντοχὴ. Ἡ μὲτα ὡς ἐκφραστὴ ἀτομικὴ καὶ αισθητικὴ. Ἡ ὑγιεινὴ τῆς ἐνδυμασίας. Καθαριότης καὶ ἐμφάνισις τῆς ἐνδυμασίας.

II. Πρακτικὸν μέρος.

α) Βελοναὶ ἀπλὰ καὶ διανοητικαὶ, Ραρκί, ἐπταλῶμα, συρρακί (μαντιρίσματα).

β) Πλέξιμον μετὰ βελόνας καὶ βελονάκι.

γ) Πλύσις εἰδῶν ἐνδύσεως χαλκωτῶν, λινῶν, καλίνων, μεταξωτῶν, συνθετικῆς ὕλης καὶ δαντελλῶν. Ἀρτίστης συνδυασμὸν καλῶν.

δ) Σιδήρωμα ἐκπύου εἶδους. Διάρρησις τύποι σιδήρων καὶ χρήσις αὐτῶν.

ε) Χρήσις ραπτομηχανῆς καὶ δορυφικῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς. Στοιχεῖα κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς. Κοπή καὶ ραφή ἀπλῶν ἀτομικῶν καὶ βραχιόνων ἐνδυμάτων.

ΤΑΞΙΣ Β'.

I. Θεωρητικὸν μέρος.

Διατροφή.

Ἀξία τῆς τροφῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ὑποσιτισμός, ὑπερσιτισμός, κακοσιτισμός. Ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου ἐργασμοῦ

καὶ θραπτικῶν οὐσίαν: ἐξουδετέρωσις αὐτῆς. Πηγαὶ θραπτικῶν οὐσῶν καὶ ἀποκλιθεὶς ποσότητες ἐκαστῆς.

Γενικὰ παρ' ἐξουδετέρω. Διακρίνον καὶ ἄλλα αὐτοῦ. Τί πρέπει νὰ ληφθῇ ἐκ τῆς ὕλης κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

Πῶς ὁ οἰκιστὴς λαχνοκόπος καὶ ἡ οἰκίστρια κτηνοτροφὴ δοῦναι εἰς τὴν καλλιεργεῖν διατροφήν τῆς οἰκογενείας (ἰδίως προικμένου παρ' ἀγροτικῆς οἰκογενείας).

Μελέτῃ διαφόρων τροφῶν. Ὀργανικὰ οὐσίαν (ζωϊκὰ τροφὰ, φυτικὰ τροφὰ, συγχωρητὰ τροφὰ). Ἀνόργανοι οὐσίαν (ὑδρῶ, ἄλατα). Θραπτικὴ ἄξια, παρασκευὴ, νοθεύει, συντήρησις.

II. Πρακτικὸν μέρος.

α) Συνθήκες τρόποι παρασκευῆς τροφῆς: ποιοί οἱ ὑγιεινότεροι. Ἀπλὰ ζωοτροφολογικὰ.

β) Στρώσιμον τροφῆς καὶ κανόνες συμπεριφορᾶς εἰς τὸ τραπέζι. Γενικὸν κανόνες καλῆς συμπεριφορᾶς.

γ) Νοσηλευτικὴ.

Ἡ σπουδαιότης τῶν γνώσεων τῆς νοσηλευτικῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Περιποίησις τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τὸ σπῆτι.

Ὑγιεινὴ τοῦ θνητοῦ νοσηλείας τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἀριστοτέλης, Γαστρίκος, Θέρμανσις, ἐπιπλά, καθαριότης.

Καθαριότης περιποίησις τοῦ ἀσθενοῦς, καθαριότης τῶν ὀργάνων, ὑγιεινὴ τοῦ στόματος καὶ ρινοφάρυγγος, ὑγιεινὴ τῶν ὠτων, ἐνύκλιον καὶ κόρη.

Ὑγιεινὴ τῆς ἐνδυμασίας τοῦ ἀσθενοῦς καὶ κλινικοσυμπασμάτων.

Ἀπολύμανσις τοῦ θνητοῦ, μέτα καὶ τρόποι ἀπολύμανσεως.

Ἀποστείρωσις. Νυκτερινὴ περιβάλλεις τοῦ ἀσθενοῦς.

Στάσις τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐντριβὴ ἑστῆς ἢ ὑγρῆς.

Ἐπιλείψεις μετὰ ἑκάστη ἰατρικῇ. Καταπλάσματα, βεντούζαι ἑστῆς καὶ χιματῆραι. Περιτυλίξεις.

Ἐπιθέματα θυρεὰ καὶ θερμὰ.

Ἵπποκράτης. Λουτρά.

Διατροφή τοῦ ἀσθενοῦς εἰς ἐκαστὴν περίπτωσιν.

Θραπτικὴ ζωοφί, ροφήματα.

Φάρμακα: Οἰκονομὸν φαρμακείον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Νυκτερινὸν Γυμνάσιον.

Ἄρθρον 17.

Ὁρολόγιον πρόγραμμα Α' καὶ Β' Τάξεως.

Μ α ὁ μ η π α :	Ὁρμ: ἐξουδετέρωσις δι' ἀπλῶν καὶ Τάξεως	
	Α'	Β'
1. Ὁρθρινεὺς	2	1
2. Ἀρχαὶ Ἑλληνικῆς Γραμματείας	4	4
3. Νέα Ἑλληνικὰ (Νέα Ἑλληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία)	4	4
4. Ἑνὴ Γλώσσα (Γαλλ. Ἀγγλ.)	2	2
5. Ἱστορίαι	2	2
6. Μαθηματικά	4	3
7. Φυσικὰ Ἐπιστήμαι	2	3
8. Γεωγραφία	1	1
9. Ὑγιεινὴ	—	1
10. Καλλιτεχν. Σχέδιον	1	1
11. Μουσικὴ	1	1
12. Γυμναστικὴ καὶ ἐθνικὸν χορὸν	1	1
Σύνολον		24 24

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκόμενων μαθημάτων εἰς τὰς Α' καὶ Β' τάξεις τῶν Νυκτερινῶν Γυμνασίων καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 19.

ΤΑΞΙΣ Α'.

1. Ὁρθρινεὺς: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων.

2. Ἀρχαὶ Ἑλληνικῆς Γραμματείας.

3. Νέα Ἑλληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία.

4. Ιστορία.
 5. Μαθηματικά.
 6. Φυσική Έπιστήμη.
 7. Γεωγραφία.
 8. Γαλλικά.
 9. Αγγλικά.
 10. Καλλιτεχνικόν Σχέδιον.
 11. Μουσική.
 12. Γυμναστική και Έθνικοί χοροί.
- Η Ώλη ή προβλεπόμενη υπό τῶν ἀντιστοιχούν ἀφθρῶν 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατεθέντον χρόνον διδασκαλίας.

ΤΑΞΙΣ Β'.

1. Θρησκευτικά
 2. Νέα Ἑλληνική Γλῶσσα καὶ Γραμματεία.
 3. Ἱστορία
 4. Μαθηματικά
 5. Φυσική Έπιστήμη
 6. Γεωγραφία
 7. Γαλλικά
 8. Ἀγγλικά
 9. Καλλιτεχνικόν σχέδιον
 10. Μουσική
 11. Γυμναστική καὶ Ἑθνικοί χοροί.
- Η Ώλη ή προβλεπόμενη υπό τῶν ἀντιστοιχούν ἀφθρῶν 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατεθέντον χρόνον διδασκαλίας.
12. Ἀρχαία Ἑλληνική Γραμματεία.
 13. Ὑγιεινή.
- Η Ώλη ή προβλεπόμενη υπό τῶν ἀφθρῶν 4 καὶ 10 τοῦ παρόντος Βασ. Δ.τος διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἡμερήσιον Λύκειον (ἐνιαίου τύπου).

Ἀρθρον 20.

Ὁρολόγιον Πρόγραμμα Α' τάξεως

Μαθήματα

Ὅραι ἑβδομ. διδ/λίας

1. Θρησκευτικά	2
2. Ἀρχαία Ἑλληνική Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	4
3. Νέα Ἑλληνική Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	9
4. Ἑνὴ Γλῶσσα (Ἀγγλική ἢ Γαλλική)	3
5. Γενική Ἱστορία καὶ Ἱστορία Πολιτισμοῦ	3
6. Μαθηματικά	5
7. Φυσική Έπιστήμη	4
8. Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος καὶ Δικαίου	2
9. Ὑγιεινή	1
10. Γυμναστική	3
Σύνολον	36
11. Νοσηλευτική, Παιδοκομία καὶ Οἰκιακὴ Οἰκονομία (διὰ τὰς μαθητρίδας)	1
Σύνολον	37

Ἀρθρον 21.

Τὸ ἀναλυτικόν πρόγραμμα τῶν διδασκομένων μαθημάτων εἰς τὴν Α' τάξιν τοῦ ἡμερησίου Λυκείου ἐνιαίου τύπου καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἀρθρα.

Ἀρθρον 22.

Θρησκευτικά

1. Σκοπός :

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος τῆς Χριστιανικῆς Ἀληθείας εἶναι ἡ κατὰ τὰ διδάγματα καὶ δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐμβάθυνσις εἰς τὸ πνεύ-

μα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῶν μαθητῶν εἰς ἀρτίους τοῦ Θεοῦ ἀνδρώπους πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθόν ἐξηρημένους (Β' Τιμ. γ' 17).

2. Διδακτέα Ἔγγραφα :

α) Ἱστορία τοῦ ἔργου α' τῶν Ἀποστόλων μετ' ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας οὐσιαστικῶν περιπτῶν ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων καὶ β) τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἐξαιρετικῶς διὰ τῶν μεγάλων θρησκευτικῶν γεγονότων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐκ αὐτῶν ἀναπτύξεως τῆς διδασκαλίας αὐτῆς, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν κυριωτέρων στοιχείων τῆς ἱεραρχίας τῆς Χριστιανικῆς τέχνης καὶ τὸν ὄλεον τῶν πνευματικῶν γράσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὰς λοιπὰς ἐθνικὰς κινήσεις καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλας κοινωνίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (Πανορθόδοξον συνέδριον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ Ὁρθόδοξος προσηγορία ἐν Ἀγίῳ Ὁρει).

β) Μετὰ συντομῆν εἰσαγωγῆν εἰς τὸν ὅλον τὴν ὅλῃν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας ἐκ δοκιμῶν μεταφράσεως τῆς παιδαγωγικῆς πραγματείας αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους : «Ὅπως ἂν εἴη ἑλληνικὸν ὠφελοῦντα λόγον», διατιθεμένων πρὸς τούτο 6-8 διδασκτικῶν ὥρων.

Ἀρθρον 23.

Ἀρχαία Ἑλληνική Γλῶσσα καὶ Γραμματεία

Α. Ἀναγνώσις συγγραμμάτων. α) Ἀναγνώσις καὶ ἐρμηνεία ἐνὸς ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν Φιλιππικῶν τοῦ Δημοσθένους μέχρι τέλους Δεκαμύριου.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ σύνθεσις τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωσκομένων μερῶν ἐκάστου λόγου πρὸς συνταγῆν τῶν κυριωτέρων νοημάτων αὐτοῦ.

Πραγματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς συνταγῆν, ταξινόμησιν καὶ ἐκτίμησιν τούτων τῶν γενικῶν συνθηκῶν αἱ ὅποισι ἐποικίλλαν ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ συμβουλευτικοῦ εἰδους τοῦ ρητορικοῦ λόγου, ὅσον καὶ τῶν εἰδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγνωσκόμενους λόγους πολιτικῶν, πολιτικῶν κλπ. συνθηκῶν.

Καλυσθερπὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωσκόμενων πρὸς καθυπερτέραν διαγραφῆν τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὅρους, τῶν μέτων τῆς ρητορικῆς ἐκπαιδεύσεως κλπ.

Ὁ Δημοσθένης ὡς ρήτωρ. Ἡ ρητορεία ἐν Ἀθῆναις. β) Ἀναγνώσις καὶ ἐρμηνεία τῆς Α' καὶ Β' Ἐπιστολῆς τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Φίλιππον, κατ' Ἰανουάριον.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ πραγματικὴ ἐκτίμησις αὐτῶν. γ) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Φεβρουαρίου ἀναγνώσις καὶ ἐρμηνεία κατ' ἐλογίην ιστορικῶν μερῶν τοῦ Θουκυδίδη ἀποτιλούντων ἐνιαῖα τμήματα (λ.χ. Πλαταικά, Δεδαίκα).

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαρτίου ἀναγνώσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκιμῶν μεταφράσεως τῶν Σικελικῶν (ΣΤ καὶ Ζ ἐβέλ.) τοῦ Θουκυδίδη (1 ὥρα ἑβδομαδικῶς).

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωσκόμενων.

Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἱστορικὸς συγγραφεὺς. Γενικὴ τις σύγκρισις τούτου πρὸς τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν Σενόφωνα. Συμπληρώσις τῆς ἐννοίας τῆς ἱστοριογραφίας.

β) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἀναγνώσις καὶ ἐρμηνεία δύο ραψωδιῶν τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεύς (κατὰ προτίμησιν τῶν α' καὶ ζ'). Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Μαρτίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀναγνώσις καὶ ἐρμηνεία μιᾶς ραψωδίας τοῦ Ὀμήρου Ἰλιάδης (κατὰ προτίμησιν τῆς α').

ε) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀναγνώσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκιμῶν μεταφράσεως 3-4 ραψωδιῶν τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεύς (κατὰ προτίμησιν τῶν ι, λ, ι, κ, φ καὶ τῶν μὴ ἐνδεχομένων διδασκνέμενων ἐκ τοῦ πρωτοτύπου μερῶν τῶν α' καὶ στ., τῶν ἐνδιαφερόμενων μερῶν παρεχομένων ὑπὸ μορφῇ συντομικῶν γλαφυρῶν περιλήψεων μὴ ἀποκλειστέων καὶ τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας ὁρμημένων ἐξ αὐτῶν σκεψῶν, αἱ ὅποισι συμπληροῦν ἢ καὶ προσεπληροῦν ἐν εἰς τὰ ἥδη διδασκνέμενα ὀυσιαστικὰ στοιχεῖα (1 ὥρα ἑβδομαδικῶς).

Λογική επεξεργασία των εκάστοτε αναγνωστικόν προς μαθητή των κορίων νοημάτων αὐτῶν.

Πραγματικὴ επεξεργασία τῶν αὐτῶν πρὸς συναγωγήν καὶ πραγμάτευσιν τῶν κυριωτέρων στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν πανοράμων εἰς αὐτά. Ὁ Ὀμηρικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ περαιτέρω εξέλιξις αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ἐκτίμησις τῆς ἐξελίξεως.

Ἐπὶ τῇ ἐκτίμει τῆς μέχρι τοῦδε ἀναγνώσεως τοῦ Ὀμήρου καὶ ἐν παραλληλισμῷ καὶ πρὸς τὸ νεοελληνικὸν ἔπος καθοριστὴς τῆς ἐνότητος τοῦ ἔπους, καὶ ἐν τῷ ἥρωϊκῷ, καὶ τῶν μέσων τῆς ἐπικῆς παραστάσεως. Ὁ Ὀμηρὸς ὡς πρότυπον τῆς ἐπικῆς ποιήσεως. Στοιχειώδης εξέτιμησις τῆς πηλικείας τῆς ἐπικῆς ποιήσεως πρὸς τὰ γνωστὰ λογοτεχνικὰ εἴδη (ἱστορίαν, μυθιστορίαν, ρητορικὴν) καὶ πρὸς τὰς εἰδικτάς τεχνάς καὶ τὴν Πλαστικὴν καὶ Γραμμικὴν. Ἀνεύρεσις μερῶν μεταξὺ τῶν ἀναγνωστικῶν, διδόντων ἀφορμὴν εἰς πλαστικὴν καὶ γραμμικὴν παραστάσιν καὶ χρησιμεύουσιν αὐτὸν εἰς ταύτην.

Σύντομος εξέτιμησις τοῦ θαυμάσιου ἔκμαχου καὶ ἀντικεινῶν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἐκτίμησιν ἀνθρώπου τοῦ εκάστοτε ἐργασιμῶντος μέρους.

Β. Γλωσσικὴ διδασκαλία. α) Γραμματικὴ. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ὀμήρου σύντομος ἀντιπαράθεσις τῆς Ὀμηρικῆς Γραμματικῆς πρὸς τὴν τῆς Ἀστικῆς διαλέκτου. Γλωσσολογικὴ ἐργασία ἐνὶν Γραμματικῶν φαινομένων.

β) Συνακτικὴν. Συμπληρωματικὴ εξέτιμησις τῶν κυριωτέρων συνακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ποικιλία ἐργασίᾶν τῶν μαθητῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν εκάστοτε ἐξεταζομένων, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει τῶν ἐξιστιῶν κλαστικῶν Γυμνασίων.

Σημ. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον διδασκαλίας τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς ἱσχυρὸν καὶ ἐνταυθαίει ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐκτεθέν. Ἐνόντων τυγχάνει διὰ ἐν τῷ Λυκείῳ ἡ επεξεργασία τῶν καμένων προγράμμι περαιτέρω εἰς ἐκτεθέντων καὶ συστηματοποιήσιν τῶν εκάστοτε ἐπιστημονικῶν στοιχείων, κυρίως τῶν ἱστορικῶν καὶ μορφολογικῶν, καὶ ἐν ἐκείνῳ τὰ ὅποια ἐφαρμόζουσιν διακριτικῶν καὶ ἐκείνῳ ἐνόντων ἡ καὶ παγκόσμιον σχηματίζαν καὶ ἀξίαν.

Ἀρθρον 24.

Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία.

1. Σ κ ο β ε ς :

Ὁ Σκοπὸς τοῦ μαθήματος τοῦτου ἐξανακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐν τῷ Λυκείῳ, ὡς ἐν τῷ Γυμνασίῳ γλωσσικῆς, εὐρύτερον φρονηματοποιτικῆς καὶ πολιτιστικῆς καὶ ἰδιαίτερας αἰθνητικῆς.

Οὐκ ἔστι νομιστὶν διὰ ἐν τῷ Λυκείῳ ἡ γλωσσικὴ, λογικὴ, γραμμικὴ καὶ αἰθνητικὴ επεξεργασία τῶν καμένων καθίσταται ἐκδυτέρως καὶ συστηματοτερώς ἀπαιτούμενα εἰς :

α) τὴν ἐκδυτέραν οἰκίσιν πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ καθαρῶτος τῆς γλώσσας.

β) τὴν διερεύνησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν διαφόρων ἰδεῶν, ἀξιών καὶ πολιτιστικῶν στοιχείων, τῶν ὅποια χαρακτηρίζουσιν τὸν νεοελληνικὸν πολιτισμὸν κυρίως, ὡς καὶ τὸν ἱστορικῶν ρευσμάτων καὶ τάσεων τῶν ἐκφραζομένων διὰ τῆς λογοτεχνίας.

γ) τὴν διακρίσιν καὶ μελέτην τοῦ θύρου, τῶν χαρακτηρίζουσιν τὸν λογοτεχνικῶν εἰδῶν, τῶν τεχνολογικῶν, τῶν γυλῶν καὶ τῶν διαφόρων ἐπιδράσεων ἐπὶ τῆς λογοτεχνικῆς ἐκφρασεως καὶ δ) τὴν συστηματοικὴν καὶ συνολικὴν ἀφορμὴν τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, ὡς ἐκτικῆς πνευματικῆς ἐκδήλωσεως τοῦ Ἕθνους, ἐν τῇ ἱστορικῇ ἐξελίξει τῆς μέχρι τῶν καὶ ἡμῶν χρόνων.

2. Δ ι δ α κ τ ε α σ ὶ λ η.

Α' Κείμενον (ὄρα 2).

Ἀνάγνωσις ἐκ καταλλήλου συλλογῆς ἡ καὶ ἐξ αὐτοτελῶν ἐκδόσεων περὶ (ἰδίως ἐκτενέστερον διηγημάτων, ἐκλογῶν ἐξ ἀποληνόμενων, βιογραφιών, χαρακτηρίσμων, στοιχειῶν κριτικῶν, ἐπιστολῶν) καὶ ποιητικῶν (ἰδίως λυρικῶν ἡ ἐπικο-λυρικῶν) νεοελληνικῶν ἀναγνωστικῶν, ἀναφερομένων εἰς τὴν βρεφαινευτικὴν, ἐνθνηκὴ καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων, τὴν φύσιν καὶ τοὺς τόπους τῆς Ἑλλάδος. Ἀνάγνωσις πρὸς

τοῦτοις ἐκλεκτῶν ἀποσπαμάτων ἐν τοῦ δηλωθεμένου λόγου τῆς Βυζαντινῆς περιόδου, περὶ καὶ ἐμμέτρου.

Ἀνάγνωσις καὶ επεξεργασία τῶν ἀναγνωστικῶν κατὰ τὰ πραγματικὰ, μορφολογικὰ καὶ ἱεολογικὰ στοιχεία τῶν. Βα-θυτέρως εξέτιμησις τῶν μέσων τῆς λογοτεχνικῆς παραστάσεως. Χαρακτηριστὴς τοῦ θύρου τῶν ἀναγνωστικῶν πεζογράφων (πικρὸν, νευρώδες, ἀνθρωπίν, ἀπλοῦν, ἐπιτηδευμένων, ἀπτον, πλαστήρων).

Σύντομη καὶ οὐσιαστικὴ πληροφορία περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τῶν διασημῶν συγγραφέων καὶ περὶ τῶν ἀναγνωστικῶν εἰδῶν τοῦ περὶ λόγου καὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς ποίσεως.

Κλινισθητικὴ ἀνάγνωσις πεζογραμμάτων. Ἀπαγγελία ποιημάτων. Μετρίκι ἀνασώσεις καὶ ἐμπέσεις τῆς ὁλης νεοελληνικῆς στοιχειογραφίας.

Β' Γλωσσικὴ διδασκαλία.

Ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀναγνωστικῶν, ἄλλα καὶ συστηματοικώτερον, κατεύθυνσις τῆς προσοχῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὰ ζητήματα τοῦ πλουτισμοῦ τῆς γλώσσας καὶ τῶν παραγόντων αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς ζητήματα τῆς καθαρῶτος τῆς γλώσσας, ἐπιστημονικῶν εκάστοτε τῶν ποικίλων βιογραφικῶν, βιο-τιμῶν, νεολογισμῶν, ἀρχαϊσμῶν, ξενισμῶν, ἐδικῶν ὁρολογίων.

Γ' Ἐκδύσεις ἰδεῶν (ὄρα 2).

Προφορικὴ ἐκδύσεις τῶν μαθητῶν ὑπὸ μορφήν ἀρρηγίσεων, ἀναγνωστικῶν ἡ καὶ στοιχειῶν ρητορικῶν γυμνασμάτων μετὴν βοήθειαν ἐλαχίστην ἡ καὶ ὅπου απαιτῶμεν.

Παραλλήλως πρὸς ταύτας καὶ γραπτὰ ἐκδύσεις ἐπὶ θεμάτων ὁρισμένων ἡ καὶ ἐλευθέρως ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν ἐπιλογῆς παντοειδῶς καὶ ἐν πραγματικῶν περιχομένων, ἡτοι :

α) Ἐκφράσεις ἡ καὶ ἐντυπώσεις ἐξ ἀφορμῆς ἐπισκέψεως ἱστορικῶν μνημείων, ἔργων τέχνης, τεχνικῶν ἔργων, ταξιδίων κλπ.

β) Προβληματισμοί, σκέψεις καὶ κρίσεις.

γ) Συναγγραφὴ ἡ καὶ χαρακτηρησμοὶ προσώπων, ὁμάδων, τάσεων, καταστάσεων καὶ ἐνεργειῶν.

δ) Παράλληλοι, συγκρίσεις, ἀντιθέσεις προσώπων, ὁμάδων, τάσεων, χαρακτηρίων, ἐπιγυμνασμάτων, γεγονότων, φαινομένων, καταστάσεων καὶ ἐνεργειῶν.

ε) Περιλήψεις ἀναγνωσμάτων, ἀποσπμάτων καὶ θεμάτων, ταξιδιωτικῶν, κριτικῆς καὶ σγλίας.

στ) Μικρὰ ἐργασία καὶ ἀπλὰ πραγματεία ἐπὶ λογοτεχνικῶν ἡ ἄλλων καλλιτεχνικῶν θεμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ θεμάτων τῆς ἐθνικῆς καὶ δημοκρατικῆς ζωῆς ὡς λ.χ. ἱστορικῶν, λαογραφικῶν, ἐθνογραφικῶν κ.τ.λ.

ζ) Σύνθεσις ἀπλῶν καὶ μικρῶν διηγημάτων καὶ ποιημάτων. Ἠ' Ἀπλὰ γενικά θέματα περιεχομένης θεωρητικῆς, καὶ τοῦτο πρὸς ἐκδύσεις ἐδικῶν καὶ εἰς τὴν ἐκδύσιν διανοη-μάτων.

Ἀρθρον 25.

Μαθηματικά.

Α. Ἀλγεβρα. Ἐπίλυσις συστημάτων πρωτοβάθμιων ἐξισώσεων μετὰ ἱστέριους ἀγνώστους. Προβλήματα. Ρίζαι καὶ ἰδιότη-τες αὐτῶν.

Παράστασις τῶν ριζῶν ὡς δυναμῶν. Δυναμίες μετὰ ἐδικῶν ἀριθμῶν καὶ ἐκδύσιν ρητῶν ἀριθμῶν. Ὅρια μετα-ἐκτῶν ποσοτήτων καὶ σχετικὰ θεωρήματα. Ἀσκήματα ἀριθμοῦ, δεκαδικὴ παράστασις αὐτῶν. Μηγνητικοὶ ἀριθμοί. Ἐπί-λυσις δευτεροβάθμιου ἐξισώσεως μετὰ ἀγνώστου. Προβλή-ματα.

Β'. Στοιχειώδεις γνώσεις περὶ συνόλων. Ἐννοια τοῦ συνόλου καὶ σχετικὸν συμβολισμῶν. Ἐκ τῶν συνόλων. Ἐκ τῶν συνόλων (ισοδυναμία) σύνολα. Σχέσις ἐγκλειστικῶν. Τόμη συνόλων καὶ πύκνωσις ἰσοτήτων. Ἐννοια συνόλων καὶ ἐκδύσεως ἰσοτήτων. Καρτεσιανὸν γινόμενον συνόλων ἐπὶ συνόλων καὶ γραμμικὴ παράστασις τοῦ. Διαμερισμὸς συνόλου. Δι-μερίσις σχέσεως. Ἀπειροστικὴ καὶ συναρτήσεως.

Γ'. Γεωμετρία. (Ἀπὸ τὴν Ἐπιτελεστικῆν). Σημεῖα εὐ-θύων τῶν ὁρίων καὶ ἀποστάσεις ἀπὸ δύο δοθέντα σημεία αὐτῶν ἔχον δοθέντα λόγον. Βιθέτης παραλλήλων εὐθείων τεμνουσῶν δοθέντας εὐθείας. Βιθέτης παραλλήλων εὐθείων

ταυμένων υπό συγκλίσεων ελθόντων (βελανήδιν διαρρομένων δια του αυτού πείρου). Σχετικά προβλήματα. (Όμοια τριγώνια και πολύγωνα. Γωρίσματα ομοιότητας τριγώνων καθώς και ομοιότητας πολύγωνων. Σχέσις μεταξύ των περιμέτρων δύο τριγώνων πολύγωνων. Μετρικά σχέσια εις τὸ ὁρθογώνιον τρίγωνον (Πυθαγόρειον θεωρήμα). Σχετικά γεωμετρικά προβλήματα. Ιδιότητες διχοτόμου εσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς γωνίας τριγώνων. Ζεύγος σημείων ελθείας ὁριζονίου ὡς πρὸς ἄλλο ζεύγος σημείων τῆς αὐτῆς ελθείας. Κανονικὰ πολύγωνα. Μέτρικα περιφερειακά. Ἐμβαδὰ εὐθυγράμμων σχημάτων. Σχέσις μεταξύ τῶν ἐμβαδόν δύο τριγώνων πολύγωνων. Ἐμβαδὸν κύκλου.

Ἄρθρον 26.

Φυσικαὶ Ἐπιστήμαι.

Α'. Φυσικὴ (ὥρα 2).

α) Εἰσαγωγή: Θέμα τῆς Φυσικῆς. Ἡ ὕλη. Αἱ καταστάσεις τῆς ὕλης (στερεά, ὑγρὰ καὶ ἀέρια καταστάσεις). Μεταβολὴ τῆς καταστάσεως τῶν σωμάτων. Ἡ ὁρμή τῶν στερεῶν, τῶν ὑγρῶν καὶ τῶν ἀερίων. Ἄτομα καὶ μόρια. Ἡ κινητικότης τῶν μορίων εἰς τὰς 3 καταστάσεις τῶν σωμάτων. Στοιχειώδης ἐννοία τῆς ἡρεμίας καὶ τῆς κινήσεως ἐνὶ σώματι. β) Στατικὴ τῶν στερεῶν: Βάρος καὶ μέγεθος τῶν σωμάτων. Αἱ μετρήσεις εἰς τὴν Φυσικὴν. Μονάδες μετρήσεως τοῦ μήκους, τῆς ἐπιφανείας, τοῦ ὄγκου, τοῦ χρόνου, τῆς μᾶζης καὶ τοῦ βάρους. Ὁρισμὸς τῆς δυνάμεως, στατικῆς μετρήσις τῶν δυνάμεων. Συνδυασμοί. Συστήματα μονάδων G.G.S., M.K.S., καὶ M.K.S.A. Ἱσορροπία δύο δυνάμεων. Σύνθεσις δυνάμεων. Ροπή δυνάμεως ὡς πρὸς σημειὸν ἢ ἀξονα. Ζεύγος δυνάμεων. Κατακόρυφος. Κέντρον βάρους ἐνὶ ὕλικῷ σώματι. Ἀρχὴ τῆς ὁρμῆς καὶ ἀντιρρήσεως. Ἱσορροπία.

γ) Ἐργον σταθερᾶς δυνάμεως. Ἐργόν. Μονάδες ἔργου καὶ ισχύος. Ἐνέργεια καὶ διατήρησις αὐτῆς. Ἀπλὰ μηχανικὰ (μυλῶν, τροχαλίας, κελύμενον ἐπίπεδον, ἐκρούμενον). Ἀπόδοσις ἀπλῆς μηχανικῆς. Ὑλεις (παραγωγή καὶ μέθοδος ὑγίειας). Εἰς τὴν ὕλην. Πυκνότης καὶ εἰδικὸν βάρος τῶν σωμάτων. Μέθοδος μετρήσεως αὐτῶν.

δ) Στατικὴ τῶν ὑγρῶν. Ἡ ἐννοία τῆς πίεσεως. Μέτρικα αὐτῆς. Τὰ ρευστὰ σώματα καὶ διακρίσις αὐτῶν εἰς ὑγρὰ καὶ ἀέρια. Ἱσορροπία ὑγρῶν, ὑδροστατικὴ πίεσις. Μεταβολὴ τῶν πιέσεων. Συγκινεῖται δοχεῖα. Δυναμικὴ ἀποκομὴν ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ ἐπὶ τοῦ ἐρριζονίου πυθμένου καὶ τῶν τοιχωμάτων δοχείου. Δυναμικὴ ἀποκομὴ ἐπὶ ἐκθεισμένου στερεοῦ σώματος. Ἀνωσις. Μέτρικα αὐτῆς πυκνότητος στερεῶν καὶ ὑγρῶν. Σχετικὴ πυκνότης στερεῶν καὶ ὑγρῶν.

ε) Στατικὴ τῶν ἀερίων. Ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις. Βαρόμετρα. Σχέσις μεταξύ τῆς πίεσεως καὶ τοῦ ὄγκου ἀερίου, μανόμετρα. Ἀνάλις αὐτῶν καὶ ὑγρῶν. Ἡ ἀτμοσφαιρική τῆς γῆς (θῆος καὶ ζώναι αὐτῆς, μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως μετὰ τοῦ θύους, ἀέριατα).

ς) Θερμότης: Θερμοκρασία. Θερμότητα. Διαστολὴ τῶν στερεῶν καὶ ὑγρῶν. Νόμοι αὐτῆς. Πειραματικὴ μελέτη τῶν ἀερίων. Τέλεια ἀέρια. Χαρακτηριστικὴ ἐξίσωσις αὐτῶν. Μηχανικὰ τέλειαν ἀέρια. Ἀπόλυτον μῆδεν καὶ ἀπόλυτος κλίμαξ θερμοκρασιῶν. Εἰδικὴ θερμότης τῶν σωμάτων (στερεῶν, ὑγρῶν, ἀερίων) καὶ μέτρικα ποσότητος θερμότητος (Θερμιδιμετρία). Μεταβολὴ τῆς καταστάσεως τῶν σωμάτων (τῆξις, πήξις, ἐξάριστις τῶν ὑγρῶν, ὑποστῆσις ἀερίων, βρασμός, ἰδιότητες τῶν ἀτμῶν, ἐξάριστις). Μέτρικα θερμότητος τῆξις καὶ ἐξάριστις. Ὑγρασία τῆς ἀτμοσφαιρῆς. Διάδοσις τῆς θερμότητος. Μεταφορά τῆς μηχανικῆς ἐνεργείας εἰς θερμότητα. Μηχανικὸν ἰσοδύναμον τῆς θερμότητος. Θερμολογικαὶ ἀριθμοί.

ζ) Ὅπου εἶναι δυνατόν, εἰς διὰ τί πάντοτε γραφικὴ παράστασις τῶν φυσικῶν νόμων. Νὰ περιελάμβανται ἀπλῆς καὶ προβλήματα εἰς τὸ τέλος ἐκάστης παραγράφου καὶ νὰ διδωνται σύντομα ὁδηγία διὰ πειραματικὴν ἀποδείξιν ὁρισμένων φυσικῶν νόμων. Ἐπιστάσεις εἰς ἐργαστήσιον καὶ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα εἶναι ἀνγκαίαι.

Β'. Χημικὴ (ὥρα 1).

α) Εἰσαγωγή: Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Χημείας.

β) Ὑδρ. 1) Φυσικὸν ὕδωρ, καθαρὸς καὶ (καθίζησις, ἑλ. λυσις, ἀπόστασις). Καθαρὸν ὕδωρ, φυσικαὶ ἰδιότητες τοῦ ὕδατος. Τὸ ὕδωρ ὡς διαλυτικὸν μέσον. 2) Ἀνάλυσις τοῦ ὕδατος. Σύνθεσις τοῦ ὕδατος. Σύστασις κατ' ὄγκον καὶ κατὰ βάρος. Νόμος τῶν LAVOISIER. Σύνθεσις σώματα. Ἀπλὰ σώματα (στοιχεῖα). Ἄτομα καὶ μόρια. Χημικὰ σύμβολα. Χημικὰ τύποι. Χημικὰ ἐξισώσεις. Ἀτομικὸν βάρος. Μοριακὸν βάρος. Γραμμολογία. Γραμμολογικὸν. Γραμμολογικὸς ὄγκος. Ὑπόθεσις AVOGADRO. Ἐκαστοεικὴ σύστασις.

γ) Ἀήρ. α) Φυσικὴ ἐξέτασις τοῦ ἀέρος. Βάρος, ὑποπόησις, βρασμός, ὑγρὸν ἀήρ. Ὁ αἶρ εἶναι μείγμα κυρίως οὐδυνίου καὶ ἄζωτου. β) Σύστασις τοῦ ἀέρος κατ' ὄγκον καὶ κατὰ βάρος. Μεταβολὴ καὶ σταθερὰ στοιχεῖα τοῦ ἀέρος.

δ) Μείγματα καὶ Χημικὰ ἐνώσεις (διαφορὰ μετὰ παραμειγμάτων). Νόμος τοῦ PROUST.

ε) Ὁξυγόνον (παρασκευαζέ, φυσικαὶ καὶ χημικαὶ ἰδιότητες, Βραδεία καὶ ταχεῖα ἐξείωσις). Ὁξειδωτικὰ μέσα, φαινόμενα φυσικὰ καὶ χημικὰ.

ς) Ὑδρογόνον (παρασκευαζέ καὶ χημ.). Ἀναγωγικὴ Ἀναγωγικὰ μέσα. Ὁξειδωτικὰ ἀναγωγικὰ μέσα. Ὁξειδωσις καὶ ἀναγωγή. Γενικεύσεις τῶν ἐννοιῶν τούτων. Ὁξειδο—ἀναγωγή. Ἀριθμὸς ὀξειδώσεως ἢ σθένος.

ζ) Σθένος καὶ χημικὴ συγγένεια. Δομὰ τῶν ἀτόμων. Περιοδικὸς πίναξ τῶν στοιχείων. Μάταλλα καὶ ὁμέταλλα. Σύνθεσις τῶν ἀτόμων.

η) Χλωρίδιον καὶ νάτριον. Φυσικαὶ καὶ Χημικαὶ ἰδιότητες. Ἡλεκτρολῆσις αὐτοῦ.

θ) Χλωρίδιον—ὑπερχλωρίδιον—Ὁξέα—ἰδιότητες ὀξέων.

ι) Καυστικὸν νάτριον. Βάσεις. ἰδιότητες βάσεων. Ρίζαι.

ιβ) Ἀσέτες καὶ ἀνθρακικὸν ἀσέτιον. Ἀλάτα.

ιγ) Θεῖον, ὑδρόθειον, διοξειδιον καὶ τριοξειδιον τοῦ θείου, θεικτὶν ὀξέ.

ιδ) Ἀμυωνία, ἄζωτον, νιτρικὸν ὀξέ.

ιε) Φωσφόρος καὶ τὰ παράγωγά του.

ιστ) Ἀνθράξ, μονοξειδιον καὶ διοξειδιον τοῦ ἀνθρακός.

ιζ) Πόριτον, διοξειδιον πυριτίου. Βιομηχανικὰ ἐφαρμογὰ αὐτοῦ.

Γ'. Ἀνδροπολογίκα (Α' Τετράμηνον, ὥρα 1)

Μερολογία καὶ γενικὴ ὁργάνωσις τοῦ ἀνδροπικίου σώματος. Τὸ κύτταρον. Οἱ ἱστοί. Τὰ ὄργανα. Τὰ ὄργανικὰ συστήματα. Τὸ ὁστικὸν σύστημα (ὁ σκελετός). Ὑγιεινὴ τοῦ ὁστικοῦ συστήματος. Τὸ μυϊκὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ μυϊκοῦ συστήματος. Τὸ πεπτικὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος.

Αἱ τροφαὶ καὶ ἡ πέψις. Ὑγιεινὴ τῆς πέψεως. Αἱ διτταί. Τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα καὶ ἡ λειτουργία τῆς ἀναπνοῆς. Ὑγιεινὴ τῆς ἀναπνοῆς. Τὰ ἀγγειακὰ συστήματα. Τὸ αἷμα. Τὰ ὄργανα τῆς κυκλοφορίας. Ὁ ἀρτηριακὸς τῆς κυκλοφορίας. Ἀδενεὶς καὶ ἐκκριταί. Ἀπκρινεῖς. Τὸ λεμφικὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ ἀγγειακοῦ συστήματος.

Τὸ νευρικὸν σύστημα. Τὰ μέρη τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ὑγιεινὴ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Αἱ ἀισθητικαὶ καὶ τὰ αἰσθητήρια ὄργανα. Τὸ αἰσθητήριον τῆς ὀφθαλμοῦ. Τὸ αἰσθητήριον τῆς ὁσμῆς. Τὸ αἰσθητήριον τῆς ἀκοῆς καὶ τοῦ ὤτου. Τὸ αἰσθητήριον τῆς ἀφῆς. Ὑγιεινὴ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων.

Δ' Γεωλογίκα — Ὁρυκτολογία (Β' τετράμηνον, ὥρα 1)

α) Γεωλογία Εἰσαγωγή. Ἡ Γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα. Σημερινὴ ἀποφῆς τῆς Γῆς. Γεωγραφικὸν τῆς Γῆς καὶ μέρη αὐτοῦ. Σύστασις τῆς λιθοστρώσεως. Πετρώματα (σύστασις, γένεσις, τεκτονικὴ καὶ καταστάσις τῶν πετρωμάτων). Ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων πετρωμάτων εἰς τὸν ὕδατος, πυριγενῶν καὶ κρατατογενῶν. Ἐπερωτώντες ἐπὶ τῆς λιθοσφαιρῆς πράξεις ἐξωνεῖς (ἀήρ, ὕδωρ καὶ ὁργανικὸς κόσμος) καὶ ἐνδογενεῖς (γῆγενεῖς θερμότης, ἥρασις, ὀσμῆς, ὀσμῆς). Χρόνιαι ἐξάρσεις καὶ συνθήσεις τῆς λιθοσφαιρῆς. Πυγμαὶ καὶ ῥήματα. Σχηματισμὸς τῶν ὄρεων. Γένεσις τῆς Γῆς. Μέθοδος μελέτης τῆς ἱστορίας τῆς Γῆς, γεωλογικὸι αἰῶνες, ἀπολιθώματα.

β) Όργανολογία.

Μορφολογικά και φυσικά χαρακτηριστικά των όρυκτων. Σηληρωματική κλήμας ΜΟΗΣ. Κατάταξις των όρυκτων. Εξέλιξις των κυριωτέρων όρυκτων της χώρας μας. Όργανοί πλοστος της Ελλάδος.

"Αρθρον 27

Υγιεινή.

α) Εισαγωγή: Θέμα της Υγιεινής. Υγεία και σημασία αυτής διά τών ανθρώπων.

β) Γενική Υγιεινή: Περί κατοικίας. Περί αέρος. Περί βλατος. Περί διατροφής. Περί ενδυμασίας.

γ) Κίνδυνος διαταραχής της υγείας: Λοιμώδη και παρασιτικά νοσήματα. Παράσιτα, μικρόβια και ιοί. Είδη μικροβίων (λόκοι, έβαλλοι, σπειρίλια κλπ.). Έστια: μικροβίων, τρόποι μεταδόσεως των μικροβίων. Προφυλακτικά μέτρα κατά των μικροβίων (άποστείρωσις, απολύμανσις, έμβολια). Καταπολέμησις των μικροβίων (αντισηπτικά, αντιβιοτικά φάρμακα). Λοιμώδη νοσήματα (σταφυλή, ίσθρα, έρυθρά, ύλη, άνομοσολογία, παρωτίτις, διφθερίτις, κοκκύτης, γρίπη, τύφος, παράτυφος, δυσεντερία, τέτανος, λύσσα, φυματίωσις, έλονοσις).

Καλώσεις έκ φυσικών παραγόντων (ψύχους, ύψηλής θερμότητας, έξωτερικης πίεσεως, ραδιενεργείας κλπ.).

Δηλητηριώσεις. Άτυχήματα και πρώτοι εθρήνη. Όργανωμένη μέριμνα διά τήν προστασίαν των καθήκοντων υγείας.

"Αρθρον 28.

Στοιχεία Δημοκρατικού Πολιτεύματος και Δικαίου.

1. Σκοπός.

Σκοπός της διδασκαλίας του μαθήματος είναι ή ένσυνείδητος ένταξις του νέου ως έλευθέρου προσωπικότητος εις τήν ένδοξήν πολιτικήν κοινότητα:

α) Διά της μήσεως εις τούς βασικούς θεσμούς και τήν έν γένει όργανωσιν της σύγχρονης Έλληνικής Πολιτείας.

β) Διά της συνειδητοποίησε των καθήκοντων και δικαιωμάτων του Έλληνος πολίτου.

γ) Διά της κατανοήσεως των βασικών άρχων και κανόνων δικαίου, έφ' όν έδράζεται ή έν γένει έλληνική κρατική όριότης εις τούς διαφόρους τομείς.

2. Διδακτέα ύλη.

Α. Τά Κράτος και ή καταγωγή του.

Άπό τήν πατριαρχικήν οικογένειαν εις τόν σύγχρονον Κράτος. Κράτος και Έθνος. Στοιχεία του Κράτους: λαός, χώρα, έξουσία. Σχέσεις μέ άλλα Κράτη Κράτος και Έθνικότητα.

Β. Τό πολιτεύμα.

Τά πολιτεύματα εις τήν αρχαιότητα. Τά πολιτεύματα εις τήν εποχήν μας. Αναζοή εις τήν ιστορίαν της νέας Ελλάδος.

Γ. Η πολιτική δημοκρατία.

Άμεσος συμμετοχή του λαού εις όλες τάς έκδηλώσεις του δημοσίου βίου. Σύνταγμα. Δίαιρισις έξουσίας. Καθολική ψηφοφορία. Αντιπροσωπευτικόν σύστημα. Κοινοβουλευτική Κυβέρνησις. Δικαιώματα και υποχρεώσεις του πολίτου. Υπεροχή του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Δ. Άτομική έλευθερία. Η συνταγματική κατοχυρώσεως των. Αί δι' έκαστον έλευθερία. Πότε άντελλόνται αι συνταγματικά έλευθερία. Προστασία της βιοκτησίας.

Ε. Η κοινωνική δημοκρατία.

Κοινωνικά δικαιώματα. Κοινωνική άρραλίστις. Κοινωνική πρόνοια. Πλήρης άπαιχόλησις. Οι πολιτική συγκεντρώμενοι εις ομάδας (συνδικατίσμις, σωματίσμις, συνιδάται. εις τήν Ελλάδα και διεθνώς. Συνεταιρισμός, είδη, σημασία των).

ΣΤ. Νομοθετική Έξουσία.

Έκλογικόν σώμα. Έκλογικά συστήματα. Τά κόμματα και ή ρόλος αυτών. Η Βουλή. Νόμοι, Νομοδ. Διάτάγματα, Έρρημα. Κυβερνήσεως, άριότητες των Νόμων.

Ζ. Εκτελεστική έξουσία.

Ο Βασιλεύς. Κυβέρνησις και Υπουργοί.

Η. Δικαστική Όργάνωσις του Κράτους.

Δίαιρισις εις κλάδους (Υπουργεία). Δίαιρισις εις γεωγραφικά διαμερίσματα και Νομούς. Διαιρισις υπάλληλων. Σώματα Άρραλίστις.

Θ. Τοπική αυτοδιοίκησις.

Όριμα, άξια και σημασία της. Ιστορία των Δήμων εις τήν Ελλάδα. Η τοπική αυτοδιοίκησις σήμερα. Κοινότητες. Δήμοι.

Ι. Δικαστική έξουσία.

Συνταγματική όργησις διά τήν άπονομήν της δικαιοσύνης. Άστικόν Δίκαιον και ή έφαρμογή του. Πολιτικόν Δικαστήριον. Τό ποινικόν Δίκαιον και ή έφαρμογή του. Ποινικόν Δικαστήριον. Δικαστική Δικαστήριον. Άριος Πάρος. Συνεδριών Έκπαιρταίς. Έκπαγλίκιόν Συνεδριών.

ΙΑ. Η Άρρα της Χώρας.

Στρατός, στόλος, αεροπορία. Οι έξωμαρταίοι.

ΙΒ. Διεθνείς σχέσεις.

Διεθνές Δίκαιον. Τό δικαίον του πολέμου. Έθνική άνεξαρτία. Βιοτικόν διεθνές Δίκαιον. (Ο Όργανισμός Ηνωμένων Έθνών. Άλλοι διεθνείς όργανισμοί. Περιφερειακά σώματα. Εθνοτική Οικονομική Κοινότης. Διπλωματικά Έπαρταίς.

Άτκα τας. Διά τήν άπόκτησιν έμπερίας εις τήν οικονομικήν και κοινωνικήν ζωήν, ο διδάσκων τόν μαθητήν ένδεικνύει όσως πρέπει εις τήν έργασίαν έλευθέρου σχολικού συστήματος μέ μέλη των μαθητών της πρώτης τάξεως του Λυκείου και βασικών σημείων τήν διαπραγματεύσειν μικράς έπιχειρήσεως υπό μορφήν συστηματικής συνεργασίας και αυτοδυναμίας.

"Αρθρον 29.

Γενική Ιστορία και Ιστορία Πολιτεύματος.

1. Σκοπός

Σκοπός της διδασκαλίας της ιστορίας είναι:

α) Η μέριμνα της ιστορικής γνώσεως των μαθητών της έλληνικής, όσως αντιλαμβάνονται έκάστην μέν έποχην της ζωής της λαού ως σταθμόν εξέλιξεως του έν της προηγουμένης διά τήν μέλλουσαν. έκάστην δε ένληλυσιν της ζωής του εις τήν έποχην αυτήν ως συνεχιστήν αιώσεως προς τάς λοιπές, πρής τήν ποίησιν του φυσικού περιβάλλοντος του και της ένληλυσιν της ζωής των άλλων λαών, μέ τήν τρόπον δε αυτόν αντιληφθέν και τόν παρόν διά του περιβάλλοντος ως σταθμόν προπαύσεως της άνθρώπινης ζωής προς περαιτέρω εξέλιξιν. β) ή υπό τόν ανωτέρω πνεύμα κατηνίσταται υπό των μαθητών της εξέλιξεως της ιστορίας του Έλληνικού Έθνους και της συνεχόμενης προς αυτήν ιστορίας των άλλων έθνών, έθως δε ή κατηνίσταται της εξέλιξεως των κυριωτέρων στοιχείων της πνευματικής και του οικονομικού πολιτισμού, έθως δε του Έλληνικού και γ) ή διά της προσκομίστης υπό των μαθητών έκπαθήσεως της μέγιστης δύναμεις του Έλληνικού έθους Έθνους και όσι των λοιπών έθνών συντελεσθέντες έργαστοι εις τα διάφορα πεδία του πολιτισμού άνάπτουσι 1. των σγατικών προς τόν ποικίλα είδη των σγαρημένων των, τόν άρρατικόν, τόν οικονομικόν, τόν άπαιρητικόν, τόν καλλιτεχνικόν και τόν ποικίλον ένερσιστον τόν ήθικόν. 2) έθως ιδιαιτέρως της άρρατώσεως προς τήν παρτίαν και τήν έκπολιτιστικήν της έθωδν και της έθωδς. έθως, έν τυχ ήνώμεται των προς αυτόν πολιτισμών υπαρχόντων των, σγατησάντων ένεργας εις τήν πρής έπίπτουσιν αυτών υπό της Έλληνικής πολιτιστικής κατηνίσταται μέγιστη δύναμ των πολιτών της, έργασται, ή όσως είδη

ήττον θα διδρή την προσήκουσαν σημασίαν και εις την ανάλογον εργασίαν των ξένων εθνών και των προηγμένων εθνών, μήτε υποτιμώσα μήτε υπερτιμώσα αυτήν.

2. Δ: δ κ κ τ ε α β λ η.

Ίστορία των μέσων χρόνων, από το μεγάλο Κωνσταντίνου, μέχρι της ανακάλυψης της Αμερικής, εμμέτρως εκπαιδευμένης της Βυζαντινής ιστορίας, μέχρι της άλωσης της Κωνσταντινουπόλεως υπό των Τούρκων.

*Αρθρον 30.

Γαλλικά.

1. Σ κ ο π ό ς.

Σκοπός της διδασκαλίας των Γαλλικών είναι:

α) Η επάρκεια εξοικειώσεως των μαθητών εις την Γαλλικήν γλώσσαν, ώστε αυτοί εν τέλει: 1) να έχουν αποκτήσει ικανήν ευχέρειαν, εις τα την προφορικήν και την γραπτήν χρήσιν αυτής, 2) να δύνανται να κατανοούν εύκολα Γαλλικά κείμενα άνευ επίκουριος ή μετά μικράς.

β) Η δι' ιδίαν των μαθητών αναγνώσεως κατανοήσεως και εκτίμησε έργων των κυριωτέρων αντιπροσώπων της κλασσικής και νεωτέρης Γαλλικής λογοτεχνίας και ένισχυσε το διαφέρον των προς τήν λογοτεχνικήν ώραν, και

γ) Η ιδίαν των μαθητών αναγνώσεως κατανοήσεως και εκτίμησε και των λοιπών πλην της Λογοτεχνίας στοιχείων του νέου Γαλλικού πολιτισμού, ως και της επιρράσεως αυτού εις τον σύγχρονον πολιτισμόν.

2. Δ: δ κ κ τ ε α β λ η.

1. Ανάγνωσις και έρμηνεία περιγραφών και διηγήσεων αναφερόμενων εις την ήθικην, πνευματικήν και κοινωνικήν βιοτήν του ανθρώπου. Λοιπαί και παραστατικά περιγραφαί εκ της Γαλλικής ζωής, Ιστορίας και Μυθολογίας. Βιογραφικά και προσωπογραφικά μεγάλων άνδρων. Λογοτεχνικά αποσπάσματα ποικίλου περιεχομένου εν νεωτέρω συγγράμματι.

2. Απομνημονεύσει των εκάστοτε άπαντων των νέων λέξεων και φράσεων και άπαγγελίαι από στιχών έντων ποιημάτων.

3. Γραμματική: Αναθεώρησις των διδαχθέντων και συμπλήρωσις αυτών. Χρήσις της ύποκειτικής. Συμφωνία χρόνων και έγκλίσεων. Συνθετώτερα συντακτικά φαινόμενα. έν αντιπαράθεσιν προς τα της Έλληνικής συντάξεως, επί τής έσσε: διδωμένων άσκησεων και των εκάστοτε αναγνωρισκομένων.

4. Άσκησις εις τήν Γαλλιστί διαλέγεσθαι, ως έν ταίς προηγούμεναις τάξεσι.

5. Άσκησις εις τήν Γαλλιστί γράφειν: α) δι' έγγραφου περιλήψεως αναγνωριστικής ύλης, β) διά διαφόρων γυναιμαμάτων επί των διδαχθέντων εκ της γραμματικής και του συντακτικού, γ) δι' έγγραφου μεταφράσεων εκ του Έλληνικού εις τήν Γαλλικήν και τανάπαλιν και δ) δι' έγγραφων συνθέσεων ποικίλου περιεχομένου.

*Αρθρον 31.

Άγγλικά.

1. Σ κ ο π ό ς.

Σκοπός της διδασκαλίας της Άγγλικής γλώσσας εις την Μέσην Έκπαίδευσιν είναι:

1. Η εξοικειώσεως των μαθητών εις την Άγγλικήν γλώσσαν, ήτοι η ικανότης κατανοήσεως της διλωπομένης Άγγλικής γλώσσας, η ικανότης όρθως αναγνώσεως και κατανοήσεως των γραπτών κειμένων, όπως επίσης η ικανότης προφορικής και γραπτής χρήσεως αυτής.

2. Η περαιτέρω ανάπτυξις της γλωσσικής ικανότητος και η καλλιέργεια του διαφερόντος διά την άνάγνωσιν και έκτίμησιν λογοτεχνικών έργων εις την Άγγλικήν γλώσσαν.

3. Η κατανοήσεως του Άγγλικού και Αμερικανικού πολιτισμού, ως και της επιρράσεως αυτού εις τον σύγχρονον πολιτισμόν.

2. Δ: δ κ κ τ ε α β λ η.

1. Ανάγνωσις. Μελέτη βιβλίου ή βιβλιαρίων ποικίλου περιεχομένου και λεξιλογίου 2.000 περίπου λέξεων, εξ έν

500 λέξεις να είναι νέαι. Ήδηλωται είναι όπως μέρος του περιεχομένου άνταράσσεται εις γραμματοτεχνικάς εκδηλώσεις της Άγγλικής και Αμερικανικής ζωής.

2. Γραμματική συντάξις. Επαναλήψεις των διδαχθέντων και περαιτέρω άσκησις εις την παιδαγωγικήν φωνήν, τα άνωμαλα γράμματα, την χρήσιν των άπλοτων λέξεων, όπως και εις ειδικάς δυσκολίας και εις συνθετώτερα συντακτικά φαινόμενα.

3. Προφορική άσκήσις. Ομιλοποιείται όμιλαιοι από των μαθητών εις την τάξιν και συζητήσεις Άγγλίστι, όπως επίσης δραματοποιήσιν των αναγνωσθέντων ή άλλων γεγονότων διά των άσκησιν εις την προφορικήν χρήσιν της Άγγλικής γλώσσας.

Μεταξύ των συνηθετέρων θεμάτων προς συζήτησιν περιλαμβάνονται ή χώρα μας, αι διάφοραι χώραι, ή κοινωνική ζωή, τα έθιμα κ.λπ.

4. Γραπτική άσκήσις. Αΐται θα έχωσι την μορφήν συμπληρώσεως προτάσεων με κενά, μεταβολής του χρόνου των ρημάτων, μεταβολής των καταρτατικών προτάσεων εις άπορρηκτάς, εις έρωτηματικές ή θά έχωσι την μορφήν άπάντησεως εις έρωτήσεις.

5. Γενόσεις. Σύνταξις συνθέτων έπιστολών, μικράς περιγραφαι, άπόψεις και παράρρηται αναγνωσθέντων. Οι μαθηταί θα άπολογώσιν εις την κατ' όμιλον άνάγνωσιν βιβλιαρίου έν 50 τοποθέτων σελίδων και μέχρι τέλους του σχολικού έτους θα ύποβάλωσι περιλήψιν Άγγλίστι.

*Αρθρον 32.

Γερμανικά.

Διδακτέα ύλη: Η προδεδωμένη διά την Δ' τάξιν των έξατάξιον Γυναικείων (Ε.Δ. 5) 9.11.1935 ΦΕΚ 537), διδωμένης έμμέτρως εις την Άγωνιστικήν και τας Παιδικάς.

*Αρθρον 33.

Οικονομία, Ναυτιλία και παιδοκομία (διά τας μαθητέρας)

Διατροφή

Κατάλληλος διατροφή εις όλας τας ήλικίας και καταστάσεις (ένήλικου, γαλουχούσας, έρέσους, νηπίου, παιδός, έρφέου, ένήλικου, γέροντος).

Επίδειξις ύποδειγματικών δίσκων πλήρους γεύματος άνάλογων προς την εκάστοτε διδασκαλίαν και κριτική αυτών υπό των μαθητέρων. Ομοιότης διατροφή (μαθητικά συστήματα και παιδικά κατασκευήσεις).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΤΡΙΤΑΞΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ (ήμιαρτήσιον)

*Αρθρον 34.

ΟΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΤΑΞΕΩΣ

Μαθήματα

Όραι έδωρα: (εις διδ) λίσας

1. Θρησκευτική	2
2. Άρχαία Έλληνικά	6
3. Νέα Έλληνικά	3
4. Ιστορία	4
5. Άγγλικά	4
6. Μαθηματικά	3
7. Οικονομικά Μαθηματικά	2
8. Φυσικά	3
9. Γεωγραφία—Γεωλογία—Ορυκτολογία	1
10. Γερμανική	2
11. Λογιστική	4 1/2
12. Τεχνική των Συναλλαγών (Έμπορο-λογική)	2
13. Γενικά Άρχαία Δικαίω	1
14. Φορολογικόν Δίκαιον και Δημόσιον Λογιστικόν	1
15. Τεχνικά	1) 2
16. Στενογραφία	1
17. Δακτυλογραφία—Μηχανολογική	1

Σύνολον

39

"Άρθρον 35.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμά των διευθετούμενον κατ'ἐκτάσιν εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Οἰκονομικῶν Δυναμῶν καθορίζεται ὡς ἀκολουθῶν:

1. **Θρησκευτικά:** ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 29 τοῦ παρόντος Β. Δ.τος διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Δυναμῶν ἐνταύτου τύπου.

2. **Λογικά-Ελληνικά**

α) Ἀνάγνωσις συγγραμμάτων, καὶ Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐνός ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν καὶ ἐνός ἐκ τῶν Φιλικπηκῶν τοῦ Ἀριστοτέλους μεγάλου τέλους Δευκαίριου.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ σύνταξις τῶν ἐκτάστων ἀναγνωσκόμενων μερῶν ἐκτάστων λόγων πρὸς συνηγορίαν τῶν κυριωτέρων νοημάτων αὐτῶν.

Πραγματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς συνηγορίαν, ταξινομήσιν καὶ ἐκτίμησιν τούτων τῶν γενικῶν συνόψεων, καὶ ὅποια ἐπεκρίσιν ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀναπτύξιν τοῦ συμβουλευτικτοῦ εἴδους τοῦ ρητορικοῦ λόγου ὅσον καὶ τῶν εἰδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγνωσκόμενους λόγους πολιτικῶν, πολιτικῶν καὶ συνόψεων.

Κατὰ τὴν ἐκτετατὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐκτάστων ἀναγνωσκόμενων πρὸς καθαρωτέραν διαγνώσιν τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὅρους, τῶν μέσων τῆς ρητορικῆς ἐκφράσεως κλπ.

Ο Ἀναγνώστης ὡς ρήτορ. Ἡ ρητορεία ἐν Ἀθήναις.

β) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τῆς Α' καὶ Β' ἐπιστολῆς τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Φίλιππον καὶ πρὸς Ἀνακτορίαν.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ πραγματικὴ ἐξήγησις αὐτῶν.

γ) Ἀπὸ τῶν ἔργων τοῦ Φεβρυρίου ἀναγνώσις καὶ ἐρμηνεία καὶ ἐκλογὴν ἱστορικῶν μερῶν τοῦ Θουκυδίδου ἀποτελούντων ἐνείκη τμήματα (π.χ. Πλαταικὰ, Λαοδικὰ).

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκτάστων ἀναγνωσκόμενων. Ο Θουκυδίδης ὡς ἱστορικὸς συγγραφεύς. Γενικὴ τὴς σύνταξης τούτου πρὸς τὴν Ἡρόδοτον καὶ τὴν Ἰσχυρίαν. Συμπλήρωσις τῆς ἐνότητος τῆς ἱστοριογραφίας.

δ) Καθ' ἕνα τὸ ἑκὸς καὶ ἐπὶ μίαν ὅραν ἐδδομαδιαίως ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκίμου μεταφράσεως εὐρυτάτων περικειμένων ἐκ τοῦ Γραμματικτοῦ τοῦ Ἰσοκράτους, τοῦ Οἰωνομένου καὶ τῶν Περών καὶ Περσῶν καὶ Προσῶν τοῦ Σενωφώντος καὶ τῶν Σικελικῶν (ΣΤ' καὶ Ζ' εἶδη) τοῦ Θουκυδίδου, τῶν ἐνδιαμέσων μερῶν παρεχομένων ὑπὸ μορφῇ συντόμων ἡλικιωρῶν περιλήψεων.

Βαυτερεὰ ἐπεξεργασία τοῦ ἐκ δοκίμου μεταφράσεως διδασκόμενων μερῶν ὡς ἐν τῇ Α' τάξει τῶν τριταξίων Δυναμῶν ἐνταύτου τύπου. (Βλέπε ἀνωτέρω).

Β) Γλωσσικὴ διδασκαλία

α) Γραμματικὴ.

Ἐπὶ εὐκαίρῃ παρατηρούμενων ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Ἀττικοῦ περὶ τοῦ λόγου, ἐπισημαίνεται τῶν σχετικῶν μερῶν, μετ' ἀναλόγην ἐργασίῶν τῶν μαθητῶν ἐφαρμογῆς καὶ ἐμπειώσεως.

β) Συντακτικὴ.

Συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν κανόνων τοῦ ὁρχαίου λόγου καὶ ποικίλαι ἐφαρμογῆς τῶν μαθητῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐκτάστων ἐδδομαδιαίως ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει τῶν ἑξατάξιων κλαστικῶν Γυμνασίων.

3. **Νέα Ἑλληνικά:** ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 21 τοῦ παρόντος Β. Δ.τος διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Δυναμῶν ἐνταύτου τύπου προσαρμοζομένη πρὸς τὴν διευθετούμενον χρόνον διδασκαλίας.

4. **Ἱστορία:** ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 29 τοῦ παρόντος Β. Δ.τος διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Δυναμῶν ἐνταύτου τύπου, προσαρμοζομένη πρὸς τὴν διευθετούμενον χρόνον διδασκαλίας.

5. **Λογικά:** ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 31 τοῦ παρόντος Β. Δ.τος διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Δυναμῶν ἐνταύτου τύπου, προσαρμοζομένη πρὸς τὴν διευθετούμενον χρόνον διδασκαλίας.

6. **Μαθηματικά:**

Διδακτέα ὕλη:

Α'. Ἀ λ γ ε β ρ α: Ἐπίλυσις συστημάτων πρωτοβάθμιων ἰζηώσεων μετ' ἰσαριθμοῦ ἀγνωστούς καὶ σχετικὰ προβλήματα

διαφορητῆς. Πόλιν καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Παράστασις τῶν ριζῶν ὡς δυναμῶν. Δυναμὴ μετ' ὅσον διετικῶν ἀριθμῶν καὶ ἐνδότην ριζῶν ἀριθμῶν. Ὅρια μεταβλητῶν ποσοτήτων καὶ σχετικὰ θεωρήματα. Ἀποκρίσεις ἀριθμοῦ. Δυναμικὴ παράστασις αὐτῶν. Μιγαδικὸν ἀριθμὸν. Ἐπίλυσις δευτεροβάθμιου ἐξισώσεως μετ' ἑνὶ ἀγνωστῶν. Προβλήματα.

Β'. Γ ε ω μ ε τ ρ ί α: Σχετικὴ εὐθείας τῶν ὁρίων καὶ ἀποστάσεις ἀπὸ δύο δοθέντα σημεία αὐτῆς ἔχον δοθέντα λόγον. Π. διότρησις παραλλήλων εὐθειῶν τερματιστῶν δοθέντας εὐθείας. Εὐθείας παραλλήλων εὐθειῶν τερματιστῶν ὑπὸ συγχευμένων εὐθειῶν. Ὁρθολογὴ διαγώνιον διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου. Ὁμοιὰ τριγώνων καὶ πολυγώνων. Σχέσις μεταξὺ τῶν περιμέτρων δύο ὁμοίων πολυγώνων. Ἐμβαδὸν εὐδωγράμωτος σχήματος. Σχέσις μεταξὺ τῶν ἐμβαδῶν δύο ὁμοίων πολυγώνων. Ἐμβαδὸν κύκλου.

Γ'. Σ ὁ ν ο λ ο γ α: Ἐννοια τοῦ συνόλου καὶ καθοριστῶν τοῦ συνόλου. Ὑποσύνολα συνόλου. Τὸ κενὸ σύνολον. Βέβαια διαγνώσματα. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικὰ σύνολα. Ἐνωσις συνόλων. Τμήκ. συνόλων. Συμπλήρωμα συνόλου. Τὸ σύνολον τῶν ρητικῶν ἀριθμῶν. Τὸ μηδέν. Πληθύνσις ἀριθμῶς συνόλου. Σύνολον μετ' ἀπεριπεριμένον πλήθος στοιχείων. Σύνολον μετ' ἀπεπεριμένον πλήθος στοιχείων (ἀπερισπένδον). (Θὰ χρησιμοποιοῦνται τὰ σύμβολα τῶν: «ἐντάξει», «εἶναι ὑποσύνολον», «ἐνωσις», «αὐτὴ», «συμπερίσπενσις», «ισοδυναμικὰ μέν»).

7. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά:

Τὰ ἐκ τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς διδασκόμενα περὶ ἀπλοῦ τόκου πρὸς ἐπιτοκίαν ἐκπαιδεύσιν. Βαυτερεὰ ἐπεξεργασία τούτων ἐπὶ τοῦ εἴδους τῆς μερομίσθου τῶν σχετικῶν ἀνελείρων τύπων, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη, μῆνας ἢ ἡμέρας. Ἀντιστοιχίαι τύποι δι' ἐν ὅμοιαν τῶν εἰσαγερμένων ποσῶν. Ἐφαρμογαὶ δι' ἀπλῶν.

Περὶ τοκαρίσμου καὶ σταθεροῦ διακρέτου (ἔτος ἐμπορικῶν ἢ πολιτικῶν). Τύπος χρησίου τὴν τόκον συναγέρων τοῦ τοκαρίσμου καὶ σταθεροῦ διακρέτου. Διάφορα προβλήματα. Προβλήματα εὐρέσεως τόκου, ὅταν περισσοτέρα κεφάλαια τοκίζονται πρὸς τὴν αὐτὴν ἐπιτόκον εἰς διαφόρους χρόνους.

Διάφορα κινήσις πρὸς σύμπεσον ὑπολογιστῶν τοῦ τόκου ἐπὶ διαφόρων περιπτώσεων.

Ἐφαρμογαὶ τούτων κινήσεων εἰς τὴν μέθοδον τῶν ἀπλῶν μερῶν κεφαλαίου, τόκου, ἐπιτόκου).

Προβλήματα τόκου εἰς τὰ ὅποια εἶναι γνωστὸν τὸ ἀφύρημα τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ τόκου ἢ τὴν διαφοράν μεταξὺ τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ τόκου. Σχετικαὶ τύποι καὶ οἱ εἰς αὐτῶν πρακτικὸν κινήσις. Ἐφαρμογαὶ (Μαθηματὰ 12).

Μέσον ἐπιτόκον.

Περὶ προεξοφλήσεως γενικῶς. Πρώτου εἴδη. Μέλουσις εἴδη. Ὑπερτίσις ἢ προεξοφλήσις.

Πλήρης ἀνεγέρσις ἐπεξεργασίαν τοῦ θέματος ἐπὶ τῇ τάξει τῆς ἐξατάξις τῶν ἀντιστοιχῶν εἰς κάθε περίπτωσιν τύπων. Ἐφαρμογαὶ εἰς τὴν διὰ τῶν τύπων ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων.

Τὸ ἀνωτέρω θέμα ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι κατὰ τὴν προεξοφλήσιν θεωροῦνται καὶ διαφορά εἴδη.

Εὐθέως ὑπερτίσις ὑπερτίσις διὰ γραμμικῶν μεταγενεστέρως λήξεως τῆς λήξεως τῆς ὑποχρεώσεως. Τὸ ἀντιστοιχῶν προκειμένου περὶ εἰσπράξεως ἀπαιτήσεως. Σύνταξις ἐπὶ συνολογραφικῆς.

Αντικειμενικὴ γραμμικὴ διὰ δύο ἢ περισσοτέρων ἔλκων. Ἰσοδυναμικὰ. Ἀντιστοιχίαι τύποι.

Κενὴ λήξις γραμμικῶν. Σχετικὰ προβλήματα, ἀντιστοιχίαι τύποι εἰς διαφόρους περιπτώσεις.

Ἀλλοτρίωσις τοκιστοῦ λογαριθμῶν. Διάφοροι μέθοδοι. Ἐπεξεργασία τοῦ θέματος εἰς ἐκτίμησιν τῶν μεθόδων μετ' ἐπιτόκῃ 1. ἀντιστοιχίαι καὶ σταθερῶν ἢ ἀμελείων καὶ μεταβλητῶν, 2. καὶ ἀμελείων καὶ σταθερῶν ἢ καὶ ἀμελείων καὶ μεταβλητῶν.

8. Φυσικὰ: Φυσικὴ ὥρα 2. Χημικὰ (ὥρα 1): ἡ ὕλη ἐκτάστων τῶν κλάδων τούτων ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 26 τοῦ παρόντος Β. Δ.τος διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Δυναμῶν ἐνταύτου τύπου.

τὴν φόρτωσιν. Ἄριστος φόρτωσις, παλαιὰ φόρτωσις, φόρτωσις εἰς ὁρισμένον ἡμέραν, φόρτωσις ἐντὶς ὁρισμένης προθεσμίας, πρῶτον ἀποβλήτων, ὁρισμένον ἀποβλήτων, φόρτωσις ἐν πλοῖ, φόρτωσις ὑπὸ φόρτωσιν, φόρτωσις φορτωμένων, στ. Καθίστασις τύπου παραδόσεως. Ἐπὶ μεταφοράς διὰ διανομήσεως. Εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ πωλητοῦ. Εἰς τὸν σταθὸν φόρτωσεως. Ἐπὶ τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὸν σταθὸν φόρτωσεως. Ἐπὶ τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὸν σταθὸν προεργασίας. Εἰς τὸν σταθὸν προεργασίας. Εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἀγοραστοῦ. Ἐπὶ μεταφοράς διὰ διανομῆς. Εἰς τὴν προκύπτειν τοῦ λιμένος τῆς φόρτωσεως. Ἐπὶ τῆς φορηγῆς εἰς τὸν λιμένα φόρτωσεως SOTTO PALCO. F.O.B. C.I.F. ὅ. Ὅροι ἀναφερόμενοι εἰς τὸν χρόνον καὶ τὸν πρῶτον πληρωμῆς. Διανομὴν τῶν τοῖς μεταφορῶν. Διανομὴν τῶν ἐπὶ πιστώσει. ἢ Προσδιορισμὸς τιμῆς. ὅ. Αἰτία ἱππεύοντα τὰς τιμὰς. ὅ. Διατυπώσεως ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς. ἰα) Ἄριστος ἀγοραπωλητής. Ἐμμελὶς ἀγοραπωλητής. ἰβ) Ἀγοραπωλητής διὰ δημοπρασίας, Μεθοδικὸν καὶ πλειοδοτικὸν ἐκδόσει. ἀναγκαστικὸν. ἰγ) Ἐγγεγραφένος ἀγοραπωλητής. Ἐγγεγραφένος ἀποδεικνύοντα τὴν συνάφην τῆς ἀγοραπωλητικῆς, συμφωνητικὸν ἀγοραπωλητικῆς, ἐπιστολὴν παραγγελίας. Δελτίον παραγγελίας. Ἐγγεγραφένος ἐκδόμενος κατὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἀγοραπωλητικῆς. Ὑπολόγιον, μετρώμενον, τιμολόγιον, ἀποδείξις παραλαβῆς, δελτίον εισαγωγῆς — ἐξαγωγῆς, πιστοποιητικὸν προελεύσεως. Ἐγγεγραφένος ἐκδόμενος κατὰ τὴν διανομὴν τῆς ἀγοραπωλητικῆς. Ἀποδείξις πληρωμῆς. Πραγματικὸν εισπράξεως, ἐνταλμα πληρωμῆς. ὅ. Ἄλλα ἑμπορικὰ ἔγγραφα. (Χρεωστικὸν στοιχείον. Πιστωτικὸν στοιχείον. Δελτίον ἀποστολῆς. Ὑποδείγματα τούτων).

ΣΤ'. Ἀνταγωνισμός — ἀποτελέσματα ἀνταγωνιστοῦ. Θεμετις καὶ ἀδύναμις ἀνταγωνισμοῦ. Νομοθετικὰ μέτρα κατὰ τὸν ἀδύναμις ἀνταγωνισμοῦ.

Ζ'. Ἐμπορικὰ ἐπαγγελματικά. Κόρια καὶ βοηθητικὰ πρόσωπα τοῦ ἑμπορίου. Ἐξαρτημένα: Πολιτικὰ καὶ πλεονεκτήματα. Ἀνεξάρτητα: Παραγγελιαυτοῦ, μετρίτης, ἀντιπρόσωπος.

Η'. Πίστις, πίστωση. Ἡ πίστις εἰς τὸ ἑμπόριον. Πιστωτικὰ ὄργανα. Γραμματικὸν εἰς διαταγὴν. Συναλλαγματικὴ, ἐπικρατὴς στοιχεῖα τούτων. Ὅχι νομικὴ ἀπορία.

Θ'. Συγκριτικὸν — Μέτα συγκριτικῶν. Σχεματικὸν συγκριτικῶν. Μεταφορὰ διὰ διανομῆς — ὑποκατάστατον — πλείονος διανομῆς ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς.

Ι'. Ταχυδρομικὴ ἐπιστολὴ δέματα — δέματα ἐπιστολῆς.

ΙΑ'. Τηλεγραφικὰ, τηλεόρασις σηματικὴ τούτων.

ΙΒ'. Τηλεονικὰ. Σημῶς, σηματικὰ, ἀποδοτὴν, διακρίσις ἐμπορευμάτων ἀπὸ τηλεονικῆς ἀπόψεως — ἐμπορευμάτων, διακρίσις, εἰσαγωγῆς. Δικαιωμάτων ὑποκατάστατον, ἑξήγησις ἐμπορευμάτων. Ἐξαρτημένη. Ἀποκατάστατον. Δικαιωτικῆς — Μεταφορὰ — Τηλεονικὰ ἀντικατάστατον. Τηλεονικὴ στατιστικὴ.

ΙΓ'. Ἀνδρόμετρον. Ἐκδορὰς ὅσον. Ἐκδορὰς ὅσον.

13. Γενικά Ἀρχαὶ Δικαίου:

α'. Ὅρισις — διακρίσις (Ἀφῶσις) — Ὑποκατάστατον.

β'. Ἀπὸ τὸν Δίκαιον. Ὅρισις. Πηγάς Νόμου — Ἔθνος.

γ'. Κατάγγις καὶ νόμος δικαίου.

δ'. Σωρὴ νόμου.

ε'. Εἰς τὸν καὶ νόμος δικαίου — ἐμμελὶς καὶ νόμος δικαίου.

στ'. Δικαιώματα. Ὅρισις. Εἰς τὸν δικαιοῦται. πραγματικὰ προσωπικὰ. Εἰς τὸν προσωπικῶν, δικαιοῦται, εἰς τὸν δικαιοῦται δικαιοῦται. Διάρκεια δικαιοῦται. Κῆρις — ἀλλοίωσις, ἀλλοίωσις δικαιοῦται.

ζ'. Ἀἰσις — ὁρισις — διακρίσις — ἀφῶσις — ἐνταυρις.

η'. Περὶ προσώπων. Φυσικὰ πρόσωπα. Ἀρχὴ καὶ φυσικὰ πρόσωπα, διατάξεις ἀναγκαστικὰς τῆς ὥσης καὶ γεννήσεως τοῦ ἐμβρύου. Διατάξεις καὶ δὲ ἡ μελλομένης ἀφῶσις ὡς γεννήσεως καὶ ὅσον ἀφῶσις τὸν ἐπὶ τὸν αὐτὸν. Τίσις τοῦ φυσικοῦ προσώπου — ὁρισις ἀφῶσις.

θ'. Διακρίσις ἀναφερόμενη εἰς τὰ πρόσωπα καὶ Ὑποκατάστατον. ββ) Διακρίσις ἀναφερόμενη, ἢ κατὰ τὴν εἰς τὸν ἀφῶσις, εἰ ὡς πρὸς τὸ ὅλον, εἰ ὡς πρὸς τὴν τιμὴν, γγ) ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὴν, ἢ ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν, δδ) ὡς πρὸς τὴν ὄψιν, εε) δικαιοῦται ἐπὶ προσωπικότητος, ια) τὸ ὅλον καὶ τὸ ἐπὶ αὐτοῦ δικαιοῦται. ββ) συγγένεια, γγ) διακρίσις.

ι'. Νομικὰ πρόσωπα — Ὅρισις — Διακρίσις. Βούλησις τοῦ Νομικοῦ προσώπου. Σωματικὸν — Πῶς — Ἐθνικὸν — Ἐπικρατὴς.

ια'. Περὶ πραγματικῶν — διακρίσις τούτων.

ιβ'. Περὶ νομικῶν προσώπων.

ιγ'. Δικαιοπραγία. Εἰς τὴν δικαιοπραγίαν, περιεχόμενον δικαιοπραγίαν.

ιδ'. Προκαταβόλες δικαιοπραγίας. α) Ἰκανότης πρὸς τὸ πράττειν. (πρόσωπα, ἀποδοτὴς ἰκανῶν — πρόσωπα ἀνίκανα, πρόσωπα περιορισμένης ἰκανότητος). β) Βούλησις πρὸς τὸ δικαιοπραγεῖν. γ) Ἀφῶσις τῆς βούλησεως. δ) Συμφωνία δηλώσεως καὶ βούλησεως (πᾶσις — ὁρισις). ε) Ἀναγνώρισις τοῦ περιεχόμενου τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ νόμου.

ιε'. Ἀφῶσις, εἰς τὴν ἀφῶσις — ἐπὶ τὴν ἀφῶσις.

ισ'. Προδοσία.

ις'. Ὅροι ἢ τῶν.

14. Φορολογικὸν Δίκαιον καὶ Δημόσιον Λογιστικόν.

Α'. Σημῶς καὶ ἐπὶ τῶν καὶ φορολογικῶν στοιχείων.

Β'. Ὑποδοτὴ εἰς τὴν ἀφῶσις βελτίων καὶ στοιχείων.

Γ'. Βελτίων καὶ στοιχείων ὑποδοτῶν πρώτης, δεύτερης, τρίτης καὶ τετάρτης κατηγορίας.

Δ'. Βελτίων ἀποδοτῆς — βελτίων παραγωγῆς προϊόντων. Καταχωρίσις συναλλαγματικῶν — καταχωρίσις ἐπιστολῶν.

Ε'. Ἀποδοτικὰ ὅσον τῆς ἐπιμελήσεως.

ΣΤ'. Θεωρητικὴ καὶ χαρακτηριστικὴ βελτίων.

Ζ'. Χρόνος ἐπιμελήσεως βελτίων.

Η'. Ἀναγνώρις περιουσίας ἐπιμελήσεως — ἀποδοτῆς στοιχείων περιουσίας — Ὑποδοτῆς ἐπιμελήσεως.

Θ'. Τιμολόγιον γενικῆς ἀφῶσις γεννήσεως κλπ. προϊόντων.

Ι'. Τιμολόγιον γενικῆς πωλήσεως ἀφῶσις.

ΙΑ'. Τιμολόγιον πωλήσεως ἀφῶσις.

ΙΒ'. Δελτία ἀποδοτῆς ἀφῶσις εἰς τρίτους.

ΙΓ'. Φορητικὴ.

ΙΔ'. Δελτία καὶ φημερίαις, μεταφορῶν ἀφῶσις δι' αὐτοῦ καὶ ὁρισις χρήσεως.

ΙΕ'. Ἀφῶσις στοιχείων.

ΙΣΤ'. Βελτίων καὶ στοιχείων ἀφῶσις ἐπιμελήσεως.

ΙΖ'. Διακρίσις βελτίων καὶ στοιχείων.

ΙΗ'. Κανονικὴ ἐπιστολὴ ἀφῶσις βελτίων.

ΙΘ'. Ὑποδοτῆς στοιχείων διὰ τὸν τιμολόγιον καὶ διακρίσις.

Κ'. Ὑποδοτῆς στοιχείων διὰ τὴν ἐπιμελήσεως ἐπὶ πωλήσεως, ἢ ἀφῶσις ἢ κατὰ τὴν κλπ. διὰ ὁρισις τούτων.

ΚΑ'. Ὑποδοτῆς φορητικῶν καὶ φημερίαις καὶ ὁρισις.

ΚΒ'. Ὑποδοτῆς διακρίσεως ἐπιστολῆς ἀφῶσις.

ΚΓ'. Ὑποδοτῆς καταστάσεων κλπ. διὰ τὴν ἀφῶσις τρίτων.

ΚΔ'. Ὑποδοτῆς καταστάσεων διὰ προσέλευσιν ἀφῶσις.

ΚΕ'. Ἀφῶσις ἀφῶσις ἀφῶσις διὰ τὴν ἀφῶσις τῶν στοιχείων.

ΚΣΤ'. Δικαιοῦται ἀφῶσις ἀφῶσις.

ΚΖ'. Κυρώσεις.

15. Τεχνικά. (Α' τετρακλίον 1 ώρα έδωδακζιτίας). Γραμμογραφία· Επικοποποιία· Καλλιγραφία.

16. Στενογραφία.

Συστηματική διδασκαλία της στενογραφίας γραμμάτων, μεμονομένων ή συμπλεγμάτων τούτων, λέξεων και φράσεων. Εμπέδωση των εκάστοτε διδασκομένων δι' άσκήσεων προσφώνων, επεξεργαζομένων υπό των μαθητών εν τω σχολείω και κατ' οίκον.

Ασκήσεις εις στενογράφειν περικοπών έξ έγγραφων ή έπιστολών του έμπορίου.

17. Δακτυλογραφία—Μηχανολογιστική.

α) Πλήρης και πρακτική σπουδή του χειρισμού των εν τω σχολείω χρησιμοποιούμενων γραφομηχανών.

Ασκήσεις δεξιότητος των δακτύλων. Σπουδή του άλφαβήτου (άπλου ή διπλου). Απόστασις των τετρών, περιθώρια, κίνησης της ταινίας κλπ. Διορθώσεις. Γραφή φράσεων έμπορικού χαρακτήρος και συντόμων έπιστολών ή έγγραφων.

β) Ανάπτυξις άλλη και συστηματική των άρχων, εις τάς όποις στηρίζεται ή λειτουργία πολυγραφικών μηχανών, των συνθέστων εν τω έμπορίω συστημάτων. Πρακτικά άσκήσεις εις την χρησιμοποίησιν πολυγράφων.

γ) Τεχνική γνώσεις επί του χειρισμού άθροιστικών και εν γένει λογιστικών μηχανών. Έγγραφα εις πολλαπλά αντίτυπα—σκόπος και χρησιμοποίησις αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Τριτάξιον Ναυτικῶν Λυκείων

"Αρθρον 36.

Όρολόγιον Πρόγραμμα Α' τάξεως

Μαθήματα

Όροι έξωμ. διδ/λίας

1. Θρησκευτικά	2
2. Αρχαία Έλληνικά	7
3. Νέα Έλληνικά	3
4. Ιστορία	5
5. Μαθηματικά	2
6. Φυσικά	4
7. Γυμναστική	3
8. Αγγλικά	3
9. Γεωγραφία	2
10. Ιστορία Έμπορικού Ναυτικού	1
11. Τεχνικά	1
12. Στοιχεία Ναυτιλίας και Ναυτικής Τέχνης	3

Σύνολον

38

"Αρθρον 37.

Το άναλυτικόν πρόγραμμα των διδασκομένων μαθημάτων εις την Α' τάξιν των τριταξίων Ναυτικῶν Λυκείων καθορίζεται ως ακολούθως:

1. Θρησκευτικά: Η ύλη ή προβλεπόμενη υπό του άρθρου 22 του παρόντος Β.Δ. διά την Α' Τάξιν των τριταξίων Λυκείων ενείσι τύπου.

2. Αρχαία Έλληνικά.

α) Ανάγνωσις συγγραμμάτων: α) Ανάγνωσις και έρμηνεία ενός εκ των (Οινυδίου και) ενός εκ των Φιλιππικών του Δημοσθένους μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

Λογική επεξεργασία και συντάξις των εκάστοτε άναγνωσκόμενων μερών εκάστου λόγου προς συνταγήν των κυριωτάτων νοημάτων αὐτοῦ.

Πράγματι επεξεργασία αὐτῶν προς συναγωγήν, ταξινόμησιν και έκτίμησιν τῶν γενικῶν συνθηκῶν. α) όποιαι προεκάλεσαν εν Έλλάδι την γένεσιν και ανάπτυξιν του συμβουλευτικού είδους του ρητορικού λόγου, όσον και των ειδικῶν και σχετικῶν προς τούς άναγνωσκόμενους λόγους πολιτευτικῶν, πολιτικῶν κλπ. συνθηκῶν.

Καταβιβαστική επεξεργασία των εκάστοτε, άναγνωσκόμενων προς καθαρότητα διαχερῶν των ειδῶν του ρητορικού λόγου, των καρῶν μερῶν του ρητορικού λόγου, των ειδῶν του ρητορικού όρους, των μέσων της ρητορικής έκφρασεως κλπ.

Ό Δημοσθένης ως ρήτορ. Η ρητορεία εν Αθήναις.

β) Ανάγνωσις και έρμηνεία της Α' και Β' έπιστολῆς του Ίσοκράτους προς Φίλιππον, και κατ' Ίσωναίον.

Λογική επεξεργασία και πραγματική έκτίμησις αὐτῶν.

γ) Από των άρχων του Φαέδρου εις ανάγνωσιν και έρμηνεία κατ' έκλογήν ιστορικῶν μερῶν του Θουκυδίδου άπολόντων έναιτι σύνολα (λ.χ. Πλαταικά, Λεστιάκ. κ. ά.).

Λογική και πραγματική επεξεργασία των εκάστοτε άναγνωσκόμενων.

Ό Θουκυδίδης ως ιστορικός συγγραφεύς. Γενική τις σύγκρισις τούτου προς τον Ηρόδοτον και τον Ξενοφώντα. Συμπληρωσις της έννοιος της Ιστοριογραφίας.

δ) Από των άρχων του έτους μέχρι τέλους Ίσωναίου άναγνωσις και έρμηνεία εκ δοκίμου μεταφράσεως 3—4 ρηθῶν της Όμήρου Όδυσσεΐας (κατ' έκλογήν εκ των α. ε. γ. ι. κ. λ. μ. και ν). των ένδεικτικῶν και ύπολειπτων παρεργόμενων ύπὸ μορφήν συντόμων "λατρῶν περιλήψεων (1 ώρα έδωδακζιτίας). Από του Ίσωναίου μέχρι τέλους του έτους άναγνωσις και έρμηνεία εκ δοκίμου μεταφράσεως των Σικελικῶν (Βιβλ. ΣΤ' και Ζ') του Θουκυδίδου.

Βαθύτερα επεξεργασία των εκ δοκίμου μεταφράσεως διδασκομένων καμμένων ός εν τη Α' τάξει των τριταξίων Λυκείων ενείσι τύπου (δλ. άνωτέρω).

Β) Γλωσσική διδασκαλία. α) Γραμματική: Έμ' ευκαιρία παρατροπόμενων έλλείψεων των μαθητῶν εις την Γραμματικήν του Αττικού πεζού λόγου επανεξέτασις των σχετικῶν μερῶν μετ' άνακρίων έρρασιῶν των μαθητῶν έρρασιῶν κατ' έμπειρώσεως. β) Συντακτικόν: Συμπληρωματική εξέτασις των κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων του άρχαίου λόγου κατ' ποικίλην έργασίαν των μαθητῶν προς έρρασιῶν των εκάστοτε εξεταζόμενων, ός εν τη Γ' τάξει των εξεταζέων Γυμνασίων.

3. Νέα Έλληνικά: ή ύλη ή προβλεπόμενη υπό του άρθρου 24 του παρόντος Β.Δ. διά την Α' τάξιν των τριταξίων Λυκείων ενείσι τύπου προταρμεζομένη προς τὸν διτιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

4. Ιστορία: ή ύλη ή προβλεπόμενη υπό του άρθρου 29 του παρόντος Β.Δ. διά την Α' τάξιν των τριταξίων Λυκείων ενείσι τύπου, προταρμεζομένη προς τὸν διτιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

5. Μαθηματικά: Η ύλη ή προβλεπόμενη υπό του άρθρου 25 του παρόντος Β.Δ. διά την Α' τάξιν των τριταξίων Λυκείων ενείσι τύπου.

6. Φυσικά: ή ύλη ή προβλεπόμενη υπό του άνωτέρω άρθρου 26 του παρόντος Β.Δ. διά την Α' τάξιν των τριταξίων Λυκείων ενείσι τύπου.

7. Γυμναστική: ή ύλη ή προβλεπόμενη διά την Α' τάξιν των εξεταζέων κλασικῶν Γυμνασίων. (Βλ. Β.Δ. 519,11,35 ΦΕΚ 537).

Επί πλέον οι μαθηταί διδάσκονται και άσκούνται ιδιαίτερος εις την κολλήθειαν, την κολληλατίαν και την ιστοριογραφίαν δια τας όποιας επιτίθενται εν ήμισυ τὸν υπό τὸν όρολογιον προγραμμάτως προβλεπόμενον όρον.

8. Αγγλικά: ή ύλη ή προβλεπόμενη υπό του άρθρου 31 του παρόντος Β.Δ. διά την Α' τάξιν των τριταξίων Λυκείων ενείσι τύπου.

Βιαιότερα ερποντίς δέον νά καταβάλλεται διά την εκμάδην των ναυτικῶν έμπορικῶν και τεχνικῶν όρων χρησιμοποιομένων προς τούτο καταλλήλων καμμένων ός και χαρατῶν τῶν Αγγλικῶν Ναυταρχείου προς εκμάδην των συμβόλων όρων της και της συντήσεως αὐτῶν.

9. Γεωγραφία:

Η έξέταξις της γεωγραφικῆς καταστάσεως της έποικίας της γῆς εκ της ελάσεως της ως ούρανίου σώματος κατ' εκ των τρέψεων της προς τὰ λοιπά ούράνια σώματα, και εκ των ήλιον και την σελήνην. Η γῆ ως ούράνιον σῶμα. Η σχημάτις της. Μέγεθος της γῆς (περίμετρος και διάμετρος). Η κίνησις της γῆς περί τον ήλιον άξονα (γῆνιος έξω, γῆ νοσ. ήμερα, νύξ). Γεωγραφικῶν μήκος και πλάτος. Η γῆ εν τάς σχέσεσιν αὐτῆς προς τὰ λοιπά ούράνια σώματα, ήλιον κατ' εκ των ήλιον και την σελήνην. Μέγεθος του ήλιου εν γῆνι προς τὸ της γῆς. Απόστασις αὐτῆς. Κίνησις της γῆς κατ'

τὸν ἥλιον. Μερρὴ τῆς προχρᾶς τῆς γῆς. Διεδόντες τοῦ ἀέρος τῆς. Τροπικὴ καὶ πολικὴ κύκλοι. Ζώνη τῆς γῆς. Ὁρεῖς τοῦ ἔτους. Π. τελεχῆ. Τὸ μέγεθος τῆς. ἡ ἀπόστασις τῆς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ αἱ κινήσεις τῆς. Αἱ φάσεις τῆς. Χρόνος τῶν κινήσεων. Ἀνωτέρω καὶ πληκτικαί. Εὐλαϊαὶς ἥλιος καὶ τελεχῆς. Ἡμερολόγιον καὶ μέτροις τοῦ χρόνου. Μετεωρολογικὰς χρόνους.

Ὁκεανὸς. Θάλασσα. πέλαγος. κόλπος. ὄρμος. λιμὴν. μυχός. στενὸν. διώρυξ. πορθῶς. ὄρμος. ἐκβολὴς (ἐκβολαί). Μετρώμενος καὶ Ἀδριατικὴ—Εὐβοίαν πόντος. Οἰκονομικὴ ἐξέτασις τῶν περιβαλλόντων ἐπὶ αὐτῶν χωρῶν (παράγωγη, τυκτικὸς πλοῦτος, εἰσαγωγαί, ἐξαγωγαί, συγκοινωνία, νόμισμα). Κόρησι καμένης τῶν χωρῶν τούτων καὶ ἐμπορευματολογικὴ κίνησις αὐτῶν. Πλοῖτοι ποταμοί. Λιμένας ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιτακτικῶν πλοίων εἰς τὴν Μεσίτην καὶ αἰτία ἀναδείξεως αὐτῶν.

Εἰδικωτέρα ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. τῶν λιμένων καὶ τῶν νήσων τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Βαθρὴ ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων τοιῶν τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἔμπορίου καὶ παράγοντες ἐπιδρώντες ἐπὶ τῆς σημερινῆς θέσεως αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους. Ἐπίδρασις τῆς μετεωρολογίας τοῦ ἰσθμοῦ καὶ ὁπερκαίρας τῆς χώρας ἐπὶ τῆς ὀργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ναυτικοῦ πνεύματος τῶν Ἑλλήνων.

10. Ἱστορία Ἑμπορευτικοῦ Ναυτικοῦ.

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ ἀπόκτησις περὶ τοῦ μαθήτου μίαν συνοπτικὴν ἀλλὰ ἐκπονητικὴν εἰκόνα τῆς ἐξέλιξεως τοῦ ἑμπορίου πλοῦτος ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι καὶ τῆς σημερινῆς ἐπέξεως τῶν διαφόρων χωρῶν εἰς τὰ θαλάσσια ἔργα.

Διὰ τούτου, μετὰ τῶν θεμάτων τῆς διδασκαλίας ὅλης, δεῖ εἶναι καὶ τὰ θέματα τῆς σημερινῆς συγγραφέως τῆς διδασκῆς ἐμπορευτικῆς ναυτικῆς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς καὶ κατὰ σημεῖας, τῆς ἐνεστέρας ὀργάνωσιν τῶν διεθνῶν θαλασσιῶν μεταφορῶν κατὰ τοιαύτῃς ὁργανωτικότητος, τῶν χαρακτηριστικῶν στοιχείων ἐκείτης κατηχίας ἐλευθέρων φορητῶν, πλοίων γραμμῶν, διεκπεμπησίων κλπ., ἐν συνάρτησι πέντε πρὸς τὴν ἐνεστέρας ὀργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑμπορευτικῆς Ναυτικῆς.

Ἑνδεκατικὸς διὰ τὴν Α' τάξιν. Ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τοῦ μεταίωνα.

11. Τεχνολογία.

1. Ἱστογραφία.

α) Συναδὶ ἐν τοῦ φυσικοῦ συνθεσώτερας.

β) Διδακτικὴ Ἱστογραφία: διδακτικὰ σχέδια ἀρχαία, βυζαντινὰ καὶ νεότερα.

γ) Ἐπὶ τῇ ἐξέτι εἰδικῶν εἰκότων Ἱστογραφίαις μυθιστοίων τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας.

2. Ἀντὶ τῆς μετεωρολογίας αἱ μαθηταὶ ἀποκρίνται εἰς τὴν ἀποκρίτην εἰδικῶν διεκπεμπῶν ἀναμετρώμενων εἰς τὰ πρακτικὰ ἔργα. διδασκόμενοι πρὸς τούτο τὴν ἡμέραν τοῦ ὑπὸ τοῦ ὁριζήσαντος προσημασμένον πρὸβλεπόμενον χρόνον διδασκαλίας.

12. Στοιχεῖα Ναυτικῆς καὶ Ναυτικῆς Τέχνης.

Γεωγραφικὸ ὅρισι καὶ συντεταγμέναι — Διαφορὰ μήκους — πλάτους. Βορρᾶς ἀλφειῶς — Ἀπόκλιμα μαγνητικῆς δελάνης — Μαγνητικὴς Βορρᾶς — Μεταβολὴ τῆς ἀποκλίσεως — Πυξὶς μαγνητικῆς — Βορρᾶς πυξίδος — Π. κ. κ. — Παράλληλη — Ἀνεμολόγιον καὶ διατάξεις αὐτοῦ — Πλευσίς — Διόρυξις πλεύσαν — Ναυτικὸν μίλιον — Κόρυς — Δίρημα — Ἀρμελλομετρον — Εἶδη ὁρημασίων (Γενικά). Στροβιλομετρον — Εἶδη πλοῦ — Γενικά περὶ ὁρηδοξίας — ἡθοδρομίας — Ἀπὸ τῆς σύγκρισις αὐτῶν — Εὐδὸ καὶ ἀντίστροφον ἡθοδρομικῶν προβλήματα (Γενικά).

Κανὼν — Διὰ τῆς — Διαπράξις — Μετεωρολογικὸν — Διόπτρα πρισματικῆ, ἀκροβυτικῆ καὶ κοινῇ διόπτρ. — Πυξὶς (περιγραφή καὶ χρησιμότης) — Διόπτρις — Ναυτικὸι χάρται — Εἶδη αὐτῶν (Γενικά). Μετακοιτικὸς

χάρτης — Ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων σφραγίζονται — Κλίμακες καὶ μονάδες μέτρων καὶ πλάτους — Σημεῖα καὶ ἐπισημάνσεις ἐπὶ τοῦ χάρτου — Ἰσοβαθεῖς — Φάροι καὶ χαρακτηριστικὰ τῶν — Ἀνὰ τῶν χάρτων — Ἀνὰ τῶν χάρτων ἐπὶ τοῦ χάρτου — Χρησιμοποιεῖται τοῦ χάρτου εἰς τὴν ναυτικήν. Καθοριστὶς συντεταγμένων σημείων τῶν καὶ τοποθεσίας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου — Χάρτης Πορείας ἐπὶ τοῦ χάρτου μετὰ διόρθωσιν αὐτῆς. Καθοριστὶς τῆς πλεύσεως διὰ πλοῦν μεταξὺ δύο σημείων ἐπὶ τοῦ χάρτου — Μέτρηση ἀποστάσεων — Προβλεπόμενῆς τῆς διαδρομῆς πλεύσεως καὶ μήκους μεταξὺ δύο σημείων — Εὐκλείδης ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν ἡθοδρομικῶν προβλημάτων — Ρεύμα — Ἐπιστολή — Προβλεπόμενῆς τῆς ἐκπτώσεως πλοῦ ὑπὸ ρεύμα (Γενικά) — Ναυτικὰ εἰδικὰ (Φαροδοξίας, Πλοηγός, Ἀγγελία τοῖς Ναυτοκλήμασι κλπ.) καὶ χρησιμοποιεῖται αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ ΤΕΤΡΑΤΕΡΩΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΩΝ ΔΕΚΕΙΩΝ

(Ἑνίκου τύπου)

Ἄρθρον 38.

ΠΡΟΛΟΓΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΤΑΞΕΩΣ

Μαθήματα	ὥραι διδασκαλίας διδλίας
1. Θεμελιώδεις	2
2. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία	6
3. Νέα Ἑλληνικὴ (Νέα Ἑλληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία)	3
4. Σύνθ. Γλώσσα (Ἀρχαία ἢ Ἑλληνική)	3
5. Γενικὴ Ἱστορία καὶ Ἱστορία Πολιτείας	2
6. Μαθηματικά	2
7. Φυσικὴ Ἐπιστήμη	3
8. Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος καὶ Δικαίου	1
9. Γενική	1
10. Γραμματική	1
Σύνολον	24

Ἄρθρον 39.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκόμενων μαθημάτων εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν τετρατερίων Νυκτερινῶν Δεκεῖων (Ἑνίκου τύπου) καθορίζεται ὡς ἀκολουθεῖ:

1. Θεμελιώδεις: Ἡ ὅλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 22 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν νυκτερινῶν Δεκεῖων ἐνίκου τύπου.

2. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία:

Α'. Ἀνάρωσις συγγραμμάτων: α) Ἀνάρωσις καὶ ἐρμηνεία ἐντὶ ἐν τῶν ὁλοκληθῶν καὶ ἐντὶ ἐν τῶν Φιλοπικῶν τοῦ Δημοσθένους μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

Β. Ἀρχαία ἐπιγραφαὶ καὶ σύνταξις τῶν ἐκείσεως ἀναγνωστικῶν μερῶν ἐκείσεως λόγων πρὸς συνάφην τῶν κυριωτέρων νοημάτων αὐτοῦ.

Γ. Ἀρχαία ἐπιγραφαὶ αὐτῶν πρὸς συνάφην, ταχυνόμεναι καὶ ἐκτεταταὶ τῶν τῶν αὐτῶν συνόλων αἱ ὁποῖαι προκρίνται ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀναπτύξιν τοῦ συμβολικτικοῦ εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου ἐν καὶ τῶν εἰδικῶν καὶ χημικῶν πρὸς τοὺς ἀναγνωστικῶν λόγων πλεονασμῶν, ποικιλιῶν κ. κ. συνόλων.

Κατασκευαὶ ἐπιγραφαὶ τῶν ἐκείσεως ἀναγνωστικῶν πρὸς καθαρῶτερον διαγερῆν τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὅρου, τῶν μέτρων τῆς ρητορικῆς ἐκπαιδεύσεως κλπ.

Ο. Δημοσθένης ὡς ῥήτωρ. Ρ. ρητορεία ἐν Ἀθήναις.

3. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἱστορικῶν ἀντικειμένου καὶ ἐρμηνείας κατ' ἐλάνθην ἱστορικῶν μερῶν τοῦ ὁλοκληθῶς ἀποκρίντων ἐντὶ τμήματα (λ.χ. Πλατωνικά, Ἀριστοτικά).

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Φερόμενου ἀντικειμένου καὶ ἐρμηνείας ἐν

δοκίμια μεταφράσεως τῶν Σικελικῶν (Σ' Γ' καὶ Ζ' διελ.) τοῦ Θουκυδίδου (1 ὥρα ἐβδομαδιαίως).

Λογική καὶ πραγματική ἐπεξεργασία τῶν ἐκδόσεων ἀναγνωστικῶν. Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἱστορικός συγγραφεὺς. Γενική τῆς σύγκρισης τούτου πρὸς τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν Ξενοφῶντα. Συμπλήρωσις τῆς ἐννοιᾶς τῆς ιστοριογραφίας.

Β'. Γλωσσική διδασκαλία: α) Γραμματική. Β' ἐνδεικτικὰ παραθετομένον ἐλλειψῶν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Ἀττικῶ περὶ λόγου ἐπιπελάσεως τῶν σχετικῶν μαρῶν μετ' ἀνάλωτον ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν ἐφαρμογῆς καὶ ἐμπειρίας. β) Συντακτικόν. Συμπληρωματικὴ ἐξέταση τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν κανονισμῶν τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ περικλή, ἐργασίαι τῶν μαθητῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐκδόσεων ἐξεταζομένων, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει τῶν ἐξεταζομένων κλασσικῶν Γυμνασίων.

Σημ. Βαθυτέρη ἐπεξεργασία τῶν ἐκ δοκίμια μεταφράσεως διδακτικῶν κατεμένων ὡς ἐν τῇ Α' τάξει τῶν ἡμερησίων Λυκείων (ἐλ. ἀνωτέρω).

3. Νέα Ἑλληνικά (Νέα Ἑλληνική Γλώσσα καὶ Γραμματική): Ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ παρόντος Β. Δ. τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαυτοῦ τύπου προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατεθέντον χρόνον διδασκαλίας.

4. Γαλλικά: — Ἀγγλικά: Ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρωθεν ἀρθρῶν 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαυτοῦ τύπου, προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατεθέντον χρόνον διδασκαλίας.

5. Γενική ἱστορία καὶ ἱστορία Πολιτισμοῦ.

ἱστορία τῶν μέσων χρόνων ἀπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου μέχρι καὶ τῆς ἡγῆς Σταυροφορίας εὐρύτερον ἐκτεθεμένη τῆς ἱστορίας μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν σταυροφόρων.

6. Μαθηματικά:

α) Ἀλγεβρα. Σύντομος ἐπανάληψις καὶ συμπλήρωσις τῆς προβλεπόμενης διὰ τὴν τρίτην τάξιν τῶν ἐξεταζομένων Γυμνασίων διδακτικῆς ὕλης. Ἐπιλύσεις συστημάτων πρωτοβάθμιων ἐξισώσεων μὲ ἰσοδύναμους ἀγνωστούς. Ρίζαι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Παράστασις τῶν ριζῶν ὡς ὀνόματων. Δυνάμεις μὲ ὁδὸν ὁριστῶν ἀριθμῶν καὶ ἐκθέτην ρητῶν ἀριθμῶν. Ἀσύμμετροι ἀριθμοί, δεκαδικὴ παράστασις αὐτῶν. Μηγαδικὸ ἀριθμὸς. Ἐπιλύσεις δευτεροβάθμιων ἐξισώσεων μὲ ἓνα ἀγνωστὸν. Προβλήματα.

β) Γεωμετρία (Ἀπὸ τὴν Ἐπιπεδομετρίαν). Σύντομος ἐπανάληψις καὶ συμπλήρωσις τῆς προβλεπόμενης διὰ τὴν τρίτην τάξιν τῶν ἐξεταζομένων γυμνασίων διδακτικῆς ὕλης. Ἐμβαδὸν εὐθύγραμμου σχήματος. Τὸ Πυθαγόρειον θεώρημα καὶ αἱ ἐπεκτατικαὶ αὐτοῦ. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν τετραγώνου δοθέντος εὐθείας. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν τετραγώνων ὑπὸ συγκλινούσων εὐθειῶν (διερχομένων διὰ τῆς αὐτῆς σημείου). Ὅμοια τρίγωνα καὶ πολύγωνα. Σχέσις μεταξὺ τῶν περιμέτρων καὶ σχέσις μεταξὺ τῶν ἐμβαδῶν δύο ὁμοίων πολύγωνων.

γ) Σύνολα. α) Ἐννοια τοῦ συνόλου καὶ καθορισμὸς τοῦ συνόλου. Ὑποσύνολα συνόλου. Τὸ κενὸν σύνολον. Βέβαια διαγράμματα. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικὰ σύνολα. Ἐννοια συνόλου. Τμήν συνόλου. Συμπλήρωμα συνόλου. Τὸ σύνολον τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν. Τὸ μηδέν. Πηληϊκὸς ἀριθμὸς συνόλου. Σύνολον μὲ πεπερασμένον πλῆθος στοιχείων. Σύνολον μὲ μὴ πεπερασμένον πλῆθος στοιχείων (ἀπειροσύνολον). (Θὰ χρησιμοποιοῦνται τὰ σύμβολα τῶν: «ἀριθμὸς», «εἶναι ὑποσύνολον», «έννοια», «τοῦ», «συμπεριέχει», «ἐκτείνεται μὲν»).

7. Φυσικὰ Ἐπιστήμη:

α) Φυσικὴ (ὥρα 2). β) Ἀνθρωπολογία (Α' τετράμηνον, ὥρα 1). γ) Στοιχεῖα Γεωλογίας καὶ Ὀρυκτολογίας (Β' τετράμηνον, ὥρα 1): Ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαυτοῦ τύπου.

8. Στοιχεῖα Δημοκρατικῆς Πολιτεύσεως καὶ Δικαίου: Ἡ ὕλη τῶν ἐξ (β') πρώτων κεφαλαίων (Τὸ Κράτος καὶ ἡ καταγωγή του — Τὸ Πολίτευμα — Ἡ Πολιτικὴ Δημοκρατία — Α' ἀτομικὴ ἐλευθερία — Ἡ Κοινωνικὴ Δημοκρατία — Ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία, ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ παρόντος Β. Δ. τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαυτοῦ τύπου.

9. Ὑγιεινὴ: ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 27 τοῦ παρόντος Β. Δ. τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαυτοῦ τύπου.

10. Γυμναστική: ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ παρόντος Β. Δ. τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαυτοῦ τύπου, προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατεθέντον χρόνον διδασκαλίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΟΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΥΤΕΡΙΟΝ

Ἄρθρον 40.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΤΑΞΕΩΣ

	Ὑπομ. ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας
Μ α β γ δ ε ς ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ ς	
1. Θρησκευτικά	2
2. Αρχαία Ἑλληνικά	5
3. Νέα Ἑλληνικά	2
4. Ἱστορία	1
5. Ἀγγλικά	2
6. Μαθηματικά	2
7. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά	1
8. Φυσικά	2
9. Γεωγραφία, Γεωλογία καὶ Ὀρυκτολογία	1
10. Γυμναστική	1
11. Λογιστική	3
12. Τεχνικὴ Συλλογισμῶν (Ἑρμοπειολογία)	1
13. Γενικὰ ἀρχὰ δικαίου	1
14. Τεχνικὰ (Α' τετράμηνον)	1
15. Δικτολογική (Β' τετράμηνον)	1
Σύνολον	26

Ἄρθρον 41.

Τὸ ἀνωτέρω προγράμμα τῶν διδακτομένων μαθημάτων εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν τετρατάξιων Νυκτερινῶν Οἰκονομικῶν Λυκείων καθορίζεται ὡς ἀκολουθῶν:

1. Θρησκευτικά: ἡ ὕλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ παρόντος διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαυτοῦ τύπου.

2. Αρχαία Ἑλληνικά:

Α'. Ἀνθρώπινη συγγένεια: α) Ἀνθρώπινη καὶ ἐρμηνεία ἐνός ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν καὶ ἐνός ἐκ τῶν Φιλιππικῶν τοῦ Δημοσθένους μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ σύνθεσις τῶν ἐκδόσεων ἀναγνωστικῶν μαρῶν ἐκδόσεως λόγου πρὸς συναγωγὴν τῶν κυριωτέρων νοσημάτων αὐτοῦ.

Πραγματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς συναγωγὴν, ταξινόμησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν τῶν γενικῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἐπαράχθησαν ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ συμβουλευτικῶ εἶδους τοῦ ρητορικῶ λόγου, ὅσον καὶ τῶν ἐδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγνωστικῶν λόγους πολιτικῶν, πολιτικῶν κλπ. συνθηκῶν.

Κατασκευαστικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκδόσεων ἀναγνωστικῶν μαρῶν πρὸς καθαρῶτερον διαγραφὴν τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικῶ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικῶ ὅρου, τῶν μέσων τῆς ρητορικῆς ἐκφράσεως κλπ.

ἐμπορίου εἰς τὴν καθόλου οἰκονομίαν. Κατηγορία ἐμπορίου. Ἐν γὰρ πρὸς τὴν φύσιν, τὸν ἀντικείμενον μὲ τὰ ὅποια ἀπολείπειται, πρὸς τὴν μεσολάθεισιν ἐνὸς ἢ περισσοτέρων προσώπων, πρὸς τὴν ἀκτίναν ὁράσεως, πρὸς τὸ πᾶν τὴν ἢ μὴ τὴν ἐγκυκλοπαιδικήν, πρὸς τὴν προέλευσιν καὶ τὸν προορισμὸν τῶν ἐμπορευμάτων. Περιορισμοὶ τοῦ ἐμπορίου. Σχηματίζεται τὸ ἐμπορίου.

III. Ἐμπορεύματα. — Πότε ἔνα ἀντικείμενον χαρακτηρίζεται ὡς ἐμπορεύμα.

IV. Ἐμπορικὴ ἀγοραπωλησία. Ὁρισμός. Ἀντικείμενον ἀγοραπωλησίας. Τίμημα. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις συμβαλλόμενον.

V. Συμβαλλόμενα ἀγοραπωλησιῶν: α) Ὅροι προσδιοριστοῦ ποσότητος (δείγμα, σῆμα, τύπος, χρημικὴ ἀνάλυσις, ὑπὸ δοκιμῇ, ὑπὸ ἐξέτασιν), β) Ὅροι καθοριστοῦ ποσότητος (μόνος ἄραρος, ὄγκου, μήκους κ.λπ. κατ' ἀποκοπὴν), Μικτὸν ἄραρος, ἀπόθερον, εἰδὴ ἀπόθερον, καθάρον ἄραρος, μικτὸν διὰ καθάρον. Ἀπομείωσις, ἐκπτώσις, γ) Ὅροι συσκευασίας, δ) Ὅροι καθοριστοῦ χρόνου παραδόσεως. Ἀμετος παράδοσις, μελλοντικὴ παράδοσις (εἰς ὁρισμένῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας), Τυμηματικὴ παράδοσις, παράδοσις, ἄμα τῇ εἰσῆξει ἀφίξεως τοῦ ἀπομπλοίου, ε) Ὅροι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν φόρτωσιν. Ἀμετος φόρτωσις, τεχνεῖα φόρτωσις. Φόρτωσις εἰς ὁρισμένῃ ἡμέρᾳ, φόρτωσις ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας, πρῶτον ἀπομπλοίου, ὠρισμένον ἀπομπλοίου φορτίον ἐν πλῶ, φορτίον ὑπὸ φόρτωσιν, φορτίον φορτωμένων, στ) Καθοριστὸς τόπου παραδόσεως. Ἐπὶ μεταφοράς διὰ σιδηροδρόμου. Εἰς τὸ κατέστηκα τὸν πωλητοῦ. Εἰς τὸν σταθμὸν φορτώσεως. Ἐπὶ τοῦ ἐγχονίου εἰς τὸν σταθμὸν φορτώσεως. Εἰς τὸν ἐγχονίου εἰς τὸν σταθμὸν προορισμοῦ. Εἰς τὸν σταθμὸν προορισμοῦ. Εἰς τὸ κατέστηκα τοῦ ἀγορατοῦ. Ἐπὶ μεταφοράς διὰ θαλάσσης. Εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ λιμένος τῆς φορτώσεως. Ἐπὶ τῆς φορτηγίδος εἰς τὸν λιμένα φορτώσεως SOTTO PALANCO, F.O.B., C.I.F. ζ) Ὅροι ἀναφερόμενοι εἰς τὸν χρόνον καὶ τὸν πλῆρωμα. Διακωνιστικὴ τοῖς μετρητοῖς. Διακωνισμὸς ἐπὶ πιστώσει. η) Προσδιοριστὸς τιμῆς. θ) Αἰτία ἐπηρεάζοντα τῆς τιμῆς. ι) Δικτυπώσεις ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς. ια) Ἀμετος ἀγοραπωλησία. Ἐμμετος ἀγοραπωλησία. ιβ) Ἀγοραπωλησία διὰ δημοπρασίας. Μειοδοτικὴ — πλειοδοτικὴ ἐκούσις — ἀναγκαστικαί. ιγ) Ἐγγράφα ἀγοραπωλησίας. Ἐγγράφα ἀποδεικνύοντα τὴν σύναψιν τῆς ἀγοραπωλησίας, συμβασιμικὴν ἀγοραπωλησίας, ἐπιστολὴν παρηγγελίας. Δελτίον παρηγγελίας. Ἐγγράφα ἐκδιδόμενα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀγοραπωλησίας (λογολόγιον, μετρολόγιον, τιμολόγιον, ἀπόδειξις παραλαβῆς, δελτίον εἰσχωγῆς — ἐξχωγῆς πιστοποιητικὸν προελεύσεως). Ἐγγράφα ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν διανομισμὸν τῆς ἀγοραπωλησίας. Ἀπόδειξις πληρωμῆς. Γραμμάτιον εἰσπραξέως, ἐντάλμα πληρωμῆς. ιδ) Ἄλλα ἐμπορικὰ ἐγγράφα. (Χρεωτικὸν σημείωμα. Πιστοποιητικὸν σημείωμα. Δελτίον ἀποστολῆς. Ὑποδείγματα τούτων).

13. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου:

Α'. Ὁρισμός — Διάρθρωσις (Δημόσιον — Ἰδιωτικόν).

Β'. Ἀστικὸν Δίκαιον. Ὁρισμός. Πηγαὶ (Νόμοι — ἑθίμα).

Γ'. Κατάρχης κανόνος δικαίου.

Δ'. Συρροτὴ νόμων.

Ε'. Εἶδη κανόνων δικαίου — ἐρημνεία κανόνων δικαίου.

ΣΤ'. Δικαιώματα. Ὁρισμός. Εἶδη δικαιωμάτων: πραγματικὰ, προσωπικὰ. Εἶδη προσωπικῶν δικαιωμάτων. εἶδη πραγματικῶν δικαιωμάτων. Διάρθρωσις δικαιωμάτων. Κτήσις ἀκλόωσις, ἀπόκλησις δικαιωμάτων.

Ζ'. Αἰτίωσις ὁρισμὸς διακρίσεις ἀγωγή ἐνστάσις.

Η'. Περὶ προσώπων. Φυσικὰ πρόσωπα. Ἀρχὴ τοῦ φυσικοῦ προσώπου δικαίαις ἀσφαλιστικαὶ τῆς ζωῆς καὶ γεννήσεως τοῦ ἐκέρου. Διατάξεις καὶ ὅς ὁ μελλοντικὸς θεωρεῖται ὡς γεννηθεὶς καὶ ὅσον ἀρρῶ τὸ συμφέρον αὐτοῦ. Τέλος τοῦ φυσικοῦ προσώπου — θάνατος — ἀφάνεια.

Θ'. Διακρίσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὰ πρόσωπα. α) Ἰδιότης. β) διακρίσις ὁρηκτικῆς, γ) καταγωγή, δ) ὑπαλληλική, ἐξέλιξις, ε) ὡς πρὸς τὸ φύλον, στ) ὡς πρὸς τὴν τιμὴν, ζ) ὡς πρὸς τὴν κατὸν, η) ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν, θ) ὡς πρὸς τὴν γένειν. ι) δικαίωμα ἐπὶ προσωπικότητος. ια) τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα. ιβ) συγγένεια. ιγ) διακρίσεις.

Ι'. Νομικὰ πρόσωπα. Ὁρισμός — Διάρθρωσις. Βούλησις τοῦ Νομικοῦ προσώπου. Σωματεῖον — Ἰερῶμα — Ἐρανικαὶ Ἐπιτροπαί.

ΙΑ'. Περὶ πραγμάτων — διακρίσεις τούτων.

ΙΒ'. Περὶ νομικῶν γεγονότων.

ΙΓ'. Δικαιοπραξίαι. Εἶδη δικαιοπραξιῶν, περιεχόμενον δικαιοπραξιῶν.

ΙΔ'. Προσπιπτόμενα δικαιοπραξιῶν α) Ἰκανότης πρὸς τὸ πράττειν, (πρόσωπα ἀπολύτως ἰκανὰ — πρόσωπα ἀίκανα, πρόσωπα περιορισμένης ἰκανότητος), β) Βούλησις πρὸς τὸ δικαιοπραγεῖν, γ) Διήλωση τῆς βουλήσεως, δ) Συμφωνία δηλώσεως καὶ βουλήσεως (πλήρης — ῥέθρος) ε) Ἀναγκαστικὸς τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ νόμου.

ΙΕ'. Αἰρέσεις — εἶδη αἰρέσεων — στάσις αἰρέσεων.

ΙΣΤ'. Προθεσμία.

ΙΖ'. Ὅροι ἢ τρόποι.

14. Τεχνικά: Α' τετράμηνον. Καλλιγραφία, Γραμμογραφία. Ἐπιγραφοποιία.

15. Δικτυογραφία: Β' τετράμηνον. Πλήρης καὶ πραγματικὴ σπουδὴ τοῦ χειρισμοῦ τῶν ἐν τῷ γράμῳ χρησιμοποιομένων γραφομηχανῶν. Ἀσκήσεις δεξιότητος τῶν δικτυῶν. Σπουδὴ τοῦ ἀλφαβητοῦ (ἀπλοῦ καὶ διπλοῦ). Ἀπότασις τῶν σειρῶν, περιθώρια, κινήσεις τῆς ταμίας κ.λπ., Διαβρώσεις. Γραφὴ φράσεων Ἐμπορικῶν χαρακτηρῶν καὶ συντόμων ἐπιστολῶν ἢ ἐγγράφων.

* Ἀφύρον 12.

Πᾶσα δικαίαις ἀντικείμενη εἰς τὰς δικαίαις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ὁρηκτικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παίδειας Ὑπουργοῦ, ἀντικείμενον τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1966

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤ. ΑΛΑΜΑΝΗΣ